እፎይ-ታ

የጥሞና ጽሑፎች

ያሬድ ጥላሁን (ወንጌላዊ)

Copyright@2016 Yared Tilahun

Efoyta, Devotional Writings

Printed in the United States of America

ይህን መጽሐፍ ወይም ማንኛውንም የመጽሐፉን ክፍል ያለ አሳታሚው ፈቃድ ማባዛት፣ መገልበጥ፣ መቅረጽ ወይም በሌላ መጽሐፍ በስፋት መጥቀስ አይቻልም። ሆኖም ከዚህ መጽሐፍ ለጥናት፣ ለማስተማሪያነት ወይም ለማንኛውም ለትርፍ ሳልሆን ዓላማ ከመጽሐፉ በከፊልም ሆነ በብዛት መጥቀስ ቢያስፈልግ ከአሳታሚው በወረቀት ፈቃድ ማግኘት ወይም የጸሐፊውንና የአሳታሚውን ስም በመጥቀስ መጠቀም ይቻላል።

በተለየ ሁኔታ ካልተጠቀሰ በቀር የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች የተወሰዱት በ1954 ዓ.ም በኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማሕበር ከታተመው የቀ. ኃ. ሥ. የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ነው።

የሽፋን ምስል፡- fiverr®

አሳታሚ
Golden Oil Ministries
9301 Georgia Avenu Suite #4
Silver Spring, MD 20903
U.S.A
Yared.tilahun@goldenoil.org
ISBN 978-0-9987038-0-0

ለምወዳት ባለቤቴ ለምኞቴ ክፍሌ ሰዩም

ምሥጋና

የጥሞና መጽሐፍ ለመጻፍ የተነሳሳሁት በ2015 ዓ.ም ጥቅምት ወር ላይ የእስያ ፈርጥ በሆነችው ሲንጋፑር የተዘጋጀውን የአለም አቀፍ ክርስቲያን ጸሐፊዎች (Litworld) ሴሚናር ስካፈል ነው። ከስብሰባው ቀናት በአንዱ በተለያዩ ርዕስ ጉዳዮች ላይ የቡድን ውይይት ሲደረግ እግር ጣለኝና በጥሞና ጽሁፎች ዙሪያ ገለጻ የሚሰጥበት ክፍል ገባሁ። ምዕራባዊያኑ ለአጠቃላዩ ክርስቲያን ተደራሲ ከሚሆኑት የጥሞና ጽሁፎቻቸው ባሻገር በዕድሜ፣ በጾታ፣ በሙያ ከፋፍለው ለወንድ፣ ለሴት፣ ለጎረምሳ፣ ለልጃገረድ፣ ለባል፣ ለሚስት፣ ለእርጉዝ፣ ለእናት፣ ለተማሪ፣ ለምሩቅ፣ ለአገልጋይ፣ለምዕመን፣ለበሽተኛ፣ ለስፖርተኛ እያሉ የሚያዘጋጇቸው የጥሞና ጽሁፎች እንዳሏቸው አስተዋልኩ። እንደ ልማዴ ወደ አገሬ በሃሳብ ዘወር ስል ከትርጉም በዘለለ በአገርኛ ቃና የተጻፉ የጥሞና ጽሁፎች እምብዛም እንዳልሆኑ አየሁና አንዳች ነገር ለማበርከት ውስጤ ተነሳሳ።

ከሁሉ አስቀድሜ ይህን በጎ መፈለግ በውስጤ ለፈጠረውና የማድረግ አቅም ለሰጠኝ ለቅዱስ እግዚአብሔር አምልኳዊ ምሥጋናዬን አቀርባለሁ። ባለቤቴ ምኞቴ ከፍሌ፣ ልጆቻችን ቅዱስ ያሬድ እና ፍቅር ያሬድ በጻፍኩ ቁጥር ሳነብላቸው እነርሱም ያለመታከት ሲያደምጡኝ፣

አድናቆታቸውንና አርምታቸውን ሲለግሱኝ ይህን ጅምር እዚህ አድርሰውታልና ከልብ አመሰግናቸዋለሁ። ከመጀመሪያው ረቂቅ የተወሰኑትን ክፍሎች በማንበብና ገንቢ አስተያየታቸውን በመስጠት ከጎኔ የቆሙት አቶ ሚኪያስ በላይ፣ ዘማሪ ገዛኸኝ ሙሴ፣ አቶ ሄኖክ ሚናስ፣ የቀድሞው የኢትዮጵያ ብሔራዊ ቴያትር ሥራ አስኪያጅ አቶ ጌታቸው አብዲ፣ መጋቢ ወርቁ ለገሠ፣ አቶ ሙሴ ማሞና ባለቤቱ ለመለም ደበሌን እግዚአብሔር ይባርካችሁ ማለት እወዳለሁ። ወዳጄ ተወልደ መኮንን እንደ ልማዱ የመጽሐፍ ቅርጽ ስለ ሰጠው ምሥጋናዬ ከፍ ያለ ነው። ወንድሜ ሁንዴ ተከሌ የሽፋን ዲዛይን በማዘጋጀት ሂደት ስላደረግከው አስተዋጽኦ በብዙ ተባረክ። ዘወትር በአገልግሎቴና በሕይወቴ ትልቅ ሥፍራ ያላቸው ወ/ሮ ዘለቃ በቀለ (ቃቄ) እና ኮ/ል ከፍሌ ሰዩም (አባቢ) በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ስላደረጋችሁት አስተዋጽኦ እግዚአብሔርን ስለ እናንተ ከልብ አመሰግነዋለሁ። ስማችሁን በዚህ ጽሑፍ ያልጠቀስኩ ነገር ግን በመንገዴ ሁሉ የጌታን ቸርነት ያሳያችሁኝ ብዙ ወገኖች አላችሁ፤ ልብን የሚያይ የጸጋ ሁሉ አምላክ ቸርነቱን ያብዝላችሁ።

ማውጫ

ምሥጋና i
መግቢያ 1
1 ቀራጺው 5
2 ጉልቻ ወይስ ፈርጥ? 7
3 ቅዱስ ሽሽት 10
4 "እኛ አትሂዱ አንልም!" 13
5 የውሃ ዋና 16
6 የስዊዝ ቸኮሌት 18
7 የፍቅር ነፀብራቅ 20
8 ልኬት 22
9 አንዳችን አንተኛ! 25
10 የምኞት አባዜ 28
11 ልውጠት 31
12 የሁመራ ቆይታዬ 33
13 አልችልም? 35
14 ራስን መተዋወቅ 37
15 ግደልና ስቀለው! 40
16 ሥራ የላትም? 42
17 አገላብጠው! 44
18 ቀልደኛ 47
19 ጸረ-ቫይረስ 49
20 አጃቢ ፖሊስ 51
21 የተቀቀለ ቀንድ 54

22 ብቻውን አትላከው 56
23 ምርጥ ድህነት 58
24 ጳጳት 61
25 መገለጥ ወይስ መገልበጥ? 65
26 ዝም አትበለኝ 68
27 አውነት ውሸት እላችኋለሁ! 71
28 ወርቁን ወይስ ባለ ወርቁን? 75
29 ወፍጮ ቤት 78
30 ሕመም ማስታገሻ 80
31 የትውልድ ያለህ! 83
32 ተረከዙ 86
33 የ'ናት ልጅ 89
34 የጥበብ ያለህ! 91
35 መውጫ አለው? 93
36 ዕረፍት 96
37 ከዚህም የሚበልጥ 99
38 ሰረንጌቲ 102
39 ለቅሶ በለቅሶ 104
40 ፈንጂ አምካኞች 106
41 የቁም ቅዠት 109
42 የናይል ተፋሰሶች 112
43 የተቀደዱ ጉድጓዶች 115
44 የክብር መንገድ 118
45 "ይቅርታ! አንተ ኢየሱስ ነህ?" 120
46 የነፍስ ጥም 123

47 የድሆች እናት 125
48 አዙሪት 128
49 ሠሪው ጋ ይላኩት 131
50 ጉድፍና ምሰሶ 134
51 ወርቃማ ቃል! 136
52 ማቃለልና መድከም 139
53 "ሳልሠራህ አልሠራብህም!" 142
54 ቀኝ ኋላ ዙር! 145
55 የተሰወረው ሲገለጥ 148
56 ድምጽን በድምጽ መፈተሽ 151
57 እንደ ፀሐይቱ 154
58 ያን ሰው አገኘሁት! 157
59 ራስህ ዞር በል! 160
60 የልጁ ታሪክ 163

“የዚህ ሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ፥ ነገር ግን የተጻፈበትን ሁሉ ትጠብቅና ታደርግ ዘንድ በቀንም በሌሊትም አስበው፤ የዚያን ጊዜም መንገድህ ይቀናልሃል ይከናወንልሃልም።”

መግቢያ

ከመቼው መሸቶ ከመቼው እንደ ነጋ ለመገመት አስቸጋሪ ነው። ቀኑ እንደ ወፍ በዓይናችን ፊት ብር ብሎ ያልፋል። ድሮ ድሮ ‘ጊዜው ይሮጣል’ ይባል ነበር። አሁን ግን ይሮጣል የሚለው አይገልጸውም፤ ‘ይበራል’ ቢባል ይቀላል። ምድር እሽክርክሪቷን የጨመረች እስኪመስል ድረስ ሁሉ ነገር በጥድፊያ ይከወናል። ሕይወት በውክቢያ ተሞልታለች። ሰው ችኩል ሆኖአል፤ ሁሉ ነገር በፍጥነት እንዲሄድለት ይፈልጋል። አፍታ እንደ ዘላለም ይረዝምበታል። የሥልጣኔው ምጥቀት፣ የቴክኖሎጂው ርቅቀት ነገርን ሁሉ አጡዞታል። በዓይን እርግብግቢት ቅጽበት መልዕክቶች ውቅያኖስ እቋርጠው ሌላው ጥግ ይደርሳሉ። ሰው ግን በዚህም አልረካም፤ አሁንም የበለጠ ፍጥነት ፍለጋ ይዘረጋል።

ሩጫው ወዴት ይሆን? ሰው በሥጋው እየሮጠ መንፈሱ ግን እንዳንቀላፋ አልያም እንደፈዘዘ ነው። ሆዱ እየጠገበ፣ነፍሱ እየተራበች ነው። ጡንቻው እየፈረጠመ፣ እምነቱ እየላላ ነው። ውጭው እያማረበት፣ ውስጡ እየተጎሳቆለ ነው። ሰው እንደ እንስሳት ሥጋና ደም ብቻ አይደለም። በውስጡ መንፈስ ያለበት፣ በእግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረና ዘላለማዊነት የተጎናጸፈ ክቡር ፍጡር ነው። ሰው የሁለት ዓለማት ነዋሪ፣ የሁለት ማንነት ባለቤት ነው። ስለዚህ አንዱን ጥሎ፣ ሌላውን አንጠልጥሎ ሊጓዝ አይገባም። “ሰው ምን ይለኛል?” ብሎ እንደሚጨነቅ ሁሉ “እግዚአብሔር ያየኛል” ብሎ ሊያስብ ይገባዋል። በመብላትና በመጠጣት የሥጋውን ረሃብ እንደሚያስታግስ፣ የነፍሱንም ረሃብ በእግዚአብሔር ቃል ሊያጠግብ ይገባዋል።

በእርግጥ ይህን ለማድረግ ፋታ ያስፈልጋል። እንደ ሰንሰለት ክተቀጣጠለው የቀኑ የሥራ፣ የመብል፣ የመዝናኛ፣ የመገናኛ የጊዜ ሰሌዳ መሐል የነፍስን ነገር ለአፍታ ጣልቃ ለማስገባት ቁርጠኝነት ይጠይቃል። የ "እፎይ-ታ" ስያሜ የመነጨው በውጥረት በተሞላ አለም ውስጥ ፋታ ሲገኝ ለአፍታ የምትነበብ፣ ጊዜ የማትፈጅ፣ ለሁሉም ዓይነት አንባቢ የምትመች በመሆኗ ነው። በአማርኛ የሥነ-ቋንቋ ሥርዓት ብዙውን ጊዜ ከአንድ ቃል መጨረሻ "ታ" መጨመሩ ከ "ታ" በፊት ያለውን ቃል ሰዎች ደጋግመው እንደሚሉት/እንደሚናገሩት የሚያመለክት ሲሆን ድግግሞሹን በንግግርም ሆነ በጽሑፍ ለማስቀረት "ታ" እንደ ማስሪያ ታገለግላለች። ለምሳሌ፡- አለኝ-ታ፣ አቤቱ-ታ፣ እልል-ታ፣ ጫጫ-ታ፣ ጋጋ-ታ፣ እሩም-ታ፣ እምቢ-ታ፣ እንድም-ታ እና የመሳሰሉት ቃላት በ 'ታ' መታሰራቸው ተደጋግመው መባላቸውን ያመለክታል። "እፎይ-ታ" ም ደጋግሞ "እ-ፎ-ይ..." ማለትን ያሳያል።

የጥሞና የአጻጻፍ ዘውግ የአንባቢውን ጊዜ ሳይሻማ በየዕለቱ የእግዚአብሔርን ቃል የማጥናትን ልማድ ለማዳበር ስለሚረዳና የሕይወት መስተዋት ሆኖ ራስን ስለሚያሳይ ጠቀሜታው ብዙ ነው። በምሳሌዎች ተከሽኖ ስለሚቀርብ የተረዱትን በተግባር ለመተርጎም ያግዛል። በጊዚያችን ለእግዚአብሔር ታማኝ እንድንሆን፣ለመንገዳችን ምሪት እንድናገኝ፣ በተለያዩ አስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ ስናልፍ እንድንበረታና ጸንተን እንድንቆም፣ በእግዚአብሔር ደስ እንዲለን፣ ከሌሎች ውድቀትና መነሳት እንድንማር፣ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንድናድግና ክርስቶስን እንድንመስል ይረዳናል። የጥሞና

ጽሁፍ ቤተሰብን በመሰብሰብ በጋራ የቃሉን ማዕድ ለመቋደስ ምቹ ሁኔታን ይፈጥራል። አንዳንድ ጥናቶች እንደሚያረጋግጡት በየዕለቱ የጥሞና ጽሁፎችን የማንበብ ልማድ የኑሮ ጫናን በመቀነስና በሽታን በመከላከል ጤናማ ሕይወት ለመምራት ያግዛል።

"እፎይ-ታ" በዚህ ሩጫ በበዛበት ዓለም ውስጥ የተመጋቢውን ጊዜ ሳትሻማ የነፍስን ረሃብ የምታስታግስ ጣፋጭ ሕብስት ናት። አንባቢ ለጥናት ለፊ ጊዜ መመደብ ሳያስፈልገው በ 5 ደቂቃ ውስጥ ሊያጣጥማትና ተግባሩን እየከወነ በማሰላሰል ሊያመነዥጋት የሚችል ምጥን ጉርሻ ናት። በየዕለቱ የምትነበብ እንደመሆኗ መጠን ሳያሰልሱ የእግዚአብሔርን ቃል የማንበብና የማሰላሰል ብሎም የመተግበር ልማድ በአንባቢዎቿ ውስጥ ታዳብራለች። በውስጧ 60 የተለያዩ ተረኮችን ያዘለች እንደ መሆኗ ሳይታወቅ እየጣፈጠ እንደሚወርድ ምግብ ወደ ውስጥ ገብታ መድኃኒት የምትሆን በልክ የተሰነገች የጥሞና መድብል ናት።

ቅዱስ ቃሉ "አፌን በምሳሌ እከፍታለሁ . . ." እንዲል "እፎይ-ታ" ም ትምህርቷን በምሳሌ እያዋዛች የምክርና የተግሳጽ ገበታዋን ታሰናዳለች። በእያንዳንዱ ጽሁፎች ውስጥ የሰፈሩት ምሳሌዎች የጸሐፊው የጉዞ ገጠመኞች፣ የልጅነት ትዝታዎች፣ የቅርብና የሩቅ ንባባት ውጤት ናቸው። አንዳንዶቹ የባሕር ማዶ ተረኮች ሲሆኑ ከዘመን ርዝማኔና የመጀመሪያ ጸሐፊዎቹ ካለመታወቃቸው የተነሳ ምንጭ ማስቀመጥ አስቸጋሪ ሆኗል። ቁምነገሩ የሕይወት ተሞክሮ መሰነቅ ነውና አንባቢያን ትምህርታዊነቱ ላይ እንዲያተኩሩ ይመከራል። ምሳሌዎቹ በእግዚአብሔር ቃል ተቀምመው፣

በጸሎት ተሰንገው እንባብያንን ለተግባራዊ ሕይወት እንዲያበቁ የተሰናዱ የእለት እንጀራ ናቸውና ሳይሰተንጉሉ በየዕለቱ ቢነበቡ ጠቀሜታቸው ይጎላል።

"እፎይ-ታ" እንጎቻ-ወግ ናት። በመጠን ትንሽ ብትሆንም በይዘት ሙሉ ናትና። እንጎቻ መጠኗ ይነስ እንጂ ቅርጽና ይዘቷ ከትልቁ እንጀራ አይለይም። በዚህ የመጽሐፍ ሌማት ውስጥ የተደረደሩ የሕይወት ቃል እንጎቻዎችም ትንንሽ ይምሰሉ እንጂ እንድ ትልቅ ጽሁፍ ሊይዘው የሚገባውን ማንነት ያነገቡ ናቸው። እንደ ዕለት እንጀራ እንድ እንዱን እያወጣን ብንመገብ ነፍሳችን ይታደሳል፣ ልባችን ይቀደሳል። የቆሰለው ሕይወታችን ሲፈወስ፣ ያረጀው ማንነታችን ሲታደስ፣ የራቀው ጤናችን ሲመስለ ይታወቀናል።

ታዲያ "እፎይ-ታ" ለምን በ 60 መጣጥፎች ተወሰነች? ለሚል ጠያቂ መልሱ፤ የታዳሚዎቿን የምግብ ፍላጎት ለመመርመር የተላከች ቅምሻ መሆኗ ነው። ታዳሚዎቿ "ጣመን ድገመን" ካሉ ከስድሳ ወደ መቶ ሃያ፣ ከመቶ ሃያም ወደ ሦስት መቶ ሰድሳ እምስት የማታድግበትና የመንፈቅ ብሎም የእመት ሰንቅ ይዛ የማትመጣበት ምንም ምክንያት አይኖርም። ወሳኙ የአንባቢያኗ ምላሽ ብቻ ነው። ለዛሬው የ 60 ቀናት ወይም የሁለት ወራት ሰንቅ እነሆ እላለሁ።

ሠናይ ንባብ

ወንጌላዊ ያሬድ ጥላሁን

ጥር 2009 ዓ.ም / ጃኑዋሪ 2017

1
ቀራጺው

«እግዚአብሔርንም ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን።ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኵር ይሆን ዘንድ፥ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወሰናቸልና፤»
ሮሜ 8፥28-29

የአውሮፓው ሕዳሴ ፈርጥ የሆነችውን የጣልያኗን ፍሎረንስ የጎበኘ የሥነ-ስዕል አፍቃሪ በመካከለኛው ዘመን ቅርጻ ቅርጾች ውበት ነፍሰ አይቀርለትም። በከፍያ ከሚጎበኙ ቤተ መዘክሮቿ ባሻገር ከተማይቱ በራሷ ክፍት ሙዚየም መሆኗን ለማስተዋል ጊዜ አይፈጅም። ጥንታዊ ሕንፃዎቿ፣ በየቦታው የተሰየሙ ሐውልቶቿ ዓይን ይሰርቃሉ፤ ነፍስ ይማርካሉ።

ከፍሎረንስ የሥነ-ቅርጽ ገጸ በረከቶች እንዱና ዋነኛው በ1501 ዓ.ም ተጀምሮ በ1504 ዓ.ም የተጠናቀቀው የማይከል እንጀሎ «ዳቪድ» የተሰኘ አስገራሚ ሐውልት ነው። 5.17 ሚትር ርዝማኔ ያለውና ከዕብነ በረድ ተቀርጾ ዕርቃኑን የቆመው የመጽሐፍ ቅዱሱ ዳዊት ምስል በአለም ላይ እስካሁን ድረስ በሰው እጅ ከተቀረጹ ሃውልቶች ሁሉ 'ወደር አይገኝለትም!' የተባለለት የቅርጻ ቅርጾች ሁሉ ቁንጮ ነው። በከተማየቱ እምብርት በሚገኘው ጋላሪያ አካዳሚያ የሰዕል እልፍኝ የቆመው ይህ ቅርጽ ትኩር ብሎ ለተመለከተው፣ በሥራ ሥሮቹ ደም የሚዘዋወር፣ በአካል እንቅስቃሴና በሥራ የዳበረ ቁመና ያለው እስትንፋስ ቀረሽ ሰው የሚመስል ነው።

ይህ ሐውልት በ1504 ዓ.ም መኸር በሰንዱቅ ተሸፍኖ በብዙ ጥንቃቄ በፒያሳ ዴላ ሲኞሪያ ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበት ሲከፈት የዚያኔዎቹን የፍሎረንስ ነዋሪዎች በግርምት ውጧል። በሥፍራው ከነበሩት ታሪክ ጸሐፊዎች አንዱ ቫሳሪ «ጥንታዊያኑንም ሆነ ዘመናዊያኑን ሐውልቶች ድምጻቸውን የነጠቀ» በማለት አወድሶታል።

የዚህ ሐውልት ታሪክ በተነሳ ቁጥር አብሮ የሚነሳው አስገራሚ ነገር በተመረቀ ዕለት ሚካኤል አንጀሎ ከጋዜጠኞች ለቀረበለት ጥያቄ የሰጠው መልስ ነው። ከጋዜጠኞቹ አንዱ ወደ ሚካኤል ተጠጋና «ዳዊትን ለመቅረጽ ሃሳቡ እንዴት መጣልህ?» ሲል ጠየቀው፤ ማይከል አንጀሎም «እኔ ዳዊትን አልቀረጽኩም፣ ይህን የዕብነ-በረድ ቋጥኝ በአንድ ገበሬ አርሻ ላይ አገኘሁት፤

እንድወስደው ይፈቅድልኝ እንደሆን ስጠይቀው ፈቀደልኝ፤ ወደ ሰዕል አዳራሼ አምጥቼ አቆምኩት። እልፎ እልፎ ወንበር ስቤ ከድንጋዩ ፊት ለፊት ተቀምጬ ትኩር ብዬ የማየት ልማድ ነበረኝ። አንድ ቀን እንደ ልማዴ በትኩረት ስመለከተው ዳዊትን በድንጋዩ ውስጥ አየሁት፤ ያኔ መዶሻዬንና መሮዬን ይዤ ተነሳሁና ዳዊት ያልሆነውን ድንጋይ ሁሉ አራገፍኩት፤ እነሆ ዳዊት ተገሰጠ። ስለዚህ እኔ ዳዊትን የሸፈኑትን ድንጋዮች አራግፌ ገለጥሁት እንጂ ዳዊትን አልሰራሁትም» በማለት መለሰለት።

ልክ እንዲሁ እኛም በወንጌል እውነት አምነንና ክርስቶስ ኢየሱስን የነፍሳችን መድኃኒት፣ የሕይወታችን ጌታ አድርገን ተቀብለን ከሆነ በውጭ ማንነታችን ስንታይ ቅርጽ አልባ ቋጥኝ ልንመስል እንችል ይሆናል። በውስጣችን ግን የክብር ተስፋ ያለው ክርስቶስ በመንፈሱ ይኖራል። የሕይወት ቀራጺው እግዚአብሔር ትኩር ብሎ ሲመለከተን ልጁን በእኛ ውስጥ ያያል። ከዚያማ መዶሻና መሮውን ያነሳና በኪነ ጥበቡ ክርስቶስን የማይመስለውን ሁሉ ከእኛ ላይ በማስወገድ በሥጋዊ ማንነታችን ውስጥ ተሰውሮ የኖረውን ልጁን በእኛ ሁኔታ ይገልጠዋል። እኛን ከማይከል አንጀሎ ዳዊት የሚለየን፣ የእያንዳንዱ ምት ህመም የሚሰማን፣ ማንነታችን ተገምሶ ሲወድቅ የሚያሳሳን ሕያዋን ድንጋዮች መሆናችን ነው። ነገር ግን ቀራጺያችን ሁሉን ቻይ ነውና በጸጋው ሁሉን ያስችለናል፤ ለጊዜው ቢያመንም የዘላለሙን ክብር እያሰብን ለመሠራት እንታገሣለን።

ተጨማሪ ንባባት፦ 2ቆሮ. 3፥18, ዘፍ. 1፥26, 1ቆሮ. 15፥42-57

ጸሎት

ክቡር ጌታ ሆይ የልጅህን ሕይወት ስለሰጠኸኝ አመሰግንሃለሁ። ክርስቶስ በውስጤ እንዳለ አምናለሁ፤ እንዲገለጥም እሻለሁ። አባክህ ሥራኝ! ልጅህን የማይመስለውን ባሕሪ ከላዬ እያፈረሰክ በውስጤ ያለውን ክቡር ሕይወት ግለጠው። በዚህ ሁሉ ውስጥ እንድታገስና ለክብር እንድበቃ ጸጋን አብዛልኝ። አሜን።

2
ጉልቻ ወይስ ፈርጥ?

“በዚያም ቀን አምላካቸው እግዚአብሔር እንደ ሕዝቡ መንጋ ያድናቸዋል፤ እነርሱም ለአክሊል እንደሚሆኑ እንደ ክበሩ ድንጋዮች ይሆናሉ፥ በምድሩም ላይ ይብለጨለጫሉ።” ዘካ. 9፥16

በንግሥት ቪክቶሪያ ዘመነ-መንግሥት በደቡብ አፍሪካ የተሰማራ አንድ ታሪክ ጸሐፊና ተመራማሪ የአገሬውን ሰዎች እያናገረ፣ ታሪካቸውንና አኗኗራቸውን እየመረመረ፣ ገጠመኞቹን በጽሁፍ እያሰፈረ ሲዘዋወር ቦትስዋና ይደርሳል። በዚያ ጥቂት ቀን ከከረመ በኋላ ወደ አገሩ ለመመለስ በጉዞ ላይ እያለ ይመሽበታል። የአካባቢው ሰዎች ብቻቸውን በሚኖሩ አንዲት አሮጊት ጎጆ ውስጥ እንዲያድር ያመቻቹለትና ወደ ደሳሳዋ ጎጆ ይዘልቃል።
ጎጆዋ ምግብ የሚበሰልባትም የሚበሳባትም፣ እንግዳ የሚጫወትባትም የሚተኛባትም ባለ አንድ ክፍል እልፍኝ ናት። እንግሊዛዊው ተመራማሪ በጎጆዋ አንድ ጥግ መደብ ላይ ተንጥፎለት በጉዞ የዛለውን ሰውነቱን በአንቅልፍ ለማሳረፍ ሲመቻች በቤቱ መሐል እሳቱ ያልጠፋ ባለ ሶስት ጉልቻ ምድጃ ያያል። ጎጆው ከደረቅ ሣር የተሠራ መሆኑን ሲያይ አሳብ ገባውና በውሃ እንዲያጠፋ ለአሮጊቷ በምልክት ተናገረ። አሮጊቷም እሺ እያየ እሳቱን አጠፉ።

እንግሊዛዊው እንግዳ ሌሊት በድንገት ከእንቅልፉ ነቃ፤ ወደ ጎጆው መሐል ሲመለከት ከመተኛታቸው በፊት እንዲያጠፉት የነገራቸውና ያጠፉት የምድጃ ፍም እየነደደ ያያል። በድንጋጤ እየተደናበረ ከኮሮጆው ውስጥ ለመንገድ የያዘውን ውሃ አውጥቶ ወደ ምድጃው በመሄድ ውሃ አርከፈከፈበትና ወደ መደቡ ተመለሰ። ከጥቂት ቆይታ በኋላ ከመደቡ ሆኖ ሲመለከት አሁንም ምድጃው መሐል ትርክክ ያለ ፍም ይታየዋል። ካሁን አሁን ጎጆው በእሳት ተያይዞ፣ ነበልባሉ ሲንቀሰቀል፣ ጢሱ ሲጉተለተል፣ አካባቢው ሲጋይ፣ ባለቤት ወራት በብዙ ድካም የመዘገበው ማስታወሻ ሲቃጠል በዓይነ-ሕሊናው እየታየው ተረበሸ። በዕንቅልፍ የሞጨሞጨውን ዓይኑን ደጋግሞ እያሸ ተመለከተው። እርምጃ መውሰድ እንዳለበት ስላሰበ ድጋሚ ድምጹን አጥፍቶ ወደ ምድጃው አመራ።

ስካ የእሳት ፍም የመሰለው ነገር እሳት ሳይሆን ለጉልቻ በተቀመጠው ድንጋይ ላይ የተጣበቀ አንዳች የሚያኽል ንጹህ አልማዝ ነው። ወደ መደቡ ተመልሶ የከበረ ድንጋይ ያለበትን የጉልቻ ድንጋይ ታቅፎ የሁኔታውን አስገራሚነት ሲያሰላስል ሳለ ዕንቅልፍ ድብን አድርጎ ወሰደው። በማለዳ በበሩ ስንጥቅ የሚገባው የፀሐይ ጨረር ዐይኖቹ ላይ ሲርገበገብ ከዕንቅልፉ ነቃ። ካደረበት ጎጆ ከመውጣቱ በፊት ወደ አሮጊቷ ተጠግቶ ስለ አዳሩ ምስጋና ካቀረበ በኋላ ከሦስቱ የጉልቻ ድንጋዮች አንዱን መውሰድ እንደሚፈልግ ይነግራቸውና ፈቃዳቸውን ይጠይቃል። አሮጊቷ አላመነቱም፤ ፈቀዱለት። ጥቂት ገንዘብ ከኪሱ አውጥቶ እጃቸው ላይ ካኖረ በኋላ ተሰናብቷቸው ሄደ።

ያ ከቦትስዋና የአሮጊት ጎጆ ከጉልቻ ድንጋይ ጋር የተወሰደ አልማዝ፣ ደቡብ አፍሪካን በእግርና በፈረስ ተጉዞ፣ አትላንቲክ ውቅያኖስን በመርከብ አቋርጦ እንግሊዝ ደረሰ። ሆላንድ ውስጥ በሚገኙ ታዋቂ የአልማዝ ቀራጺዎች ተበጅቶና ኄጠኛ ከፈፍ ተሰርቶለት በእንግሊዟ ንግሥት ዘውድ ላይ አረፈ።

አበው «ከሞኝ ደጃፍ ሞፈር ይቆረጣል!» እንዲሉ ከአፍሪካ አፈር የተገኙ ወርቆችና አልማዞች ብቻ ሳይሆኑ ከወርቅና ከአልማዝ የሚከብሩ ልጆቿ በአልባሌ ዋጋ ወደ ምዕራቡ ዓለም ሲጋዙ ኖረዋል፤ አሁንም በመጉረፍ ላይ ናቸው። በጉያችን እያሉ በውስጣቸው የተቀመጠውን የከበረ ሥጦታ በአስተውሎት ማየት ባለመቻላችን ሌሎች አይተውልን ከዓይናችን ሥር ወስደዋቸዋል። ንቀን ምድጃ ሥር የጣልናቸው ምርጦቻችን ባዕድ ምድር ሄደው ዕምቅ ዐቅማቸው ታውቆ፣ በዘመናዊ ትምህርት ተሞርደውና በምዕራቡ ባሕል ለስልሰው ለዘውዳቸው ማስጌጫያ፣ ለኃያልነታቸው ማቆያ፣ ለተጽዕኗቸው ማከረሚያ ዋና መሣሪያ ሆነዋል።

መቼ ይሆን አፍሪካ ከስመመኗ ወጥታ፣ ከሸለብታዋ ነቅታ አልማዞቿን የምትጠበቀው? የከበሩ ድንጋዮቿን ጉልቻ ብላ መጥራት የምታቆመው? መቼ ይሆን በራሷ አልማዞች ላሸበረቀው የባህር ማዶ ዘውድ መስገድ አቁማ የራሷን ዘውድ በራሷ ልጆች የምታስጌጠው? መቼ ነው ወንድ ልጆቿን ወርቅ፣ ሴት ልጆቿን አልማዝ፣ ሕፃናቶቿን የዕንቁ ቡቃያ፣ አዛውንቶቿን የከብር ጌጥ ብላ የምትጠራው? መቼ ይሆን?

ተጨማሪ ንባባት፦ ዘጸ. 28፥6-21, ኢሳ. 54፥11-14. የሐ. ራዕይ 21፥9-14

ጸሎት

እግዚአብሔር ሆይ፦ ከላይ በቃልህ እንዳነበብኩት አንተ የከበረ ድንጋይ የምትለው በደምህ የዋጀሃቸውንና በእጅህ የቀረጽሃቸውን ሰዎች እንጂ የሚጠፉ ወርቅና ብርን አይደለም። እባክህ የአፍሪካ የፖለቲካ መሪዎች፣ የኃይማኖት መሪዎች፣ አባቶችና እናቶች፣ መምህራን እና የሚመለከታቸውን ሁሉ የልብ ዐይኖቻቸውን እንድትከፍት እጸልያለሁ። በእህጉሪቱ የሞላውን፣ በአምሳልህ የተፈጠረውን የሰው አልማዝ አርሻ የሚመለከቱበትና አከብረው የሚይዙበትን ጥበብ እንድትሰጣቸው እጸልያለሁ። እኔም በዚህ ውስጥ ያለኝን ድርሻ እንድወጣ ጸጋን ታበዛልኝ ዘንድ፣ ትጋትን ታጎናጽፈኝ ዘንድ እለምንሃለሁ። አሜን።

3
ቅዱስ ሽሽት

"ከዝሙት ሽሹ! . . ." 1ቆሮ. 6፥18

ከእንቅልፍ ያነቃኝ ሕልም ነው። በሕልሜ አንድ ቤት ውስጥ ለተሰበሰቡ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ሳስተምር ቆይቼ ለመሄድ በዝግጅት ላይ ነኝ። የቤቱ መውጫ በር ከሩቅ ይታየኛል ነገር ግን በአጠገቤ ባለው የጓሮ አጥር ጥግ የተገነጠለ ቆርቆሮ አያለሁ። በልቤ ለምን በዚህ በኩል እልወጣም ብዬ ዐለብና ቆርቆሮውን አጥፌ በማዕዘኑ ሥር ለመሹለክ ሰጎነበለ ገና ግማሽ ጎኔ ሳይወጣ አንዳች የሚያካከሉ ውሾች አየሁ። መውጣቴን ለቀጥል ከመካከላቸው አንዱ እየተሰፈነጠረና እየጮኸ ወደ እኔ ሲጋልብ ደንግጬ ተመለሰኩና በአጥር መውጣቴን ትቼ በበሩ ለመውጣት ወሰንኩ፤ ወዲያው ከእንቅልፌ ነቃሁ።

መብራቱን ሳላበራ የት እንዳለሁ ማለብ ጀመርኩ። ለአገልግሎት ከቤት ከወጣሁ ወር ሆኖኛል። በጀርመን ከተሞች ሳገለግል ከቆየሁ በኋላ ከሽቱትጋርት በባቡር ተሳፍሬ የሆላንድ ከተማ በሆነች ዘ ሄግ ሁለት ቀናት ቆይቼና አገልግሎቴን ጨርሼ ወደ ጀርመን ለመመለስ ትናንት ምሽት አምስተርዳም ገብቻለሁ። ያደርኩት ከ ዘሄግ ኮንፈራንስ ይዞኝ የመጣው አምስተርዳም ከተማ የሚኖር ወንድም ቤት ነው። አሁን የት እንዳለሁ አርጋግጫለሁ፤ እናም እልጋ ላይ ሆኜ ጥቂት ሕልሙን ካሰላሰልሁ በኋላ ወርጄ ተንበረከኩና ጠላት ከፊቴ ካሰቀመጠው ከማናቸውም ወጥመድ እንዲጠብቀኝ ጌታን ተማጽኜ ተነሣሁ። ቁርስ እየበላሁ ዝነኛዋን አምስተርዳምን እንዲያስጎበኘኝ ከአንድ ወንድም ጋር ቀጠሮ መያዜ ትዝ አለኝ። አምስተርዳም ስመጣ ይህ የመጀመሪያዬ ስለ ነበር ያለኝን ጊዜ አብቃቅቼ መግቢያ መውጫዋን ለመጎብኘት ውስጤ ቋምጧል።

አስጎብኜዬ ከተማይቱን 'ከሱ ይልቅ ላሳር!' እስከሚባል ድረስ ጠንቅቆ ያውቃታል። ወደ ጌታ ከመምጣቱ በፊት አደንዛዥ ዕጽ እያጨሰም፣ እያሰጨሰም ያልገባበት የጨለማ ጥግ እንደሌለ አጫውቶኛል። ወደ ጌታ ከመጣ በኋላ ተከታታይ ትምህርቶቼን በቴፕ አግኝቶ ሰለሰማና ሰለ ተጠቀመ በዚህ አጋጣሚ ከተማይቱን በማስጎብኘት ፍቅሩን ለመግለጽ ጓግቷል። ተገናኝተን ከባቡር ጣቢያው በመነሳት ጉብኝቱን ተያያዝነው።

ከጥቂት ቆይታ በኋላ እምብዛም ወደ ግራና ቀኝ መታጠፊያ የሌለው አንድ ቀጭን መንገድ ይዘን ቁልቁለት መውረድ ጀመርን። አስጎብኚዬም "ይህ መንገድ ወደ 'ቀይ መብራት ጎዳና' የሚወሰደው ነው፤ አምስተርዳም መጥቶ ይህን ሳይጎበኝ የሚሄድ የለም" አለኝ። ይሄኔ አንድ ትልቅ የማይታይ እጅ ደረቴ ላይ አርፎ ወደ ኋላ የሚገፋኝ ያህል ተሰማኝ። ቆም አልኩና "ይህ የቀይ መብራት ጎዳና ሴቶች በከፊል ዕርቃናቸውን ሆነው በመስታወት ውስጥ የሚታዩበት ነው? አልኩት ፈጣን መልስ በሚሻ ድምጽ። ፊቱን ቅጭም አድርጎ "አዎን!" አለኝ።

ከዚህ ቀደም እንደሰማሁት ከሆነ ይህ ጎዳና ሴቶች ራቁታቸውን ሆነው ለዝሙት የሚቀሰቅስ እንቅስቃሴ እያሳዩ በመስኮት የሚቆሙበትና ተመልካቾቻቸውን ለወሲብ የሚጋብዙበት በዓለም የታወቀ፣ በአገሩ ሕግ የተደገፈ ዘመናዊ የሴት አዳሪዎች ጎዳና ነው። ይህን ለማየት ከዓለም ዙሪያ የመጡ የትዬለሌ ጎብኚዎች ከፊታችን እየተጋፉ ያልፋሉ። ወዲያው የማለዳው ህልም ትዝ አለኝ። በልቤ "አገልግሎቴን ጨርሻለሁ፤ በሰላም በገባሁበት በር ብወጣ ይሻለኛል፤ አጥር መጣስ አይበጀኝም። ይሄ የውሾች እንጂ የሰው መንደር አይደለም፤ ጩኸታቸው ልቦናዬን እንዲረብሽ ለምን እፈቅዳለሁ?" አልኩና ወደ አስጎብኚዬ ዞር ብዬ "ወዳጄ! ይሄ የእኔ ከልል አይደለም፣ ብመለሰ ይሻለኛል፤" በማለት እግዚአብሔር ከፋትን ከማየት ስለ ታደገኝ እያመሰገንሁ ወደ ጀርመን ይዞኝ የሚምዘገዘውን ፈጣን ባቡር ለመጠበቅ ባቅራቢያ ባለ ካፌ ተቀመጥሁ።

በፍልሚያ ላይ መሸሽ የፈሪነት እንጂ የጀግንነት መገለጫ ተደርጎ አይወሰድም፤ ፍጥጫው ከዝሙት ጋር ሲሆን ግን ማሸነፊያው መንገድ፣ ድል መንሺያው ሰልት መሸሽ ብቻ ይሆናል። ሰለዚህ ጀግና ሳያመነታ ይሸሻል። የበጎ ወታደር መለያው ጠላትን መጋፈጥ ብቻ ሳይሆን ለጦር ያሰከተተውን መታዘዝ ሰለሆን «ሽሽ» ሲባል መሸሹ ጀግና እንጂ ፈሪ እያሰኘውም። ቤት በእሳት ሲያያዝ ከአደጋ ለማምለጥ ጀርባ ሰጥቶ መሮጥ እንጂ ማቄን ጨርቄን እያሉ ወደ ቤት መለሰ ቀለሰ እንደማይባል ሁሉ ከዝሙት ወላፈን ለማምለጥ ከመሸሽ ሌላ ምንም አማራጭ የለም።

ተጨማሪ ንባባት፡- ኤፌ. 5፥3, ዕብ. 13፥4, ምሳሌ 5፥7-14

ጸሎት

አቤቱ፡- በዘመኔ ሁሉ ከዝሙትና ወደ ዝሙት ከሚያመሩ ነገሮች ጠብቀኝ፣ የምሸሽበትንም ጸጋ አብዛልኝ፤ አጉል ደፋር ሆኜ ወጥመድ ውስጥ ከመግባት፣ ካዘጋጀህልኝ ክብር ከመጉደል ጠብቀኝ። በተፈጥሮ የሰጠኸኝ ማንነት ቅዱስ እንደሆነ አውቄ አንተ ባሰመርኸውና ለክብርህ በሚሆነው መንገድ ብቻ በአግባቡ እንድጠቀምበት እርዳኝ። አሜን።"

4

"እኛ አትሂዱ አንልም!"

"የመቶ አለቃውም መልሶ፡- ጌታ ሆይ፥ በቤቴ ጣራ ከታች ልትገባ አይገባኝም፤ ነገር ግን ቃል ብቻ ተናገር፥ ብላቴናዬም ይፈወሳል። እኔ ደግሞ ለሌሎች ተገዥ ነኝና፥ ከእኔም በታች ጭፍራ አለኝ፤ አንዱንም፡- ሂድ ብለው ይሄዳል፥ ሌላውንም፡- ና ብለው ይመጣል፥ ባሪያዬንም፡- ይህን አድርግ ብለው ያደርጋል አለው።" ማቴ. 8፥8-9

በአብዮቱ ፍንዳታ ማግሥት ብሔራዊ ቴያትር በሚል ስያሜ የተሰወጠው የቀድሞው ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ቴያትር ቤት ኢትዮጵያ ውስጥ ካሉ ቤተ ተውኔቶች ሁሉ ግዙፉና ሥመ ጥር ነው። የተንጣለለው አዳራሽ፣ የፎቁ ላውንጅ፣ ፏዩ በመባል የሚታወቀው ስፊ ካፌቴሪያ፣ በጀርባ ያሉ ቢሮዎች፣ የዘመናዊ፣ የባሕላዊና የረቂቅ ሙዚቃ ክፍሎች፣ የውዝዋዜና የተውኔት ክፍሎች፣ በፊት ለፊት ያሰው ከተማውን ሲያይና በከተማው ሲታይ የሚውለው ግራር በመባል የሚታወቀው ካፌ ሰቲያትር ቤቱን የማይረሳ ግርማ ካጎናጸፉት ገጽታዎቹ ዋነኞቹ ናቸው።

ዕድሜዬ ገና በእሥራዎቹ እጋማሽ አያስ በጥበብ ፍቅር ተነድፌ ውሎዬ ብሔራዊ ቲያትር ከሆነ ሰንብቷል። በተለያየ አጋጣሚ እንጋፋ ከሚባሉት የአገሪቱ ዕውቅ ከያኒያን ጋር የማሳሰፍ ዕድሉ ነበረኝ። የአንድ ቀኑን ግን ፈጽሞ አልረሳውም። በግራር ካፌ የኢትዮጵያ ምድር ያፈራቻቸው ፈርጥ ከያኒያን በጠረጴዛ ዙሪያ ከብ ስርተው ወግ እያደመጡ ቡና ይጠጣሉ። እኔም ማኪያቶዬን ይዤ በመካከላቸው ተሰይሜያለሁ። በአጠገቤ ብርቅዬው ወግአየሁ ንጋቱ ተቀምጧል፤ ከጎኑ የማትጠገበው እለምፀሐይ ወዳጆ አሰች፤ ከሷ ሰጥቆ ሲራክ ታደሰ፣ ተከሌ ደስታ ሌሎችም ተቀምጠዋል። የሁሉም ዐይንና ጆሮ ግን የተተከለው በጋሽ (ሎሬት) ጸጋዬ ገብረመድህን ላይ ነው። በዚያ በምጥ የሚወጣ በሚመስል ቃላቸውና ጎርናና ድምፃቸው እንድ የጥንት ገጠመኝ ይተርኩልናል። ሁላችንም የሎሬቱን ንግግር በቡናና በማኪያቶ እያወራረድን በተመስጦ እንሰማለን።

"በንጉሠ ነገሥቱ ዘመን ኦቴሎ ቴያትርን ይዘን ወደ ሴጎስ ናይጀሪያ ሰመሄድ ተወሰነና ከቤተ መንግሥት ፈቃድ ሰማግኘት ቀዳማዊ ኃይሰሥላሴን እጅ እንድንነሣ እኔና ተስፋዬ ገሠሠ ተመረጥን። ተሰፋዬ ትልቅ ከሚባሉ ቤተሰብ ስሰወጣ እጅ አነሳስ ያውቅ ነበር፤ እኔ ግን

አምብዛም አልነበርኩም። የመጀመሪያ ቀን ንጉሡ ፊት የምንቀርብ መስሎን ነበር፤ ከብዙ ደጅ ጥናት በኋላ ግቡ ተባልን። በር ተከፈተ፣ መጋረጃው ተገለጠ፤ ወዲያው አንዱ የቤተ መንግሥት አጋፋሪ "እጅ ንሣ!" በማለት ጆሮ በሚሰነጥቅ ድምፅ ጮኸ፤ ለጥ አልን፤ ቀና ስንል የቀረብነው ጃንሆይ ፊት ሳይሆን አንድ የቤተ መንግሥቱ አልፍኝ አስከልካይ ፊት እንደ ነበር ተረዳን። ደጃዝማቹ ጉዳያችንን ጠይቀውን እኛም አስረድተን ቀጠሮ ተቀብለን ወጣን።

ይህ ነገር በሚቀጥለውም ቀጠሮ ተደገመና በሌላ አልፍኝ አስከልካይ ፊት እጅ ነስተን ንጉሡን ለማየት ቀጠሮ ይዘን ወጣን። በሦስተኛው ተሰላችተንና ተዳክመን ሄድን፣ ከብዙ ጥበቃ በኋላ በር ተከፈተ መጋረጃ ተገለጠ ገባን "እጅ ንሣ!" የሚለው ትዕዛዝ አምቧረቀ፤ ለጥ አልን ስንነሳ አውነትም ጃንሆይ ፊት ለፊት ተሰይመዋል። ደነገጥን፤ ይባስ ብሎ ድንክ ውሻቸው እግራችን ሥር እየተሽከረከረች ታሸተን ጀመር። "ሂጅ" አትባል ነገር የንጉሥ ውሻ ናት። እንደምንም ታግሠን ቆምን።

የቴያትር ቤቱ ባለ አደራ በንጉሡ ፊት ቲያትሩን ወደ ሴጎስ ይዞ ለመሄድ ፈቃድ ከመጠየቅ ባለፈ መወድስ የሞላበት ረዥም ንግግር አደርገው እንደጨረሱ ጃንሆይ በለሆሳስ "እኛ አትሂዱ አንልም" አሉ። 'ምን ማለታቸው ነው?' የሚለውን አስበን ሳንጨርስ "እ-ጅ ን-ሣ!" የሚለው ድምጽ ዳግም አምቧረቀ። ወዲያው ውጡ ተባልን፤ ደጅ ሆነን ምን ማለታቸው ነው? ሂዱ ነው? አትሂዱ ነው? እያልን ስንነጋገር "እንኳን ደስ አላችሁ" የሚሉን በዙ። ለምኑ ነው? ብለን ስንጠይቅ "እኛ አትሂዱ አንልም" ማለት እኮ ሂዱ ማለት ነው ተባልን። በዚያ መሠረት ቴያትሩን ይዘን ወደ ሴጎስ አቀናን። ብለው ጋሽ (ሎሬት) ጸጋዬ ትረካቸውን ፈጸሙ።

አሁን አሁን ሳስበው የምድራዊ ንጉሥ ቃል እንዲህ ውድ ከሆነና በአንዲት ቃል ትልቅ ነገር ከተከናወነ የዘላለሙ ንጉሥ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቃል ምን ያህል ኃያል ይሆን? በፍጹም ልባችን አምነን ብንቀበለው ምንኛ የማድረግ ሥልጣን ያጎናጽፈን ይሆን? ንጉሥ ብዙ መናገር አያስፈልገውም፤ የአንዲት ቃሉ ሃሳብና መልዕክት ከገባን የማንሻገረው ድንበር፣ የማናልፈው ከልል አይኖርም። ይህን ታሪክ ባስታወሰኩ ቁጥር "አወይ የንጉሥ ቃል!" ያሰኘኛል።

ተጨማሪ ንባባት፡- መክ. 8፥4. መዝ. 28፥1-9. 2ጢሞ. 3፥16

ጸሎት

ጌታ ሆይ፡- የምድር ነገሥታት ሁሉ በሞት ተሸንፈው ክብርና ሥልጣናቸውን አጥተዋል። አንተ ግን በሰማያዊ ዙፋንህ ለዘለዓለም ጸንተህ ትኖራለህ። አቤቱ በአንተ ፊት መቅረብ እንዴት መታደል ነው! ቃልህንስ ሰምቶ መታዘዝ እንዴት ያለ ብፅዕና ነው! አቤቱ ቃልህን እንዳምንና እንድታዘዝ ጸጋን አብዛልኝ። አሜን።

5
የውሃ ዋና

“እግዚአብሔር በስድስት ቀን ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንም፣ ያለባቸውንም ሁሉ ፈጥሮ በሰባተኛው ቀን አርፏልና፤ ስለዚህ እግዚአብሔር የሰንበትን ቀን ባርኮታል ቀድሶታልም።” ዘፀ. 20፥11

በጅቡቲ የአየር ንብረት ግንቦት የንዳድ ወር ነው። ገንዘብ ያሰው በሰው ሠራሽ ማቀዝቀዣ ቢሮውን፣ መኪናውንና ቤቱን አቀዝቅዞ ጅቡቲ መኖሩንም የረሳው ይመስሳል። እንደ እኔ ሳለ ስደተኛ ግን ቅዝቃዜ ሩቅ ነው። የነበረኝ ብቸኛ አማራጭ እንደ ብጤዎቼ ቀይ ባህር ዳርቻ ሄዶ ውሃ ውስጥ መዘፍዘፍ ነው። ሰዋና አብረውኝ የሚሄዱ ጓደኞቹ አንዳንዶቹ የአሰብ ልጆች ስሰሆኑ ውሃ ሁሰተኛ ቤታቸው ይመስሳል። ስእንደኔ ዐይነቱ የሸገር ልጅ ግን ውሃን ወደ ሆድ ማስገባት እንጂ ውሃ ውስጥ መግባት አይታሰብም። ከስድስት ወር በፊት ጅቡቲን በረገጥኩ በሳምንቱ ካልዋኘሁ ብዬ ተንደርድሬ ጥልቅ ውሃ ውስጥ ገባሁና የሚያወጣኝ ሽቼ “ወርያ (በሱማሊኛ ‘አንተዬ’ እንደማሰት ነው) በአናታችሁ!!!” ብዬ ብጮህም የሚደርስልኝ አጥቼ በተአምር ከሞት መትረፌን ፈጽሞ አልረሳውም። አሁንም ዳር ዳሩንም ቢሆን ውሃ ውስጥ መግባቴ እኔ ሆኜ ነው። በእርግጥ የውሃ ዋና ሰመልመድ ከፍተኛ ፍሳጎት ነበረኝ። አጠገቤ ያሉትም የአሰብ ልጆች ያደፋፍሩኝ ነበር። ሆኖም መንሳፈፍ አልሆንልህ አለኝ።

አንድ ቀን ሁሉም ጥሰውኝ ሲዋኙ ብቻዬን ውሃው ዳር ሆኜ ሳሰሳሰል ከሩቅ አንድ ነገር ተመለከትሁ፤ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ የብረት ኮንቴነሮች የተሸከመ አንድ ትልቅ ዕቃ ጫኝ መርከብ እኔ ያሰሁበትን የቀይ ባህር ውሃ ያቋርጣል። አንድ ሃሳብ በውስጤ ብልጭ አሰ። “እኔ 70 ኪ.ግ የማልሞሳ ሰው ልንሳፈፍበት ያቃተኝ ውሃ ብዙ ሺህ ቶን የሚመዝን መርከብ እንዴት ይንሳፈፍበታል? ውሃው *መርከቡን ከተሸከመ እኔን መሸከም ኢያቅተውም።* ስለዚህ ችግሩ ከእኔ እንጂ ከውሃው አይደለም። ባምነውና ራሴን ብጥል በእርግጥ ይሸሸከመኛል።” አልኩና ውሃ ውስጥ ገብቼ ለመንሳፈፍ ሞከርኩ፤ ሳይታወቀኝ ዋኘሁ። ይኸው እስከዛሬ ድረስ በተሰያየ የዋና ዓይነት እዋኛለሁ።

እግዚአብሔርም በስድስት ቀናት ውስጥ ሰማይንና ምድርን በቃሉ ሠራ፤ በሰባተኛው ቀን ግን አረፈ። ያረፈው ቃሉን ልኮ በሠራው *ሥራ* ነው። ሰውንም በዚህ *ሥራ* እንዲያርፍ አዘዘው። እግዚአብሔር በሰንበት ዐርፏልና ለሰው በሰንበት አለማረፍ ኃጢአት ሆነ። ለምን? አለማረፍ በእግዚአብሔር *ሥራ* አለማመን ነዋ! በእግዚአብሔር *ሥራ* ካለማመንና ካሰማረፍ የባሰ ኃጢአት ከወዴት ሊመጣ ይችሳል?!

ልክ እንዲሁ እግዚአብሔር ቃሉን በ*ሥጋ* ልኮ በመስቀል ሞቱና በትንሣኤው *ሥራችንን* ሁሉ ሠራልን፤ በዚህም *ሥራ* እግዚአብሔር *ዐረፈ*፣ ጽድቁም ረካ። እነሆ ሰዎችን በክርስቶስ *ሥራ* አምነው እንዲያርፉ በወንጌል ይጣራል። ማመንና ማረፍ ተስኗቸው በራሳቸው ጥረት የሚውተረተሩ ሁሉ ይስጥማሉ። የሚተማመኑና ራሳቸውን በእርሱ ሳይ የሚጥሉ ግን ለዘሰዓለም ያርፋሉ። *የክርስቶስ ሥራ ትልቁን እግዚአብሔርን ማሳረፍ ከቻለ ትንሹን እኔንማ ማሳረፍ እንዴት ይሳነዋል? በፍጹም አይሳነውም።*

እስከ ዛሬ ስንት ጊዜ ወንበር ሳይ እንደተቀመጥን ቁጥሩን ማወቅ አይቻልም። ነገር ግን ከጉዞ ደክመን ወንበር ስናገኝ እንቀመጥና “እፎይ” እንሳሰን እንጂ ወንበሩ ይችሰኝ ይሆን? በማሰት ለማረጋገጥ አንጥርም። ሰው የሠራው ወንበር የሚያሳርፈን ከሆነ እግዚአብሔር በልጁ የሠራው *ሥራ* እንዴት ማሳረፍ ይሳነዋል? ውሃ ውስጥ መኖር ተፈጥሯችን ባይሆንም ውሃው ላይ በማረፍና በጥቂት ተገቢ እንቅስቃሴ ድርሻችንን በመወጣት እንደምንዋኝ ሁሉ በመስቀል ሳይ በተፈጸመው የክርስቶስ *ሥራ* በማረፍ በእፎይታ እግዚአብሔርን ማምለክና ማገልገል እንችሳለን። መልካም ዕረፍት!

ተጨማሪ ንባባት፡- ማቴ.11፥20-30፤ ዘፍ.2፥2-3፤ ኢሳ.26፥3

ጸሎት

አቤቱ በክርስቶስ ሥራ በእምነት ማረፍን ስጠኝ፤ በሥጋዬ ተፍጨርጭሬ በኃጢአት ከመዘፈቅ ጠብቀኝ፤ እኔ ሳርፍ መንፈስህ በእኔ ውስጥ ጽድቅን ይሥራ! አሜን።

6
የስዊዝ ቸኮሌት

"ኑሮዬ ይበቃኛል ለሚለው ግን እግዚአብሔርን መምሠል እጅግ ማትረፊያ ነው፤ ወደ ዓለም ምንም እንኳ አላመጣንምና፣ አንዳችም ልንወስድ አይቻለንም፤ ምግብና ልብስ ከኖረን ግን፣ እርሱ ይበቃናል።" ፤ጢሞ. 6፥6-8

ስዊትዘርላንድ በቸኮሌት ምርት በዓለም ቁጥር አንድ ከሚባሉት አገሮች ቀዳሚ ተርታ የምትሰለፍ ነች። ቸኮሌት ከሚያመርቱ ድርጅቶቿ መኻል ደግሞ "ኔስል" ስመ ጥሩው ነው። ይህ የቸኮሌት ፋብሪካ ያለ ዕረፍት የሚያመርት ቢሆንም እንኳ ሰንብኚዎች ዘወትር በሩ ክፍት ነው። እግር ጥሎት ስዊትዘርላድን የረገጠ ሰው የኔስልን ፋብሪካ የመጎብኘት ዕድሉ ከፍተኛ ነው። ከጥሬው ካካዋ እንሥቶ እስከ ቸኮላት እሽጋ ድረስ የምርት ሂደቱ በግልፅ ይታያል። የተለያዩ ቀስማት ያላቸው ፈላሽ ቸኮሌቶች እሳልፎ በሚያሳይ ፕላስቲክ ቱቦ ውስጥ ወዲህ ወዲያ ይፈሳሉ።

ታዲያ ድርጅቱ ሰጎብኚዎች አስቀድሞ የሚሰጣቸው መመሪያዎች አሉ። አንደኛ፤ ማንም ሰው ምንም ዓይነት ምግብ፣ በተለይ ቸኮሌት ይዞ ወደ ፋብሪካው መግባት አይችልም (የምግብ መበከል ስለሚያሳስባቸው ከጦር መሣሪያ ባልተናነሰ ጎብኚዎች ምግብ መያዝ አለመያዛቸውን አበጥረው ይፈትሻሉ)። ሁለተኛው፤ በፋብሪካው ቆይታ ማንም ሰው የፈለገውን ያህል ቸኮላት መብላት ይችላል። ሦስተኛው ደግሞ፣ "ማንም ሰው ቁራጭ ቸኮሌት ከፋብሪካው ውስጥ ይዞ መውጣት አይችልም" የሚሉ ናቸው።

የዚህ ዓለም ኑሮአችን በጥቂቱ የኔስል ቸኮሌት ፋብሪካ መርሕን የሚከተል ይመስላል። ወደ ዓለም ስንመጣ መብል፣ ልብስ፣ ገንዘብ፣ ቤት፣ መኪና፣ ዲግሪ ወዘተርፈ ይዘን አልመጣንም። ሁሉን ያገኘነው እዚህ ዓለም ከገባን በኋላ ነው። በምድር ስንኖር ለመኖር የሚያስፈልገንን ሁሉ በአግባቡ የመጠቀም መብት አለን፤ እግዚአብሔርም የዕለት እንጀራችንን እንደሚሰጠን ቃል ገብቶልናል። ነገር ግን በሞት ከዚህ ዓለም ስንለይ አንድም ነገር ይዘን መሄድ አንችልም። በዓለም ያለው ሁሉ ለዕለት ፍጆታ ነው። የምንኖረው ለረዥም ዘመን ቢሆንም እንኳ የሰማዩን አባታችንን እንድንሰምን የታዘዝነው የዕለቱን ብቻ ነው። ለላም አጥተው፣ ከሰው ተጣልተው፣ ፈሪሓ እግዚአብሔርን ረግጠው ብዙ ሀብት የሰበሰቡ ሰዎች

የመሄጃቸው ቀን ደርሶ ነፍሳቸው ከሥጋቸው ስትለይ ከሁለት ሜትር ጨርቅና ከአንድ ሳጥን በቀር የሚመደብላቸው በጀት የለም። እሱንም ይዘውት እንዲሄዱ ሳይሆን እስከሬናቸው እንዲሸፈንበትና ዐፅማቸው እንዲያርፍበት ነው።

ነገር ግን ሐዋርያው ዝቅ ብሎ እንደጻፈው (1ጢሞ. 6፡ 18-19) እውነተኛና ዘላለማዊ ሃብት ዛሬ ምንም የሌላቸውን በመርዳት፣ ለተቸገሩ በጎ በማድረግ፣ ለጎደላቸው በማካፈል የምንሰበስበውና በሚመጣው ዓለም የምናገኘው በሰማይ ያከማቸነው ሃብት ብቻ ነው።

ተጨማሪ ንባባት፡- ፊሊ. 4፥11, ዕብ. 13፥5, እዮብ 1፥21

ጸሎት

ጌታ ሆይ! በዚህ ዓለም ስኖር የሚያስፈልገኝ ጥቂት እንደሆነ አውቄ፣ የዕለት እንጀራዬን እንደምትሰጠኝ ባንተ ታምኜ፣ ከመጎምዠትና ከስስት ተጠብቄ፣ በትጋት ሠርቼ፣ ያገኘሁትን በረከት ለጎደላቸው በማካፈል አንተ ስትመጣ የምወርሰውን ዘላለማዊ ባለጠግነት እንዳስብ እርዳኝ። አሜን።

7
የፍቅር ነፀብራቅ

"አብ እንደወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሬ ኑሩ።" ዮሐ. 15፥9

ብርሃን ማረፊያና መንፀባረቂያ ካላገኘ አይታይም። ለዚህ ነው በጨለማ የእጅ ባትሪያችንን ወደ ሰማይ ስናበራ የማይታየው፣ ወደ መሬት ስንዘቀዝቀው ግን ማረፊያ ስለሚያገኝ ብርሃኑ ተንፀባርቆ ይታየናል። የፀሐይ ብርሃን ከ93 ሚሊዮን ማይልስ ርቀት ወደ ምድር ሲመጣ የሚጓዘው በኅዋ ውስጥ ነው፤ ነገር ግን የብርሃኑ ጨረር ስንጥቆት የሚያልፈው ኅዋ ዘወትር ጨለማና ቀዝቃዛ ነው። ምክንያቱም የሙቀትና የብርሃን ኃይል ያዘለው ጨረር በኅዋ ውስጥ ማረፊያ የለውምና አይታይም፣ አይሞቅም። ያው ጨረር ግን ወደ ምድር ሲደርስ ይንፀባረቅና ያበራል፣ ይሞቃል።

ፍቅርም እንደዚሁ ነው፤ ተፈቃሪ በሌለበት አይታይም፣ አይታወቅም። እግዚአብሔር ፍቅር ነው። ፍቅር የሆነው እኛን ሲወድ ብቻ አይደለም። እንዲያ ከሆነማ እኛ ባልነበርንበት ዘላለም ውስጥ እግዚአብሔር ፍቅር አልነበረም ልንል ነው። እግዚአብሔር ሰውን ሳይፈጠርም በፊት ፍቅር ነው። ፍቅሩ በዘላለም ውስጥ ያረፈውና ያንፀባረቀው በልጁ ላይ ነው። እርሱ የክብሩ መንፀባርቅ እንደ ሆነ ሁሉ የፍቅሩም መንፀባርቅ ነው። አባት ልጁን ይወዳል። ለዚህ ነው መጽሐፍ ቅዱስ "አባት ልጁን ይወዳል ሁሉንም በእጁ ሰጥቶታል።" (ዮሐ. 3፥35) የሚለን። የሥላሴ አስተርዕዮ (መገለጥ) በታየበት በዮርዳኖስ ጥምቀት አብ ስለ ልጁ ሲመሠክር "በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው።" (ማቴ. 3፥17) ብሏል። ሐዋርያው ጳውሎስም ስለ ድነታችን ሲጽፍ "እርሱ ከጨለማ ሥልጣን አዳነን፤ ቤዛነቱንም እርሱንም የኃጢአትን ስርየት ወዳገኘንበት ወደ ፍቅሩ ልጅ መንግሥት አፈለሰን።" (ቆላ. 1፥14) በማለት መንግሥቱ የተሰየመው የፍቅሩ ማረፊያ በሆነው በልጁ እንደሆነ ጽፎልናል። ይሄ ሁሉ የሚያሳየን የአብ ዋነኛ የፍቅሩ መገለጫ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን ነው።

"እብ ለወልድ ያለውን ፍቅር ማወቅ ለምን አስፈለገን?" እንል ይሆናል። ምክንያቱ ይህ ነው፤ እኛ የተወደድነው በራሳችን ሳይሆን በልጁ ነው። የተወደድንበትም ፍቅር ልጁ የተወደደበት ፍቅር ነው። ልጁ በዘላለም

ውስጥ የተወደደበትን ፍቅር ካላወቅን እኛ የተወደድንበትን ፍቅር ልክ ማወቅ አንችልም። ጌታ ኢየሱስ እኛን የወደደበት ፍቅር እርሱ ራሱ በአብ የተወደደበት ፍቅር ነው፤ *"አብ እንደወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሬ ኑሩ።"* (ዮሐ. 15፥9) ብሏልና። ወደ እብ ከመሄዱ በፊት በጸለየው የምልጃ ጸሎትም *"እንዲሁም ዓለም አንተ እንደላክኸኝ በወደድኸኝም መጠን እነርሱን እንደወደድኋቸው ያውቃል . . . እኔንም የወደድህባት ፍቅር በእነርሱ እንድትሆን . . ."* (ዮሐ. 17፥23-26) በማለት እሱ በዘላለም ውስጥ በተወደደበትና እኛ በተወደድንበት ፍቅር መኻል አንዳች ልዩነት እንደሌለ አስታውቆናል። ይህ ፍቅር *"ስፋቱና ርዝመቱ፣ ከፍታውም ጥልቅነቱም ምን ያህል መሆኑን ለማስተዋል ከመታወቅ የሚያልፍ ነው"* (ኤፌ. 3፥18)

በዚህ ዐይነት መለኮታዊ ፍቅር፣ በዘላለማዊ ልጁ ልክ መወደዳችን አያስደንቅም?! እንግዲህ የእግዚአብሔር ፍቅር በልጁ ላይ እንዳንፀባረቀ፣ የልጁም በእኛ ላይ እንዳንፀባረቀ፣ በእኛ እማካይነት በዙሪያችን ባሉ ወንድሞችና እኅቶች ላይ ሊያንፀባርቅ ይገባል። ብርሃን የሚታየው ማረፊያ ሲያገኝ ነውና በእኛ ያደረው የእግዚአብሔር ፍቅር በሌሎች ላይ ማረፊያ ያግኝ።

ተጨማሪ ንባባት፦ ዮሐ. 5፥20፤ 17፡26፣ 3፥35

ጸሎት

ቅዱስ አባት ሆይ፦ ምንም የሚያስወድድ ነገር ሳይኖረኝ ዘላለማዊ ልጅህን በወደድክበት መጠን ስለ ወደድኸኝ አመሰግንሃለሁ። አሁንም ይህ ፍቅርህ በእኔ ሳይገደብ በእኔ በኩል ወደ ሌሎች መፍሰስ እንዲችል የሚከፈለውን ዋጋ ሁሉ ለመክፈል እንድጨክን ጸጋን አብዛልኝ። አሜን።

8
ልኬት

“የእግዚአብሔር ጸጋ ለማንም እንዳይጎድለው፡ ብዙዎችም የሚረከሱበት አንድ መራራ ሥር ወደ ላይ በቅሎ እንዳያስጨንቅ፡ ሴሰኛም የሚሆን እንዳይገኝ . . . ተጠንቀቁ።” ዕብ. 12፥15-17

በልጅነቴ ቤታችን ከተገዙ ነገሮች ሁሉ የማይረሳኝ ነገር ቢኖር መኪና ነው። የአዲስ አበባ መንገድ እንደዛሬው ባልተጨናነቀበት ዘመን በቤታችን የራሳችን መኪና ቆሞ ማየት የሚፈጥረው የኩራት ስሜት ልዩ ነበር። በአዲሷ መኪናችን ብሔራዊ ቤተመንግሰት አካባቢ ያለውን ቁልቁለት ለንወርድ አባታችንን ፍጥነት እንዲጨምር በመማጸን የሚፈጠረው ልብ የሚነጥቅ ስሜት፣ ሠፈር ውስጥ ሰው በታመመ፣ እርጉዝ ምጧ በተፋፋመ ቁጥር በራችን ሲንኳኳ የሚፈጠረው የተፈላጊነት ስሜት እንደ ልጅ በአዕምሮዬ የማይረሳ ትዝታ ጥሎ አልፏል።

ታዲያ አባቴና እናቴ በመከራ ቆጥበው የገዟት ቮልስ ቫገን በሌሎች ባለቤቶች እጅ አስኪበቃት የለፋች ስለነበረች አንዳንዱ ክፍሏ አይሰራም። ለምሳሌ፡- በመሪው አጠገብ ከሚገኙት የነዳጅ፣ የሙቀት፣ የዘይት ጠቋሚ መሣሪያዎች ውስጥ ከሚሠራው የማይሠራው ይበልጥ ነበር። አባቴ ሩቅ መንገድ የሚሄድ ከሆነ የነዳጁ መጠን ስለሚያሳስበው ከአሮጌ የመጋረጃ ማንሸራተቻ ባዘጋጀው የብረት ዘንግ የመኪናዋን የፊት ኮፈን ይከፍትና የነዳጁን ቋት በግማሽ ዐይኑ ወደ ውስጥ እያሾለቀ መጥኖ ያዘጋጃትን የብረት ዘንግ ወደ ውስጥ ይሰዳል፤ ከዚያም አውጥቶ ልኩን ያያል። ይህንን ትዕይንት ለስንት ጊዜ ያህል እንደተመለከትኩ ማስታወስ ባልችልም ባጭሩ የዕድገቴ አንዱ ክፍል ነበር። የአባቴ መኪና ነዳጅ ማለቅና ባትሪ መድከም የሱ ብቻ ችግር አልነበረም፤ ወደድንም ጠላንም ቤተሰቡን ሁሉ ያካትታል። ችግሩ የተፈጠረው ቤት ውስጥ ከሆነ ከየጓዳው፣ ጉዞም ላይ ከሆነ ከመኪና ወርዶ መግፋትና በነዳጅ ማደያው መንከራተት የማይቀር ዕዳ ነበር።

መኪና የተሰራው ለመንቀሳቀስ ነው። ለመንቀሳቀስ ደግሞ ነዳጅ ያስፈልገዋል። ሹፌር መኪናይቱን ከመዘወሩ በፊት የነዳጇን ልክ ማወቅ ይጠበቅበታል። ክርስትናም ጉዞ ነው። ዘላለማዊ የሕይወት ጉዞ።

የሕይወት ጉዞ እንዲሠምር የእግዚአበሔር ጸጋ ያስፈለገዋል። ጸጋ ደግሞ እንደ ነዳጁ ሲሞላም፣ ሲጎድልም የሚችል ነው። ስለዚህ በየጊዜው ልኩን ማወቅ ግድ ይላል። አለዚያ ችግሩ የግለሰቡ ብቻ ሳይሆን የእምነት ቤተሰቡ ሁሉ ይሆናል።

የዕብራውያን መልዕክት ጸሐፊ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ መሆኑን ለማመንና ለመመስከር፣ ስለ ስሙም መከራን ለመቀበል ቀዳሚ ለነበሩት አሁን ግን ከጊዜው ብዛት፣ ከመከራው ጽናት የተነሣ ልባቸው ዝሎ ወደ ቀደመው የሕግ ሥርዓት ለመመለስ በማፈግፈግ ላይ ላሉት መሢሃዊ አይሁዶች ስለ ጸጋ መጉደል እያስጠነቀቀ ይጽፍላቸዋል። የእግዚአብሔር ጸጋ “ለራሳችሁ” ብቻ ሳይሆን በዙሪያችሁ ካሉት “ለየትኛውም” እንዳይጎድለው በማለት። ምክንያቱም በአንዱ ሕይወት የሚከሰተው የጸጋ መጉደል ውጤቱ ብዙዎች የሚረከሱበት አንድ መራራ ሥር ወደ ላይ በቅሎ ማስጨነቁ እንደሆነና ችግሩ የአንዱ ቢሆንም መዘዙ ግን ወደ ሁሉ እንደሚደርስ ያስረዳል። “እንግዲህ የራሴንም ሆነ አብረውኝ ያሉትን አማኞች ጸጋ መሙላትና መጉደል እንዴት አውቃለሁ?” እንል ይሆናል፤ በእግዚአብሔር ከመደገፍ ይልቅ በራሳችን የምንታመንና የምንመካ ከሆንን የጸጋ ጠቋሚው “ጎዶሎ” እያበራ ነው። ከምሥጋና ይልቅ በሆነ ባልሆነው የምናጉረመርም ከሆነ ጸጋ “ባዶ ነኝ” እያለ ነው። በክርስቶስ ያገኘነውን የመንፈስ ብኩርና አያቃለልን ለምድራዊ በረከት የምናለቅስ ከሆነ በርግጥ የጸጋ ልክ “ኢደጋ” ላይ ነው። ለራሳችን ሞተን ለእርሱ እንድንኖር የገባነውን ቃል ኪዳን ረስተን ለዚህ ዓለም በመመቸት ጌታን የምናስቀና ከሆን ጸጋ “ተሟጧል” ማለት ነው። ታዲያ መፍትሄው ምንድነው? መኪና ለሚነዳ ሰው ነዳጁ ጎዶሎ ሲያበራ የሚሰጠው ፈጣን መፍትሄ በእቅራቢያ ወደ ሚገኘው ነዳጅ ማደያ ሄዶ መሙላት እንደሆነ ሁሉ በሕይወትም ጸጋ ሲጎድል መፍትሄው በሚያስፈልገን ጊዜ የሚረዳን ጸጋ ወደ ሚፈልቅበት የጸጋው ዙፋን በእምነት መቅረብ ነው። ወደ እግዚአብሔር ዙፋን የሚያቀርበን ሊቀ ካህን ድካማችንን ተረድቶ ሊረዳን ዝግጁ ነውና ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት ቀርበን ምሕረትን እንቀበል፣ ለራሳችንም ሆነ ለእምነት ቤተሰቦቻችን ይልቁንም ጸጋ እንደጎደላቸው ለታየን ጸጋን እንለምን፤ የጸጋ ሁሉ አምላክ ይሞላብናል።

ተጫማሪ ንባባት፦ 2ቆሮ. 6፥1፤ ዘዳ. 29፥18፤ ዕብ. 4፥1

ጸሎት

ጌታ ሆይ አንተ የጸጋ ሁሉ አምላክ ነህ። ያለ አንተ ጸጋ እንዳች መሆንም፣ ማድረግም አልችልም። አባክህ ጸጋ ሲጎድለኝ እንዳውቅ፣ በአምነትም ወደ ጸጋህ ዙፋን ቀርቤ መምላት እንድንችል እርዳኝ። ሌሎች ወገኖቼንም ጸጋ ሲጎድላቸው አይቼ ከማማትና ከመፍረድ ይልቅ ጸጋ ይሰጣቸው ዘንድ እንድማልድ እርዳኝ። አሜን።

9
እንዳችን እንተኛ!

«እግርህን ለመናወጥ አይሰጠውም፤ የሚጠብቅህም አይተኛም። እነሆ፥ እስራኤልን የሚጠብቅ አይተኛም አያንቀላፋምም።» መዝ. 121፡4

ጊዜው እ.ኤ.አ መስከረም 7፣ 1940 ዓ.ም ነው። ዓለምን ለመቆጣጠር የተነሳው አዶልፍ ሂትለርና እሱ የሚመራው የጀርመን ናዚ ጦር የትኩረት አቅጣጫቸውን በመቀየር ሎንዶንን በአየር መደብደብ የጀመሩበት ዕለት ነበር። ከቀኑ 10፡00 ሰዓት ገደማ 617 ተዋጊዎችን የጫኑ 348 የጦር አይሮፕላኖች ሎንዶንን ቀለበት ውስጥ አስገብተው ከሰማይ በሚዘንብ እሳት አጋይዋት። ሕንጻዎች እንደ ወረቀት ተቀዳደዱ፣ ግንቦች እንደ ልጆች መጫወቻ ፈራረሱ። ወደ መቶ የሚጠጉ ቦታዎች በእሳት ተያይዘው ይምቦገቦጉ ጀመር፣ ጢሱ የእንጉዳይ ቅርጽ ይዞ ሰማዩ ላይ እንደ ፈኛ እየተከመረ ምድሪቱን ከደናት። በከተማዋ ላይ የሚያስተጋባው ኃይለኛ የማስጠንቀቂያ የጩኸት ድምፅ፣ ወዲህና ወዲያ ሚሯሯጡ ወታደሮች ኮቴ፣ የእሳት አደጋ መከላከያ ሠራተኞች ጩኸት፣ ከሚዘንበው ቁጣ ለመሸሽግ የሚራወጠው ሕዝብ ግርግር ትዕይንቱን የዓለም መጨረሻ አስመስሎታል።

ለ 57 ቀናት ያለማቋረጥ በቀጠለው በዚህ ድብደባ የለንደን ነዋሪዎች ሌሊቶችን የሚያሳልፉት ባገኙት መጠለያ ውስጥ ሲሆን የመሬት ውስጥ የባቡር ጣቢያዎች ዋነኛ መሸሸጊያ ሥፍራዎች ነበሩ። በአንድ ወቅት 177,000 በላይ የሚሆኑ ሰዎች በእነዚህ የምድር ውስጥ መሸሸጊያዎች ውስጥ ያድሩ ነበር።

40ኛ ዓመቷን በቅርቡ ያከበረችው ኤሚሊ ከቤተሰቧና ከጓደኞቿ ጋር በአቅራቢያቸው በሚገኘው የመሬት ውስጥ የባቡር ጣቢያ ላለፉት 32 ሌሊቶች አሳልፋለች። ኤሚሊ በዚያ በማይመች ሥፍራ ለማደር ይዛ የመጣችው ብርድ ልብሷንና መጽሐፍ ቅዱሷን ብቻ ነበር። ምንም እንኳ ከጫጫታውና እንዳንዴም የጀርመን አውሮፕላኖች ሲመጡ ከሚፈጠረው ፍርሃትና ግርግር የተነሳ ለማንበብ ፈጽሞ የማይመች ቢሆንም ሌሊት ላይ ሁሉ ሲተኛ መጽሐፍ ቅዱሷን ታነባለች።

የጀርመን አይሮፕላኖች እንደሚመጡ የሚያሳውቀው የሳይረን ድምጽ በሚያስተጋባበት አንድ ምሽት ኤምሊ አንድ ቤተሰቦቿን፣ ወዳጆቿንና በመጠለያው የነበሩትን ሁሉ ግራ የሚያጋባ ነገር አደረገች፤ ብርድ ልብሷን

ጠቅልላ ለመሄድ ተነሳች፤ ወዴት እንደምትሄድ ሲጠይቋት ቆፍጠን ብላ ወደ ቤቷ እንደምትሄድና ከዛሬ ጀምሮ እዚያ እንደምታድር ነገረቻቸው። መጀመሪያ ከጭንቀቱ የተነሳ አዕምሮዋን የሳተች መሰላቸው ሆኖም ከብዙ ንግግር በኋላ ቁርጠኝነቷን አስረዳቻቸው፤ ካቅማቸው በላይ ስለነበር ተሰናበቷት። ኤሚሊ ወፍ ዝር የማይልበትን ጭር ያለ መንገድ ይዛ ወደ ቤቷ አቀናች። ገብታ ምግቧን አብስላ ከበላች፣ ገላዋን ከታጠበች በኋላ የሌሊት ልብሷን ቀይራ ተኛች።

ያ ሌሊት ከወትሮው በባሰ መልኩ ሎንዶን ከተማ በናዚ የጦር አይሮፕላኖች የጋየችበት ነበር። ባካባቢያቸው የተካሄደውን የቦምብ ውርጅብኝ ያስተዋሉ የኤሚሊ ቤተሰቦች እዚያው ባሉበት በመሪር ዕንባ እርማቸውን አወጡ። ሲነጋና ድብደባው ጋብ ሲል ምንአልባት በድኗ ከተገኘ ለግብዐተ መሬት ለማብቃት ወደ ኤሚሊ ቤት አቀኑ። ዙሪያ ገባው ዶግ አመድ ሆኗል፣ አሁን ግምታቸው ወደ እርግጠኝነት ተቀየረ። ሆኖም ወደ ቤቷ ሲደርሱ ባስገራሚ ሁኔታ የሷ ቤት አልተነካም፤ ፈጥነው በሩን ሲያንኳኩ ግርምታቸውን ያባሰ ነገር ተፈጸመ፤ ኤሚሊ የሌሊት ልብሷን እንደ ለበሰች ከጥልቅ እንቅልፍ እንደነቃች በሚያስታውቅ ሁኔታ በሩን ከፈተችላቸው። ቤተሰቦቿ በደስታ ተጠመጠሙባት የደስታቸውን ምክንያት ለማወቅ «ምን አዲስ ነገር ተገኘ?» በማለት ጠየቀቻቸው። እነርሱም ዙሪያዋ ከሩኛ በጀት ሲደበደብ እንዳደረና መትረፏ እንዳስደነቃቸው ነገሯት። እርሷ ግን እንቅልፍ ድብን ስለ ወሰዳት ምንም እንዳልሰማች ነገረቻቸው። የኤሚሊ ቤተሰቦችና ወዳጆች ነገሩ ከአዕምሮ በላይ ስለ ሆነባቸው ኤሚሊ እንዴት ቤት ሄዳ ለማደር እንደ ወሰነች፣ ያ ሁሉ ድብደባ ሲካሄድ እንዴት እንቅልፍ እንደወሰዳት በጥሞና ጠየቋት፤ እሷም እንዲህ በማለት መለሰች «ከረዥም ጊዜ ጀምሮ መጽሐፍ ቅዱስን በየዕለቱ የማንበብ ልማድ ነበረኝ። እግዚአብሔርም ዘወትር በቃሉ ይናገረኛል። ይህ ችግር መምጣቱ ከቃሉና ከቃሉ ባለቤት ጋር ያለኝን ግንኙነት አላበላሸውም። አንድ ምሽት ባቡር ጣቢያ ውስጥ ተጠልለን ሳለ እንደ ልማዴ መጽሐፍ ቅዱሴን ሳነብ በመዝሙረ ዳዊት ውስጥ «እግርህን ለመናወጥ አይሰጠውም፤ የሚጠብቅህም አይተኛም። እነሆ፥ እስራኤልን የሚጠብቅ አይተኛም አያንቀላፋምም።» የሚል ቃል አነበብኩ፤ እንኪያስ እግዚአብሔር እኔን ለመጠበቅ የማይተኛ ከሆነ እንዳችን መተኛት አለብን ብዬ ተኛሁ» በማለት ነገረቻቸው።

ዛሬስ እኛ እግዚአብሔር ሳይተኛ እየጠበቀን እኛም በፍርሃት መተኛት አቅቶን ይሆን? እርሱ ስለ እኛ እያሰበ እኛም ስለ ራሳችን በማሰብ ተወጥረን እየተጨነቅን ይሆን? እንግዲያስ ጭንቀትና ፍርሃታችንን አውጥተን እንጣልና በእግዚአብሄር መለኮታዊ ጥበቃ፣ መለኮታዊ እቅርቦትና መለኮታዊ ምሪት እንታመን። ያኔ ሥራችን የተሳካ፣ እንቅልፋችንም የጣፈጠ ይሆናል።

ተጨማሪ ንባባት፦ መዝ. 41፥2, ዘዳ. 33፥29, መዝ. 127፥2

ጸሎት

አቤቱ፦ አንተ እንደ ቃልህ በዙሪያዬ የእሳት ቅጥርና ክብር ሆነህ ከከፉ ሁሉ ትጠብቀኛለህ። ሆኖም ይህ ጥበቃህ ፍሬ የሚኖረው እኔ ታምኜ ሳርፍበት ነውና በዚህ አጭር ታሪክ ውስጥ እንዳየኋት የእምነት ሴት ቃልህን ታምኜ በእረፍት እንድንኖር እርዳኝ።

10
የምኞት አባዜ

"ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ይፈተናል፤ ከዚህ በኋላ ምኞት ፀንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች፣ ኃጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች፣ " ያዕ. 1፥14-15

ለባላገሩ ውሻ የቅርብ ወዳጅ ነው። አባወራው ለአደን ሲወጣ፣ እረኛው ከብት ሲያሰማራ፣ እማወራዋ በጓሮ ስትሠራ ውሻ ከየትኛውም ትዕይንት የማይጠፋ የቤተሰብ አባል ነው። ሆኖም ዕድሜው እየገፋ ሲሄድ እንደ ድሮው ጮኾ ማባረር፣ ሰፈር ማስከበር ይሳነዋል። ታዲያ ሁሰንተናው ሲዳከም የማይደከመው እንድ ነገሩ ብቻ ነው፤ ሆዱ! ባለቤቶቹ የዚህ የማይሠራ በላተኛ ነገር ይከነክናቸዋል። እንዳይገድሉት ከእጃቸው በልቶ ያደገ ነው፤ እንዳይተውት ቀለቡ መከራ ነው፤ እርቀው እንዳይጥሉት እሸትቶና እነፍንፎ ይመለሳል። ስለዚህ እንድ መላ መተዋል፤ ያረጀውን ውሻ አንገቱን ይይዙና እፍንጫው ጫፍ ላይ የበሰለ ቅቤ ይቀቡታል። እንደ ልማዱ ተኝቶ ሲያለከልክ ቅቤ ይሸተዋል፤ የት እንደሚሸተው ስለማያውቅ አፍንጫውን ወደ መሬት ተክሎ ያነፈንፋል። በተራመደ ቁጥር ወደሚሸተው ቅቤ የተጠጋ ስለሚመስለው እያነፈነፈ ይራመዳል፤ በተስፋ መራመዱንም ይቀጥላል፤ በቅርብ ያሸተተውን ቅቤ ለመብላት ባለው ጉጉት ተውጦ ወዳሸተተው ሳይደርስ ከቤቱ እንደወጣ ይቀራል። እሸትቶ ወደ ቀድሞው ቤቱ እንዳይመለስ የእፍንጫው ቅቤ ሌላ ነገር የማሽተት እቅሙን ስለሚያዳክም የመጣበት እቅጣጫ ግራ ስለሚገባው ወጥቶ ይቀራል፣ በዚያው ይሞታል።

የዚህ ዓለም ገዢ በሥጋ ምኞት ተነድፈን፣ ከሕይወት ርቀን እንድንቅበዘበዝ ለማድረግ የሚጠቀምበት ሥልት ካነበብነው የውሻው ታሪክ ጋር ይመሳሰላል። ምኞት እንደ አፍንጫ ቅቤ እየሳበ ያታልላል እንጂ ሆድ አይሞላም። እዳኝ ለታዳኙ የሚወደውን የሚያቀርብለት ሊቀልበው ሽቶ ሳይሆን በምኞቱ ገብቶ ሲያጠምደው ስለሚፈልግ ብቻ ነው። የእግዚአብሔር ልጆች የሆንን ነቅተን ልንጠብቀው፣ ተግተን ልንቃወመው የሚገባ ቀንደኛ ጠላት ቢኖር ምኞት ነው። ዛሬ ትል ነው ብለን የናቅነውና የቀለብነው ምኞት፣ ነገ አድጎና ገዝፎ ሲነድፈንና ሊውጠን ይከጅላል። በሥጋ ከዓለም ጋር በምናደርገው የትኛውም

ተራከቦ ምኞት መጸነሱ እይቀርም። ይህ ጽንስ በጊዜ ካላጨነገፍነው በስተቀር እድጎ ኃጢአትን ብሎም ሞትን መውለዱ አይቀሬ ነው። ስዚህ ደግሞ ምኞትንና ራዕይን መለየት ግድ ይላል። የምንለየውም በዚህ ነው፣ ምኞት ከኋላ ሆኖ እያስቸኮለ ይነዳል፣ ራዕይ ግን ከፊት ቀድሞ በወዝብና በአውሎ ንፋስ ውስጥ በእርጋታ ይመራል።

በዘመናችን በባለጠግነት ምኞት ተነድፈው ስንቶች በጥፋትና በመፍረስ፣ ሰዎችን በሚያስጥምና በሚያሰንፍ፣ በሚጎዳም በብዙ ምኞትና በፈተናም ወጥመድ ወደቁ!? ስለዚህ በምኞት ተይዘን ርቀን ሳንሄድ ቶሎ ወደ አባታችን ቤት በንስሓ እንመለስ። "ያደቆነ ሳያቀስስ አይለቅም" የሚለው እገራዊ ብኂል ሳይፈጸምብን ፈጥነን በጠላት ሓሳብ ላይ እንንቃ፤ ስለ ሥጋ ማሰብን ትተን በላይ ያለውን የሚያስበውን የክርስቶስን እእምሮ እንያዝ።

ምኞት በተፈጥሮው የምንጠላው ነገር ሲሆን እይችልም። ማንም ሰው የሚጠላውን ነገር እይመኝም። ምኞት ግን ስናየው የሚያምረን፣ ስናስበው የሚያስጎመዠን፣ ስናገኘው የሚያስመካን ነገር ነው። ስለዚህ በወጥመዱ ስንያዝ እይታወቀንም እንቁራሪት ከፈላ ውሃ ውስጥ ተስፈንጥራ እንደምትወጣ ነገር ግን ቀዝቃዛው ውሃ ቀስ በቀስ ሲሞቅ ሳይታወቃት በሙቀቱ እየተዝናናች ተቀቅላ እንደምትሞት እኛም ምኞት ወደ ኃጢአትና ሞት መስወጡ ሳይታወቀን ጉድ እንዳይሠራን ልንጠነቀቅ ይገባናል። በምኞት ፈረስ መጋለብ ስጊዜው ደስ ይላል፤ ችግሩ ገደሉ ጋ ሲደረስ ልጓም አለመኖሩ ነው። ምኞት ፈረስ እንጂ ልጓም የለውም። ምኞት ከኋላ ሆኖ ይነዳል እንጂ ከፊት ሆኖ አይመራም። "ውሃ ሲወስድ እሳስቆ" እንዲሉ እያስደሰተና እያዝናና በኃጢእት ስፈር እቋርጦ ወደ ሞት አገር ይነዳል። ለምኞት መፍትሄው እንድ ነው "የክርስቶስ ኢየሱስም የሆኑቱ ሥጋን ከክፉ መሻቱና ከምኞቱ ጋር ሰቀሉ" ገላ. 5፥24 እንደሚል ሥጋና ምኞቱ ወዳከተሙበት ወደ ክርስቶስ መስቀል በእምነት መመልከት ብቻ ነው።

ተጨማሪ ንባባት፦ መዝ. 7፥14፤ እዮብ 15፥35፤ ምሳሌ 7፥6-23

ጸሎት

ጌታ ሆይ፦ በዚህ ጥቂት ዘመኔ ብዙዎች በሥጋ ምኞት ተነድፈው ከሕያዋን መንደር፣ ከጥበቃህ ሰፈር ሲወጡ አይቻለሁ። መግቢያውን እንጂ መድረሻውን ሳላይ በምኞት ተጠፍሬ በምሕረትህ ያገኙሁትን ክቡር ሕይወት እንዳላጣ ጠብቀኝ። አንተ ዘወትር የነፍሴ ምኞት ሁንልኝ። አሜን

11
ልውጠት

"የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም የሆነው ነገር ምን እንደ ሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ።" ሮሜ 12፥2 [አ.መ.ት]

አጠገብዎ ያለ ሰው በትከሻዎ ላይ አባ ጨጓሬ እየሄደ መሆኑን ቢነግርዎ ወዲያውኑ ምን ይሰማዎታል? ደስ እንደማይሎት መገመት አያስቸግርም። እንዲያውም አንዳንድ ሰዎች ይህ ሲነገራቸው ሊጮሁ ወይም ያልተጠበቀ እርምጃ ሊወስዱ ይችላሉ። አባ ጨጓሬ ምኑ ደስ ይላል? ነገር ግን በምትኩ በትከሻዎት ላይ ያረፈችው ቢራቢሮ መሆኗ ቢነገርዎ ደስ ሊሎት እንደሚችል አያጠያይቅም። ቢራቢሮ ለማየት ከሚማርኩና ደስ ከሚያሰኙ ፍጥረታት መካከል አንዷ ናት። በሕብረ ቀለም አጊጣ በክንፏ ወደ ላይ ከፍ ከፍ ስትል፣ በአበቦች ላይ አርፋ ስትቀስም፣ የሚያምሩ ክንፎቿን ስታርገበግብ ታይታ አትጠገብም። ነገር ግን ዛሬ በውበቷ የማረከችዎ ቢራቢሮና የተጸየፉት አባ ጨጓሬ አንድነታቸውንና ተዛምዷቸውን ምን ያህል ያውቃሉ? ደግሞ አባ ጨጓሬና ቢራቢሮ ምን አገናኛቸው? ይሉ ይሆናል። ይህ የለውጥ ኃይል ነው። ቢራቢሮ በቅጠሎች ላይ እንቁላል ትጥላለች፣ እንቁላሉ አድጎ ሲፈለፈል አባ ጨጓሬ ይወጣል፤ አባ ጨጓሬው ቅጠል እየበላ ያድጋል። አንድ የዕድገት ደረጃ ላይ ሲደርስ *'ክሪሰለስ'* የሚባል ቅርፊት መሰል ነገር ከውስጡ ያመነጭና ራሱን በቅርፊቱ ውስጥ ቀብሮ በግንድ ላይ ይንጠለጠላል። በዚህ መልኩ ሕይወት አልባ በድን መስሎ ሳይንቀሳቀስ ለረዥም ጊዜ ይቆይና በቅጽበት አንድ ቀን በቅጽበት ቅርፊቱ ቢራቢሮ ከውስጡ ተፍትልካ ትበራለች።

ይህ ሂደት በግሪክ ቋንቋ *'ሜታሞርፎሲስ'* በመባል ይታወቃል። *'ሜታሞርፎ'* ለውጥ ማለት ሲሆን *'ሜታሞርፎሲስ'* የለውጥ ሂደት ማለት ነው። ይህን ትንግርት መሳይ ለውጥ "ለውጥ" [Change] የሚለው ቃል ብቻውን ሊገልጠው ስለማይችል ነው "ልውጠት" [Transformation] የሚለውን ቃል ለመጠቀም የተገደድነው። ልውጠት 'አሁን ያለው፣ በፊት የነበረው ነውን?' ለሚለው ጥያቄ "አይ፥አዎ" የሚል መልስ ይሰጣል። "አይ፥አዎ" ማለት በአንድ በኩል "አዎን!" በሌላ በኩል ደግሞም "አይደለም!" እንደ ማለት ነው። ምክንያቱም የአሁኑ የቀድሞው ሆኖ ሳለ

ነገር ግን ከቅርጽ ባሻገር የይዘት ለውጥ ስላመጣ፣ የአሁኑ የቀድሞው ነው ማለት ያስቸግራል። በሌላ በኩል ደግሞ የተቀየረው ራሱ ስለሆነ 'እሱ አይደለም' ለማለት ያስቸግራል። ለዚህ ነው 'ቢራቢሮ የሆነው አባ ጨጓሬው ነው?' ወይም 'ቢራቢሮው አባጨጓሬ ነበር?' ለማለት የሚያስቸግረን። ሆኖም እውነቱ 'አስገራሚና ተአምራታዊ ለውጥ ተለወጠ እንጂ ቢራቢሮ የሆነው አባ ጨጓሬው ራሱ ነው።

አንድ ሰው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን አዳኙና ጌታው አድርጎ ሲቀበል በሕይወቱ የሚከናወነው ለውጥ [change] ሳይሆን ልውጠት [transformation] ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ጌታን ከማግኘታችን በፊት በነበረው ማንነታችንን እና ከዳንን በኋላ ባለው ማንነታችን መካከል ያለውን ልውጠት ለመግለጥ የተጠቀመበት የግሪክ ቃል 'ሜታሞርፎ' የሚለው ነው። ይህ ቃል አገልግሎት ላይ የዋለው ዳግም ስንወለድ ብቻ አይደለም። ድነንም በጌታ ሕጻናት ሳለን በሥጋ ሕይወት ቁጥጥር ሥር ያለው አዕምሯችን በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ሲሆን የሚከሰተውን ልውጠት ለመግለጽ ይህንኑ 'ሜታሞርፎ' የተሰኘውን ቃል ይጠቀማል (ሮሜ 12፥2)። በመቀጠልም በጌታ መገለጥ ወቅት የተዋረደው ሥጋችን ተለውጦ የከበረውን ሥጋ ስንለብስ የሚከናወነውን የለውጥ አይነት ሲገልጽ ይህንኑ ቃል ዳግም ጥቅም ላይ ያውላል (2ቆሮ. 3፥18)።

የመንፈሳችን ልውጠት ባመንን ጊዜ ተከናውኗል፤ የሥጋችንም ልውጠት ጌታ ሲመጣ በጊዜው ይከናወናል። ነገር ግን አሁን በመከናወን ላይ ያለው የነፍሳችን ልውጠት እርሱም የአዕምሯችንን መታደስ ነው። ታዲያ ይህን ወሳኝ የለወጥ ሂደት ከንውን ምን ያህል እያስተዋልነውና እየተባበርን ይሆን? ለልውጠቱም ፍጥነት ቃሉን በመብላትና በማሰላሰል፣ በጸሎት በመትጋትና ፈቃዱን አውቀን በማድረግ ምን ያህል እስተዋጽዖ እያደረግን ይሆን?

ተጨማሪ ንባባት፡- 1ጴጥ. 1፥14፣ ኤፌ. 4፥23፣ ቲቶ 3፥5

ጸሎት

ጌታ ሆይ አንተ አትለወጥም! ነገር ግን ሁሉን ትለውጣለህ። "እነሆ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ" ብለህ ተስፋን ሰጥተሃል። እባክህ በአዕምሮዬ መታደስ እየተለወጥኩ የልጅህን መልክ እመስል ዘንድ ዕለት ዕለት ሥራኝ፣ ለውጠኝ። አሜን።

12
የሁመራ ቆይታዬ

"ወደ አንተ እንዳይቀርቡ በልባብና በልጓም ጉንጫቸውን እንደሚለጉሙአቸው፥ ልብ እንደሌላቸው እንደ ፈረስና እንደ በቅሎ አትሁኑ።" መዝ. 32፥9

ጊዜው በኢትዮጵያውያን ዘመን አቆጣጠር 1986 ዓ.ም ሲሆን የምገኘው ሰቲቱ ሁመራ ከተማ ነው። ከአዲስ አበባ መቀሌ ተጉዤ፣ ከመቀሌ ሽሬ እንዳ ሥላሴ ከርሜ ወደ መቀሌ መመለሻዬ ሲቃረብ ሰቲቱ ሁመራ ስላሉ ወገኖች ዝና ሰማሁና ሳላያቸው ላለመመለስ ወሰንሁ። የሽሬ ወገኖች "መንገድ የለም እባከህ አትሂድ!" ብለው ቢለምኑኝም አሻፈረኝ ብዬ ከሰቲት ሰሊጥ ሊያመጣ በሚሄድ የጭነት መኪና፣ መንገድ ባልወጣለት መንገድ ተከዜን ተሻግሬ፣ ወልቃይትንና በጠገዴን አቋርጬ ከአሥራ አምስት ሰዓታት ጉዞ በኋላ ከዚህ ቀደም በሰም እንጂ በዐይን አይቼ የማላውቃት ሰቲቱ ሁመራ ደረስሁ።

በደሳሳ ቤት ውስጥ በተዘጋጀልኝ መደብ ላይ ሌሊቱን ካሳለፍኩ በኋላ ሲነጋ ወጥቼ አካባቢዬን መቃኘት ጀመርኩ። ግራ ቀኝ ስመለከት አንድ ትኩረቴን የሚስብ ነገር አየሁ። ገበሬው በቤቱ አውድማ ላይ ከትልቅ የዋርካ ጉቶ ተፈልፍሎ በተሠራ ሰታቴ መሳይ ነገር ውስጥ ወፍራም እንጨት አጋድሞ፣ እንጨቱን ከግመል ጋር አስሮ ግመሉን ያዞረዋል። አዟዟሩ ገርሞኝ በተመስጦ ስመለከት የግመሉ ዐይን በጥቁር ጨርቅ እንደተሸበበ አስተዋልሁ። ጥቂት ተራምጄ ወደ ገበሬው አጥር ከተጠጋሁ በኋላ ምን እየሠራ እንደሆነ ጠየቅሁት። የሰሊጥ ዘይት እየጨመቀ እንደሆነ ነገረኝ። ጥያቄዬን በመቀጠል የግመሉን ዐይን ለምን በጥቁር ሻሽ እንዳሰረ ጠየኩት። "ዐይኑ ካልታሰረ በጄ ብሎ አይዞርም፣ ካልዞረ ደግሞ ዘይቱ አይጨመቅም፤ አሁን እሱ መኖውን ስለበላና በቂ ውሃ ስለ ጠጣ የሚያስበው ጉዞ ላይ መሆኑን እንጂ እዚህ እየዞረ እንዳለ አያውቅም" አለኝ። በቆምኩበት ስለ ግመሉ ሥነ-ልቦና ማሰብ ጀመርኩ። ለራሴ "ይሄኔ እኮ ግመሉ በሱ ቤት በረሃ እያቋረጠ ነው" አልኩ። ወዲያው መለስ ብዬ ጠላት የሰውን የልብ ዐይን ባለማወቅ ጨለማ ሸብቦ፣ በመምሠል አባዜ ደልሎ ፈቃዱን ለመፈፀም እንዴት እንደሚጠቀምበት ማሰብ ጀመርኩ።

ሰው በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠረ ክቡር ፍጡር እንጂ እንደሚጠፉት እንስሳት አይደለም። ሰውን ከእንስሳት ልዩ የሚያደርገው ልቡናው ነው። መልካምና ክፉን ፈትኖ ለማወቅ፣ የሚጠቅመውን ከሚጎዳው ለመለየት ልቦና ተሰጥቶታል። ልቦናው ከታወረ ግን ሰውም እንደ እንስሳ ይሆናል። የሚያደርገውን አያውቅም፤ ብቻ ስሜቱ ወደ ነዳውና ወደ መሰለው አቅጣጫ ይነጉዳል። ሰው ገንዘብ ሲያሳውረው፣ ሥልጣን ሲያስከረው፣ ፍትወት ሲያሸረው፣ ቅናት ሲሰብቀው፣ ጥላቻ ሲያጦዘው፣ ዝና ሲያናውዘው የሚያደርገውን አያውቅም፣ የፊትና የኋላውን አያስብም፣ ነገን አይመለከትም፣ ለሌሎች ስሜት አይጠነቀቅም፤ የሚጋልበው ሌላ ነውና ልቡን ለማድመጥ፣ ኅሊናውን ለመስማት ቀልብ የለውም። ይልቅ በሳዩ ላይ የተፈናጠጠውን ፈቃድ ለማድረስ በስሜቱ ይጋልባል፣ በሃሳቡ ይፈረጥጣል።

ይህ ዕጣ ከክርስቶስ ሕይወት ርቀው ለሚኖሩ ዓለማውያን ብቻ አይደለም። በአዕምሯችን መንፈስ ካልታደስን በቀር አማኞችንም አይምርም። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ *"እንግዲህ አሕዛብ ደግሞ በአእምሮአቸው ከንቱነት እንደሚመላለሱ ከእንግዲህ ወዲህ እንዳትመላለሱ . . . ።" (ኤፌ. 4፥17)* በማለት አማኞች እንደ እንስሳት በአዕምሮ ከንቱነት ከመመላለስ እንዲታቀቡ፣ በአምሯቸው መንፈስ እንዲታደሱና አሮጌውን አስወግደው አዲሱን ሰው እንዲለብሱ የሚመክረው። እንግዲህ እኛም እንደ ሰቲት ሁመራ ግመል በጽድቅ አየተጓዝን እየመሰለን የኃጢአት ስሊጥ እንዳንፈጭ ልቦናችንን ያበራልን ዘንድ፣ የዐይናችንንም መሸፈኛ ያነሳልን ዘንድ እግዚአብሔርን ልንማጸን ይገባል።

ተጨማሪ ንባባት፦ ምሳሌ 26፥3፣ ያዕ. 3፥3፣ እዮብ 35፥11

ጸሎት

ቅዱስ እግዚአብሔር ሆይ! አንተ ድካሜን ታውቃለህ፣ በአዕምሮዬ ባለመታደሴ ምክንያት በከንቱ ኑሮ ተጠምጄና ተታልዬ የጠላትን ሃሳብ እንዳላስተናግድ ብርሃንህን ላክልኝ። የክርስቶስን አዕምሮ ስጠኝ፣ ፈቃድህንም አስታውቀኝ፣ የምንታዘዝበትንም ጸጋ አብዛልኝ። በኢየሱስ ክርስቶስ ክቡር ስም አሜን።

13
አልችልም?

"ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ።" ፊሊ. 4፥13

በዚህ ከተማ ይህ ዓይነቱ የሰርከስ ትርዒት ሲታይ ለመጀመሪያ ጊዜ ነው። የከተማው ሰዎች ፈረስ የሚያስጋልበውንና ለቀናት ሲተከል የቆየውን ሰፊ ድንኳን አጨናንቀው ትርዒቱ የሚጀመርበትን ደቂቃ በጉጉት ይጠባበቃሉ። ወዲያው አንዳች የሚያህል ዝሆን በአንድ ፍሬ ልጅ እየተጎተተ ወደ መድረኩ ሲወጣ ተመለከቱ። ዝሆኑ ልጁ በሚሰጠው ትዕዛዝ እየተመራ የሚያስደንቁ ትዕይንቶችን ማሳየቱን ቀጠለ። ተመልካቹም በጭብጨባ፣ በጩኸትና በፉጨት አጀበው።

ሆኖም ከተመልካቾቹ መሃል አንዱን የመሰጠው ከዝሆኑ ትርዒት ጀርባ ያለው ሌላ እውነት ነው። *"ይህን የሚያህል ትልቅ አውሬ በዚህ አንድ ፍሬ ልጅ ትዕዛዝ እንዴት ሊገዛ ቻለ?"* ዝግጅቱ ተጠናቆ ሰው ሁሉ ወደ የፊናው ሲያመራ ይህ ሰው ወደ መድረኩ ጀርባ በመሄድ ለዝግጅቱ መሪ የከነከነውን ጥያቄ አቀረበለት። መሪውም *"የሰርከስ ዝሆኖች ታድነው የሚያዙት በልጅነታቸው ነው። "ኬዳ" ብለን እንጠራቸዋልን "ያልተገራ" እንደማለት ነው። "ኩሚስ" ወይም ለማዳ እስኪሆኑ ድረስ ሳቃይ በሞላበት ሥልጠና ውስጥ እናሳልፋቸዋለን። ከሥልጠናዎቹ አንዱ በሁለት ዛፎች መሃል ፈጽሞ ሊበጠስ በማይችል ጠንካራ ገመድ እናስረውና ምግብ ብቻ እየሰጠን ለረዥም ጊዜ እንተወዋለን። ያልተገራው ወጣት ዝሆን ለመጀመሪያ ጊዜ የታሰረበትን ገመድ ለመበጠስ ባለ በሌለ ኃይሉ ሲታገል ይከርማል። እየገረፍን ያዘዝነውን እንዲያደርግ እናስገድደዋለን፤ ካላደረገ ሕመሙ እንዲጸናበት እናደርጋለን። ከረዥም ጊዜ በኋላ እንፈታውና ከዚህ ቀደም ከተገሩ 'ኩሚስ' ዝሆኖች ጋር እንዲያሳልፍ እንተወዋለን። ውሎ አድሮ አዕምሮው የታሰረበትን ገመድ መበጠስ እንደማይችል ስለሚያምን በትንሽ ገመድ ብታስረውም በጥሶ ለመሄድ አይሞክርም።"* በማለት ተረከለት።

እኛም ዛሬ የተገለጠልንን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ስንነሳ "አትችልም! አትችይም!" የሚል ድምጽ ፈጥኖ ይከበናል። በልጅነታችን ከወላጆቻችን፣ ከጎረቤቶቻችንና ከመምህራኖቻችን የሰማናቸው አሉታዊ

ንግግሮች ሕሊናችንን ያጨናንቃሉ። የእኛም አእምሮ ይህንን ተቀብሎ ያስተጋባል። *"እኔ ጥቁር ስለሆንሁ፣ ቋንቋ ስለማልችል፣ ዲግሪ ስለሌለኝ፣ የመጣሁት ከማይታወቅ ብሔረሰብ ስለሆነ እንዲህና እንዲህ መሆን አልችልም"* እንላለን። እነዚህ ድምፆች ድምፅ ብቻ ቢሆኑ ባልከፋ ነበር፤ ነገር ግን ከታሪካችን፣ ከገጠመኞቻችን፣ በዙሪያችን ካሉ ጠንቅቀን ከምናውቃቸው እውነታ መሰል ከስተቶች ጋር ተዛምዶ ሰላላቸው ያለማመንታት እንድንቀበላቸው ጫና ያደርጉብናል። በእርግጥም የቀድሞ ያልተሳኩ ሙከራዎቻችንን፣ የኑሮ መደባችንን፣ የገንዘብ አቅማችንን፣ የትምህርት ደረጃችንን፣ የቆዳ ቀለማችንን . . . የምንመለከት ከሆነ እንደ *"ኩሚስ"* ዝሆን በውስጣችን ታላቅ ኃይል ይዘን በታናሽ እጅ የምንመራ፣ ሳንወድ የሌላውን ፈቃድ የምናደርግ የጠላት መጫወቻ ልንሆን እንችላለን። ነገር ግን በቀድሞ የሽንፈት ታሪካችንና በአሁኑ ውጪያዊ ገጽታችን ላንፈታ በውሰጣችን ያለውን ከሁሉ የሚበልጥ ኃይል እርሱም ክርስቶስን ከተመለከትን "አትችልም! አትችይም!" የሚለንን የሐሰት ድምፅ *"ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ!"* በሚል የድል ድምፅ ሽረን የተገለጠልንን የእግዚአብሔርን ፈቃድ በራሳችን ዘመን ፈጽመን ማለፍ እንችላለን።

ተጨማሪ ንባባት፦ ዮሐ. 15፥5፣ 2ቆሮ. 12፥9፣ ኤፌ. 3፥16

ጸሎት

ጌታ ሆይ ላንተ የሚሳንህ የለም! አንተ ችለህ ታስችላለህ። ተቃውሞ በሞላበትና በማይመስል ሁኔታ ውስጥ ያለፍርሃት ፈቃድህን ማድረግ እችል ዘንድ በፍርሃትና ባለማመን ከተያዝሁበት ማንኛውም ሥጋዊ አስተሳሰብ ፍታኝ። አንተ ለሥራ ስትነሳ እኔም "በክርስቶስ እችላለሁ!" ብዬ አብሬህ እንድንነሳ ጸጋን አብዛልኝ። አሜን።"

14
ራስን መተዋወቅ

"ከዮሐንስ ዘንድ ሰምተው ከተከተሉት ከሁለቱ አንዱ የስምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ ነበረ። እርሱ አስቀድሞ የራሱን ወንድም ስምዖንን አገኘውና፦ መሲሕን አግኝተናል አለው፤ ትርጓሜውም ክርስቶስ ማለት ነው። ወደ ኢየሱስም አመጣው። ኢየሱስም ተመልክቶ፦ አንተ የዮና ልጅ ስምዖን ነህ፤ አንተ ኬፋ ትባላለህ አለው፤ ትርጓሜው ጴጥሮስ ማለት ነው።" ዮሐ. 1፥41-43

ዕድገቱና ኑሮው በገሊላ ባሕር ላይ የተመሠረተው ሰምዖን ወንድሙን እንድሪያስን ቀኑን ሙሉ አላየውም።[1] የዓሣ ማጥመዱን ሥራ ጥሎ የተሰወረበትን ምክንያት ለማወቅ አልቻለም። ማለዳ ከጓደኞቹ ጋር ዮሐንስ ወደ ሚያስተምርበትና ወደ ሚያጠምቅበት ወደ ዮርዳኖስ ወንዝ እንደሄደ ቢያውቅም እንዲህ የሚያስመሽው ጉዳይ ይኖራል ብሎ አልገመተም። ይህን አሳብ እያወጣና እያወረደ ሳለ ድንገት አንድ ሰው ወደ እርሱ እየተንደረደረ ሲመጣ ከሩቅ ተመለከተ። ወንድሙ እንድርያስ ነበር። ከወትሮው ለየት ባለ የጋለ ሰላምታ ያጣድፈው ጀመር። ሰምዖን በወንድሙ ሁኔታ በመገረም "ምን ቢያገኝ ነው እንዲ የሚፈነጥዘው?" በሚል የፍንደቃውን ምሥጢር ለማወቅ ቸኩሏል። ደስታና መገረም ተቀላቅለው በእንድሪያስ ፊት ላይ ይነበባሉ።

እንድርያስ ሕይወቱን ቀኝ ኋላ ያዞረውን ከሰተት ሊሸሽገው አልቻለም፤ ትንፋሹ ቁርጥ፣ ቁርጥ እያለ "መሢሕን አገኘነው፣ አሥር ሰዐት ያህል አብረነው አሳለፍን፣ በእርግጥ እሱ የእግዚአብሔር ልጅ ነው።" አለው። "መ-ሢ-ሕ?" ሰምዖን ጆሮውን ማመን አልቻለም። "ነቢያት የተናገሩለትን፣ ቅዱሳት መጽሐፍት የመሠከሩለትን፣ እስራ ሁለቱ ነገዶች በናፍቆት ጠብቀው ያላዩትን፣ የእስራኤልን ተስፋ፣ የዓለምን ንጉሥ አገኘሁት! ነው የምትለኝ?" የማይመሥል ነገር ሆነበት። ሆኖም ወንድሙን ሊጠራጠር አልቻለም። አንድን ነገር በሚገባ ካላጣራ በስተቀር በቀላሉ የማይቀበል፣ የሰከነ ሰሜት ያለው መሆኑን ጠንቅቆ ያውቃል። ሰምዖን ጊዜ አልወሰደም "እና... እኔንም ልታስተዋውቀኝ ትችላለህ?" አለው የሰማውን ለማየት በተጣደፈ ድምጽ። "አዎን ማንም ሊቀርበው የሚችል፣ ከውጪ ስታየው

[1] በዮሐ. 1፥41-43 ላይ የተመሠረተ የጸሐፊው ምናባዊ ዕይታ ነው።

ፈጽሞ የማይመስል፣ ስትቀርበው ግን ከውስጡ የሚወጣው ቃል ሕይወትህን የሚለውጥ አስገራሚ ሰው ነው።" አለው ትኩስ ትዝታውን እንደ ገና በሕሊናው እየሳለ። ስምዖን ከተቀመጠበት ተነሳ፤ ሥራ ላይ የዋለበትን ልብሱን አራግፎ፣ መጎናጸፊያውን ደርቦ እንድርያስ በመጣበት አቅጣጫ አብረው ነጎዱ።

ስምዖን ነገሩ ሕልም ይሁን እውን መለየት ተስኖታል። እግሮቹ በደመ-ነፍስ ይራመዱ እንጂ ልቡ ቀድሞ ሄዷል። ድንገት ከስመጠበት የሃሳብ ስመመን ባነነና "አሁን በእግዚአብሔር የተቀባውን ፊት ሰፊት ላየው ነው? ሳነጋግረው ነው?" በማለት ራሱን ጠየቀ። አጠገቡ ሲደርስ እንዴት ራሱን ለመሢሑ እንደሚያስተዋውቅ ያወጣና ያወርዳል። ሳይታወቃቸው በፍጥነት ይራመዱ ነበርና ቀን እንድርያስና ጓደኛው ኢየሱስን ተከትለው ወደ ሄዱበት ቦታ ደረሱ። ኢየሱስ በአንድ የበሰስ ዛፍ ሥር ድንጋይ ላይ ተቀምጧል። እንድርያስ ጠጋ ብሎ ሰላምታ ሰጠውና ወደ ጎን ፈቀቅ ብሎ ቆመ። ስምዖንም እንዴት ራሱን እንደሚያስተዋውቅ እያሰበ "ስ-ም-ዖ-ን እባላለሁ፤ የ-ዮ-ና ልጅ ነኝ ..." ለማለት ሲዳዳው ኢየሱስ ቀደም ብሎ በተረጋጋ ድምጽ "አንተ ስምዖን ነህ..." አለው። ስምዖን ራሱን ሳያስተዋውቅ ስሙ በመጠራቱ ተገርሞ "ይሄ እንድርያስ የቤታችን ሚስጥር አንድም አልቀረውም፤ ሁሉን ነግሮታል" በማሰት አሰበ። "ስምዖን መሆንህን በማወቄ ምን ይገርምሃል! ይህንንማ አንተን የሚያውቁ ሰዎች ሁሉ ያውቁታል፤ ይልቅ ልንገርህ አንተ ኬፋ ነህ! ጴጥሮስ! ዓለት ነህ! ለመቅደስ መሠረት የሚሆን ጽኑ ዓለት"።

ስምዖንና እንድርያስ ጊዜው ስለ መሸ ቆይታቸውን ፈጽመው ወደ ቤታቸው ለመመለስ መንገድ ጀምረዋል። ስምዖን ግን በተለየ ስሜት ውስጥ ሰምጧል "እኔ ጴጥሮስ ነኝ? ጽኑ ዐለት? የመሠረት ድንጋይ?" በማለት ራሱን ይጠይቃል። ራሱን ሊያስተዋውቅ ሄዶ፣ ራሱን ተዋውቆ መመለሱ አስገርሞታል። በእርግጥ ስምዖንን በዐለትነት ማንም አያውቀውም፤ ወላጆቹም እንዲህ አያውቁትም፤ ሌላው ቀርቶ እርሱ ራሱ እንኳ ራሱን እንዲህ አያውቀውም። ዛሬ ግን ገና በሆድ ሳይሠራ ከሚያውቀው ጋር ተገናኘና ራሱን ተዋወቀ።

ዛሬ ስንቶቻችን ነን ራሳችንን ወላጆቻችን፣ ጓደኞቻችን፣ ዘመዶቻችን፣ መምህራኖቻችን... ወ.ዘ.ተ እንዲህ ነህ! እንዲህ ነሽ! ባሉን ተስማምተን

"እኔ እኮ እንዲህ ነኝ!" እያልን ያልሆነውን እየዘመርን የምንኖር? ኢየሱስ ክርስቶስን ስናገኝ ግን ዓለም ሳይፈጠር በሚያውቀን፣ በእናታችን ሆድ ሳንሠራ በመረጠን፣ እውነተኛ ማንነታችንን ሊነግረን በሚችል ጌታ ፊት እንቆማለንና ያኔ ከእውነተኛ ማንነታችን ጋር እንተዋወቃለን። እሱን ማወቅ ራስን መተዋወቅ ነው።

ተጨማሪ ንባባት፡- ዘፍ. 17፥5.15፤ 32፥28፣ 35፥10-11

ጸሎት

ውዱ ጌታ፦ ዕቃን እንኳ ጠንቅቆ የሚያውቀው የሠራው ነው። እኔንም ከአንተ በላይ የሚያውቀኝ ማንም የለም። ለራሴ ራሴን ያወቅሁ ቢመስለኝም ዕውቀቴ ውሱን ነው። የእኔ ማንነት የተሰወረው በአንተ ውስጥ ነው። አንተን ሳውቅ ያን ጊዜ እውነተኛ ራሴን በአንተ ውስጥ አውቃለሁ። እባክህን ራስህን ግለጥልኝ። እንዳውቅህ እርዳኝ። ቃልህ የሚለኝን "ነኝ!" ለማለት፤ የማይለኝን "አይደለሁም!" ለማለት የጽድቅ ድፍረትን ሙላኝ። አሜን።

15
ግደልና ስቀለው!

"የክርስቶስ ኢየሱስም የሆኑቱ ሥጋን ከከፉ መሻቱና ከምኞቱ ጋር ሰቀሉ።" ገላ. 5፡ 24

የ11 እና የ12 ዓመቴን የልደት ሻማ ያጠፋሁት ጅማ ከተማ ውስጥ ነው። አባቴ የባንክ ሠራተኛ ስለነበር ለሥራ ሲቀየር የተወሰነ የቤተሰቡን ክፍል ይዞ ስለ ሄደ ራሴን ጅማ አገኘሁት። ጅማ አባብ በሽበሽ ነው። በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ እባብ ያየሁት እዚያ ነው። ቤት ውስጥ፣ ጓሯችን፣ ከቤታችን ውጭ ያሉ የአትክልት ሥፍራዎች ውስጥ እባብ አይቼ አውቃለሁ። የጅማ ልጆች *"አባብ ተገኘ"* ሲባል ከአዲስ አበባ እንደመጣሁት እንደ እኔ አይደነግጡም፤ ተረባርበው በእጃቸው በያዙት ነገር ይገድሉና ጫወታቸውን ወይም ሥራቸውን ይቀጥላሉ።

አንድ ቀን ጥሻ ውስጥ እባብ ተገኘና ከአካባቢው ሰዎች ጋር ተባብረን ቀጥቅጠን ገደልነው። ሞቷል ብለን ልንሄድ ስንል አንድ ጠና ያሉ ስው ቁጣ በተቀላቀለበት ድምጽ *"አባብ ተገድሎ መሬት ላይ አይተውም፤ የሞተ ቢመስልም ከሄዳችሁ በኋላ አፈር ልሶ ይነሳል። ከገደላችሁ በኋላ ዛፍ ላይ ወይም አጥር ላይ መሰቀል አለባችሁ"* አሉን። የዚህን አባባል እውነትነት በሳይንሳዊ መንገድ ባላረጋግጥም በአገራችን በብዙዎች ዘንድ ስለሚታመንበት አንዳች ተጨባጭ ምክንያት እንደሚኖረው እገምታለሁ።

የእግዚአብሔር ቃል ከክርስቶስ ጋር ለኃጢአት እንደሞትን፣ አሮጌው ሰዋችን ከእርሱ ጋር እንደ ተሰቀለ ይነግረናል። ሆኖም ሞቷል የተባልነውና መሞቱን በእምነት የተቀበልነው አሮጌ ሰዋችን አንዳንዴ ሕያው ሆኖ ሲሠራ እናየውና ግራ እንጋባለን፤ *"ከሞተ እንዴት በእኔ ውስጥ ሊሠራ ቻለ?"* በማለት። አሮጌው ሰዋችን በእርግጥ ከክርስቶስ ጋር ተሰቅሏል፤ ሞቷል። ሆኖም ይህን ከሁለት ሺህ ዓመት በፊት በክርስቶስ የተሠራ እውነት ዛሬ በእኛ ውስጥ እውን ለማድረግ መውሰድ የሚገባን እርምጃ አለ፤ ይኸውም ወደ ኃጢአት ብሎም ወደ ሞት ከሚወስደን የምኞት መንገድ መመለስ፣ የሰውነታችን ክፍሎች በሥጋችን ውስጥ ለሚሠራው የኃጢአት ምኞት እንዳይታዘዙ መከልከልና ጽድቅ፣ ምሕረት፣ ፍቅር፣

ንጽሕና የሞላበትን ማንኛውንም በጎ ምግባር ለማድረግ ራሳችንን ማስለመድ ነው።

ለኃጢአት የሚገዛው አሮጌው ማንነታችን ቢሞትም በሥጋችን ውስጥ የሚኖር የኃጢአት ኃይል መኖሩን መዘንጋት የለብንም። ይህ የኃጢአት ኃይል እንደ በፊቱ ባይገዛንም እንኳ በሥጋ እስከንሞት ወይም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም መጥቶ የትንሳኤ አካል እስከንለብስ ይኖራል። ስለዚህ ለኃጢአት ከክርስቶስ ጋር ሞቻለሁ ብለን ልንዘናጋ አይገባም። በማናቸውም ጊዜ ለሥጋ ምኞት እርነት ከሰጠንና እንደ ሥጋ ፈቃድ ከተመላለስን እኛ እዛውንት *"የተቀጠቀጠው አባብ አፈር ልሶ ይነሳል"* እንዳሉት ኃጢአት ሥጋዊነትን ልሶ ነፍስ ይዘራል።

ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ *"ወንድሞች ሆይ እናንተ ለአርነት ተጠርታችኋልና፣ ብቻ አርነታችሁ ለሥጋ ምክንያትን አይሰጥ . . . "* (ገላ. 5፥13) የሚለው። በሌላም ሥፍራ *"እንግዲህ ለምኞቱ እንድትታዘዙ በሚሞት ሥጋችሁ ኃጢአት አይንገሥ፣ ብልቶቻችሁንም የዓመፃ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለኃጢአት አታቅርቡ።"* (ሮሜ 6፥12-13) ይላል። በተጨማሪም *"እንደ ሥጋ ፈቃድ ብትኖሩ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና፣ በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ በሕይወት ትኖራላችሁ።"* [ሮሜ 8፡13] በማለት አሮጌው ሰዋችን ከክርስቶስ ጋር ቢሞትም እኛ ከኃጢአትና ከሥጋ ምኞት ለይተን ካልሰቀልነው ሥጋዊነትን ይልስና ይነሳል። ስለዚህ ብቸኛ መፍትሄው ሥጋን ከከፉ መሻቱና ከምኞቱ ጋር መሰቀል ብቻ ነው።

ተጨማሪ ንባብት፡- ሮሜ 6፥6፤ 1ጴጥ. 2፥11፤ ገላ. 5፥16

ጸሎት

"ጌታ ሆይ ለኃጢአቴ ሞተህ በእኔ በሕያውነት በሚኖረው የትንሳዔ ኃይል በኃጢአት ላይ ድልን ስለሰጠኸኝ አመሰግንሃለሁ። ሆኖም ኃጢአት ምክንያት አግኝቶ ዳግም እንዳይሠለጥንብኝ በእኔ ውስጥ እውን የሆነውን ሞትህን በእምነት ማወጅና ሥጋን ከከፉ መሻቱና ከምኞቱ ጋር መሰቀል እንድችል እርዳኝ። አሜን።"

16
ሥራ የላትም?

"እንዲሁም እናንተ ባሎች ሆይ ከሚስቶቻችሁ ጋር በማስተዋል አብራችሁ ኑሩ አብረው ደግሞ የሕይወትን ጸጋ እንዲሚካፈሉ አድርጋችሁ አክብሯቸው።" ፲ጴጥ. 3፥7

መች እንደሰማሁት ወይም የት እንዳነበብኩት በውል ትዝ አይለኝም እንጂ አንድ ትምህርት አዘል ተረት አስታውሳለሁ። ሰውየው ባለ ትዳር ነው፤ ሚስትም ልጆችም አሉት። ከቤት ውስጥ ወጥቶ የሚሠራና ደሞዝ የሚያገኝ እሱ ብቻ ነው። ሚስቱ በቤት ትሠራለች፣ ሆኖም እሱ ይህ "ትሠራለች" የሚለው ቃል አይዋጥለትም። ሰዎች ስለ ሚስቱ ሲጠይቁት "ሥራ የላትም!" ማለት ይቀናዋል። የርሷ በውጭ ተቀጥሮ አለመሥራትና ደሞዝ አለማምጣት ይከነክነዋል እንጂ የቤቱ፣ የልጆቹና የራሱ በእንክብካቤ መያዝ አይታየውም።

አንድ ቀን ምሽት ከመተኛቱ በፊት በአልጋው አጠገብ ተንበርክኮ *"ጌታ ሆይ! ምን አለ እኔም ሴት ሆኜ እንደሷ ቤት አርፍ ብዬ ብውል?"* በማለት ምርር ብሎ ጸለየ ይባላል። እግዚአብሔርም *"ጸሎትህን ሰምቻለሁ ወደ ሴትነት አቀይርሃለሁ"* በማለት ተናገረው። ማለዳ ሲነሳ አንድ የሚያስገርም ነገር ሆኖ፤ እንደ ምኞቱ ከባለቤቱ ጋር ጾታ ተቀያይረዋል። እሷ ባል ሆና ወደ ሥራ፣ ልጆቹም ወደ ትምህርት ቤት ለመሄድ እየተንጎዳጎዱ ነው። ቁርስ እንዲሠራና እንዲያቀርብ እንደሚጠብቁት ሲረዳ ከአልጋ ተስፈንጥሮ ወርዶ ምግብ ማብሰሉንና ልጆቹን ማልበሱን ተያያዘ። አብልቶ ሲጨርስ ልጆቹን ወደ ትምህርት ቤት አደረሰ። ወደ ቤት ሲመለስ የሚታጠበው ዕቃ ተከምሯል፣ ልብሱ ተቆልሏል። አጣጥቦ እንደጨረሰ የሚገዛው የቤት ዕቃ ፊቱ ድቅን አለ። በዋጋው መናር እየተገረመ ገዛዝቶ ተመለሰና ለምሳና ለራት ምግብ ማብሰሉን ተያያዘው። ሆኖም የቤቱ ክፍሎች እያንዳንዱ መጽዳት ያስፈልጋቸው ስለነበር ከጽዳት ወደ ምግብ ዝግጅት፣ ከምግብ ዝግጅት ወደ ጽዳት ሲመላለስ ቆየ። መብራትና ውሃ የሚከፈልበት ቀን ነበርና አንድ እፍታ ወጣ ብሎ ከፍሎ መጣ። እንዴም እፎይ ሳይል ልጆች ከትምህርት ቤት የሚመጡበት ሰዓት

ደረሰ። ልጆቹን ካመጣ ልብሳቸውን እንዲቀይሩ፣ ምግብ እንዲበሉ፣ የቤት ሥራቸውን እንዲሠሩ ካደረገ በኋላ ባል ለሥራ የሚለብሳቸውን ልብሶች መተኮስ ጀመረ። እየተኮሰ ላለ ሰዓት ደርሶ ኖሮ እጅሬ ባል ከተፍ አለ።

ለቤተሰቡ ሁሉ ራት አቅርቦ ከተበላ በኋላ ባል ቴሌቪዥን ሲመለከት፣ ልጆች ጌም ሲጫወቱ እሱ የተበላበትን ዕቃ ሲያጥብና ለነገ የልጆች ምሳ ሲያዘጋጅ ሰዐቱ ከምሽቱ አራት ሰዐት ሆነ። እንዴም ሳይቀመጥና እፎይ ሳይል የመኝታ ሰዐት በመድረሱ እየተገረመ በድካም ሰብርብር ያለውን ሰውነቱን ለማሳረፍ ወደ መኝታ ቤት ሲሄድ እጅሬ ባል መኝታው ውስጥ ገብቶ ለፍቅር ጫወታ ይጠባበቀዋል። ምንም ቢደክመው አማራጭ አልነበረውምና አብሮ አሳለፈ፤ ከዚያ በኋላ ግን ከድካሙ የተነሣ ምድር ይሁን ሰማይ ሳያውቀው ጧ ብሎ ተኛ። ማለዳ ሲነቃ ወዲያው ከአልጋው ወርዶ እንዲህ ሲል እግዚአብሔርን ተማፀነ *"እግዚአብሔር ሆይ አጥፍቻለሁ፣ አንተንም ባለቤቴንም በድያለሁ፣ ድካሟን ፈጽም አልተረዳሁም፣ ዛሬ ግን ትልቅ ትምህርት አግኝቻለሁ፤ ከዚህ በኋላ በአክብሮት አይዛታለሁ፤ ስለ ሥራዋም አመሰግናታለሁ፤ ለአሁኑ ግን ምህረት አድርግልኝና አባክህን ወደ ወንድነቴ፣ ወደ ባልነቴ መልሰኝ"* በማለት ጸለየ። እግዚአብሔርም *"ጸሎትህን ሰምቻለሁ፣ ምህረትም አድርጌልሃለሁ፤ ነገር ግን ማታ በነበረህ ግንኙነት ስለጸነስህ ሚስትነትህ ለሚቀጥሉት ዘጠኝ ወራት ተራዝሟል"* አለው ይባላል።

ነገሩ ቀልድ ነው፤ መልዕክቱ ግን ትልቅ ነው። ዛሬ ሚስቶቻችን በቤት የሚሠሩ ባሎች ለድካማቸው ምን ያህል ዋጋ እንሠጣለን? የሚቆጠር ገንዘብ ባያመጡም እንኳ እኛ የውጭውን ግንባር ስንፋለም እነርሱ የቤቱን ግንባር በመፋለም ለኑሯችን ለኬት ትልቅ አስተዋጽዖ እያደረጉ እንደሆን ምን ያህል እንረዳለን? እኩል ድርሻ ያላቸው የቡድን አባላት እንደሆኑ ተገንዝበን ምን ያህል የሚገባቸውን ክብር እንሰጣቸውለን? /

ተጨማሪ ንባባት፥ ኤፌ. 5፥25፤ 1ቆሮ. 12፥23፤ ቆላ. 3፥19

ጸሎት

ጌታ ሆይ ስለ ሰጠኸኝ የትዳር ጓደኛ አመሰግንሃለሁ፤ የሚስትነት፣ የእናትነትና የቤት አመቤትነት ድርሻዋን እንዳከብርና እንዳበረታታት ዘወትር ጸጋን አብዛልኝ። አሜን።

17
አገላብጠው!

"እርሱም፦ ሄደሽ ከጐረቤቶችሽ ሁሉ ከሜዳ ባዶ ማድጋዎችን ተዋሺ ኢታሳንሻቸውም አላት። ገብተሽም ከአንቺና ከልጆችሽ በኋላ በሩን ዝጊ፥ ወደ እነዚህም ማድጋዎች ሁሉ ዘይቱን ገልብጪ የሞላውንም ፈቀቅ አድርጊ አለ።" 2ኛ ነገሥት 4፥3,4

ከባለቤቴ ጋር ስንጋባ የነበረን ብቸኛ ንብረት አንድ ከእንጨት የተሠራ የመጽሐፍ መደርደሪያ ነበር። እሱንም ከዚህ ቀደም አብሬያቸው የኖርኩ ወገኖች ወደ አሜሪካ ሲሄዱ የተውልኝ ነበር። በሠርጋችን ማግሥት እኔ ወላጆች ቤት ኑሮ ጀመርን። በዓመቱ ጎጆ መውጣት አሰብንና ቦሌ ሚካኤል አካባቢ በአራት መቶ ብር ቤት ተከራየን። ችግሩ የቤት ዕቃ አልነበረንም። የእኔ የወር ገቢ ከ 320 ብር ወደ 620 ብር ያደገው በቅርብ ነው። ከተሰያዩ ወጪዎች ተርፎ የቤት ዕቃ ለመግዛት የሚያስችል አቅም አልነበረውም። ሆኖም ወደ ተከራየነው ቤት ለመግባት ስለወሰንን የቤት ዕቃ ማምረቻ ከነበራቸው ከማውቃቸው ወገኖች ቁም ሳጥንና አንዳንድ ዕቃዎች በብድር ወሰድኩና ገባን።

ብድር መከፈያው ጊዜ ደረሰ እኔ እጅ ላይ ገንዘብ አልነበረም። ከታክሲ ወርጄ ወደ ቤት የሚወስደውን ኮረኮንች መንገድ እየተጓዝኩ በውስጤ ማጉረምረም ጀመርኩ። "ጌታ ሆይ አንተን እያገለገልኩ፣ በጽድቅ እየኖርኩ እንዴት ገንዘብ እቸገራለሁ?" ድንገት አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ወደ ልቤ መጣ። ቃሉን ማሰላሰል የዘወትር ልማዴ ስለ ነበር አልገረመኝም። ሙሉ ታሪኩ በ2ኛ ነገሥት 4፥1-5 የሚገኝ ሲሆን ነቢዩ ኤልሳዕ ወደ እርሱ መጥታ የተማጸነችውን በዕዳ የተያዘችውን የነቢይ ሚስት የሰጣትን መፍትሄ ያመለክታል። እሷ መልስ የፈለገችው ለጊዜያዊ ችግሯ ቢሆንም እሱ ግን ዘላቂ መፍትሄ ሰጣት። በእግዚአብሔር መንፈስ የመከራት ከሰፈሯ ባዶ ማድጋዎችን ሰብስባ በሯን ዘግታ በማሰሮዋ ያላትን ጥቂት ዘይት ወደ ሌሎች ባዶ ማሰሮዎች እንድታገላብጥ ነበር። ባዶ ማሰሮዎቹም በተዓምራዊ መንገድ ሞሉ።

የእግር መንገዴን እየጠበጠብኩ ይህን ከፍል በጥሞና ሳሰላስል "አንተስ በእጅህ ምን አለ?" የሚል የውስጥ ድምጽ አነቃኝ። ከኋላዬ የተናገረኝ ሰው ያለ ይመስል ተገላምጬ ተመለከትኩ፤ ሁሉ የራሱን መንገድ

የሚሄድ እንጂ ከእኔ ጋር የሚያወራ አንድም ሰው አልነበረም። ፊቴን ከመንገደኛው መልሼ የተናገረኝን ድምጽ በውስጤ መፈለግ ጀመርኩ። "ጌታ ሆይ፦ እኔማ አንተ ከሰጠኸኝ ጸጋ ውጪ ሌላ ምን አለኝ?! ያለኝ አንተው የሰጠኸኝ የቃልህ መገለጥ ነው። እንደ ሌሎች ገፍቼ አልተማርኩ፣ ወይ አልነገድኩ" በማለት ማጉረምረሜን ቀጠልሁ። "አገላብጠው" የሚል ድምጽ ተሰማኝ። "ምኑን?" አልሁ። "በውስጥህ ያለውን ቃል" የሚል ነገር ተሰማኝ "በ-ኢ-የ-ሱ-ስ ስ-ም!" በማለት መገሰጽ ቃጣኝ። ደግሞ የእግዚአብሔርን ጸጋ እንዴት ነው ትርፍ ለማግኘት የማገላብጠው? ይሄ ከእኔ ይራቅ!" አልሁ። ጥቂት በዝምታ ከተራመድሁ በኋላ "እሺ ባገላብጠውስ እንዴት ነው የማገላብጠው? ብዬ ጠየቅሁ። "በወረቀት ላይ" የሚል ነገር ተሰማኝ። ጉዳዩ መጽሐፍ ከመጻፍ ጋር የተያያዘ እንደሆነ ገባኝ።

ትምሕርቶቼን የሰሙ በርካታ ሰዎች በጽሑፍ እንዳሰፍረው ጠይቀውኝ ያውቃሉ፤ ሆኖም ከስንፍናና ተቀምጦ የመሥራት ትዕግሥት ከማጣት ውጪ ሌላ ምክንያት አልነበረኝም። ያን ዕለት ግን ቤት ከመግባቴ በፊት በር ላይ ቆሜ እያንኳኳሁ በውስጤ ያለውን ቃል በወረቀት ላይ ለመገልበጥ ወሰንኩ። ስወስን አንድ ሰው ኮምፒውተር ብርቅ በነበረበት በዚያ ዘመን የግል ኮምፒውተር ቤቴ ድረስ ይዞልኝ መጣ፤ እንዲት ታይፒንግ ተምራ የተመረቀች ከዚህ ቀደም አይቻት የማላውቅ ወጣት "እጄን ማፍታታት እፈልጋለሁ" ብላ ልትጽፍልኝ ቤት ድረስ መጣች። አንድ በቅርቡ ንግድ የጀመረና ሥራው የተባረከለት የማላውቀው ሰው መጽሐፍ እየጻፍኩ መሆኑን ሰምቶ "እኔ ማሳተሚያውን እችላለሁ" በማለት ማሳተሚያ ገንዘብ ላከልኝ።

በዚህ መልኩ በኩር መጻፌ "እምልኮ" በ1989 ዓ.ም ተወለደች። "እምልኮ"ን ሰዎች ተሻሟት፤ በአገር ውስጥም ሆነ በባሕር ማዶ በብዙዎች ተነበበች። እውነት ለመናገር ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እኔም ሆንኩ ቤተሰቤ የሚያስፈልገንን ገንዘብ አጥተን አናውቅም። የዚህች መጽሐፍ ፍሬ የእኔን ዕዳ ከመከፈልና በቀጣይነት ገንዘብ ከማስገኘት የዘለለ ነበር። በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች እጅ ገብታ ለብዙ ቤተሰብ በረከት ሆናለች።

ዛሬስ አንተ፣ አንቺ በእጃችሁ ያለ፣ በጓዳችሁ የተሰወረ አብሯችሁ የሚኖር ነገር ግን ጠቀሜታውን ያልተገነዘባችሁት ስንት ሃብት ይኖር ይሆን?

እግዚአብሔር ለሕዝቡ ትልቅ ድል ለማምጣት ትልቅ ነገር ተጠቅሞ አያውቅም። በቤታችሁ፣ በሕይወታችሁ ያለ ትንሽ የምትሉት ነገር ለእናንተና ለማታውቋቸው እልፍኞች ትልቅ በረከት ሊያመጣ ይችላል። እንደ ሙሴ በትር፣ እንደ ጌዲዮን ችቦና ማሰሮ፣ እንደ ኢያኤል ካስማ፣ እንደ ሰሜጋር የበሬ መውጊያ ወይም እንደዚያ የገሊላ ወጣት አምስት እንጀራና ሁለት ዓሣ በእጃችሁ ያለው ነገር ለብዙዎች በረከት ሊሆን ይችላልና "አገላብጡት"

ተጨማሪ ንባባት፦ ዘጸ. 4፥2፣ መሳ. 3፥31፣ 4፥21፣ 7፥20፣ ዮሐ. 6፥9

ጸሎት

ጌታ ሆይ አንተ ሁሉን ሰጥተኸኛል፤ እኔ ግን ያለኝን እንኳ አላውቅም። የተሳካላቸውን ሰዎች ላይ አደንቃለሁ። "ታድሎው!" እላለሁ። እነሱ የተለዩ ፍጡር ይመስሉኛል። እኔ እዚያ መድረስ እንደምችል፣ ከራሴ አልፌ ለሌሎች በጎ አስተዋጽኦ ላበረክት እንደምችል፣ ከራሴ ዘመን ባሻገር ለትውልድ የሚተላለፍና ለዘላለም የሚታሰብ ነገር ማድረግ እንደምችል አላውቅም። አባክህ በእጄ ያኖርከውን፣ ለእኔ ተራ መስሎ የሚሰማኝን፣ አንተ ግን ለብዙዎች በረከት ልትጠቀምበት የምትችለውን ነገር አንዳይ አይኔን ክፈት። እንድፈጽመውም ትጋትን ስጠኝ። አሜን።

18
ቀልደኛ

"ትንታግንና ፍላፃን ሞትንም እንደሚወረውር እንደ ዕብድ ሰው፣ ባልንጀራውን የሚያታልል፦ በጨዋታ አደረግሁት የሚል ሰውም እንዲሁ ነው።" ምሳሌ 26 ፥ 18 - 19

ባል በቅርብ ጊዜ ያገባትን ሚስቱን "ይሄ ቴሌቪዥኑ ላይ ያለው የሴት ልጅ ፎቶ የማን ነው?" ይላታል። "ተማሪ ሆኜ የወለድኳት ልጄ ናት" ትለዋለች። በመገረም "ታዲያ ከመጋባታችን በፊት ልጅ እንዳለሽ ለምን አልነገርሽኝም?" ይላታል። እሷም መልሳ "እይ ልጅ ካለሽ አላገባሽም ትለኛለህ ብዬ ፈርቼ ነው" ትለዋለች። ሃዘን፣ ንዴት፣ ጥርጣሬ፣ ግራ መጋባት በሞላበት ስሜት "ታዲያ አሁን ልጅቱ የት ናት?" በማለት ይጠይቃታል። "እኔ በጊዜው የማሳደግ አቅም ስላልነበረኝና አባቷም ስለ ካደ ታላቅ እህቴ ቤት አደገችና አሁን የሷ ልጅ ተብላ ትጠራለች" አለችው። ይቺ ሴት ከማግባቷ በፊት ልጅ የላትም። እንደው የሚሆነውን ለማየት ብላ በባሏ እየቀለደች ነበር። ቆይቶ ፎቶው የታላቅ እህቷ ልጅ መሆኑን ተረዳ።

ከአመታት በኋላ ሆዱን ያመውና ይተኛል። ሚስት በጣም ትጨነቃለች። ሆስፒታል መሄድና መታየት እለብህ ባላ ትወተውተዋለች። ያቅማማል፤ እሷ ግን የግድ ትለውና ሐኪም ቤት ይሄዳሉ። የተለያዩ ምርመራዎች ይደረግለትና ለውጤት ይቀጠራል። በውጤቱም ቀን ባልና ሚስት አብረው ይሄዳሉ። ጉዳዩን ጨርሶ ከሐኪሙ ቢሮ ሲወጣ ውጤቱን ለመስማት በመጓጓት ሐኪሙ "ምን አለህ?" በማለት በጉጉት ትጠይቀዋለች። "የሚያሳዝን ነው! ካንሰር አለብህ ነው የሚለኝ" ይላታል ቆፍጠን ባለ ድምጽ። ድንጋጤ ዋጣት፣ ላብ አስመጣት። ደጋግማ "ሃኒ እውነትህን ነው?" ትለዋለች። እሱም እውነት መሆኑን ያረጋግጥላታል። ሆኖም ሰውየው ካንሰር የሚባል አልነበረበትም፤ ሐኪሙም ፈጽሞ ስለ ካንሰር አላነሳበትም። የታመመው የምግብ አለመስማማት ነበር። ትንሽ ቆይቶ "ስቀልድ ነው" በማለት የፎቶውን ብድር እየመለሰ መሆኑን በፈገግታ ነገራት።

ይህን ታሪክ ስሰማ እኔም በ1982 ዓ.ም ከአንድ ጓደኛዬ ጋር የቀለድሁት አጉል ቀልድና ከሳይ ባስፈርኩት የእግዚአብሔር ቃል ከፍል የተገሠጽኩት ተግሳጽ ትዝ አለኝ። በዘመናችን በአማኙም መካከል ቀልድ ይዘወተራል። ልብ ቀጥ ሊያደርጉ የሚችሉ አስደንጋጭ ነገሮች ላይ መቀለደ እንደ ኃጢአት አይቆጠርም። ሰውን የሚጎዱ፣ እግዚአብሔርን የሚያሳዝኑ ቀልዶች እንደ ዘመናዊነት እንጂ እንደ ዓለማዊነት አይታዩም። እንደ "ፕራንክ" ያሉ አንዳንድ ልምምዶች የሥልጣኔ መገለጫዎች ተደርገው ይቆጠራሉ። የሚመዘኑት ሰውን በማሳቃቸው እንጂ በእግዚአብሔር ዘንድ ባላቸው ዋጋ አይደለም።

በከፍሉ ላይ የተጠቀሱት ሦስት ነገሮች ማለትም ትንታግ (እሳት) ፣ ፍላጻ (ቀስት) እና ሞት (የሚገድል ነገር) በሰው ሕይወት ላይ አደጋ የሚያደርሱትን ያህል ለጊዚያዊ ደስታና ለፈገግታ የሚሰነዘሩ አስደንጋጭ ቃላት ሰውን ይጎዳሉ። ምን አልባት ጉዳቱ ወዲያው አይታይ ይሆናል። ነገር ግን በዘላቂ አካላዊ እና ሥነ-ልቦናዊ ጤንነት ላይ የሚያሳድሩት ተጽዕኖ ከፍተኛ ነው። ደግሞም አንድ ጊዜ ቃታ ከተሳበ፣ ሰይፉ ከሰገባው ከወጣና ጎራዴው ከአፎቱ ከተመዘዘ በኋላ መልሶ መዋጥ ወይም ጉዳቱን መቀልበስ የማይታሰብ ነው። እንዲህ አይነት ንግግሮች ሰሚውን የሚጎዱ ብቻ ሳይሆን ተናጋሪውንም የሚያቀሉ ናቸው። በቀጣይም ተዓማኒነትን ያሳጣሉ።

ተጨማሪ ንባባት፡- ኤፌ. 5፥4፤ ኢሳ. 50፥11፤ ምሳሌ 24፥28

ጸሎት

ጌታ ሆይ፡- ሰው የከንፈሩን ፍሬ እንደሚበላ፣ ከንግግራችንም እንደምንጸድቅና እንደሚፈረድብን ቃልህ ይነግረናል። ባለማስተዋል በቀልድ ሰም ሰዎችን ባስደነገጥሁት አባክህ ይቅር በለኝ። ከእንግዲህ ወዲያ እንዲህ ያለውን አንተ የምትጠላውን የሚሰሙትንም የማያንጸውን ከንቱ ነገር ከመናገር ጠብቀኝ። እንደበቴ የሚገድል መርዝ ሳይሆን ሕይወትን የሚሰጥ ቃል የሚወጣበት የሕይወት ምንጭ ይሁንልኝ። በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም። አሜን።

19
ጸረ-ቫይረስ

"በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምሥጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ።" ፊሊ. 4፥6

ሐጎስ የአንድ ዕርዳታ ድርጅት የሂሳብ ከፍል ኃላፊ ነው። አሜሪካ ለሚገኘው ዋና ጽህፈት ቤት ሪፖርት የሚያቀርብበት ጊዜ ደርሶበት ተወጣጥሯል። ምንም እንኳ እንደልማዱ ሁሉን በጊዜ ሰርቶ ቢያጠናቅቅም ሪፖርቱን ያስቀመጠበት ላፕቶፕ (የጭን ኮምፒውተር) በፍጥነት አልሠራ ማለቱ ውጥረቱን አባብሶታል። ሰወትሮው በአስገራሚ ፍጥነት የሚሠራው ዘመናዊ ኮምፒውተር ዛሬ አንድ መዝገብ ለመክፈት ረዥም ጊዜ እየፈጀበት አስቸግሯል።

ዐይኑን በላፕቶፑ ገፅ ላይ ተክሎ ይጠባበቃል፤ እያንዳንዱ ደቂቃ የዘላለም ያህል ረዘመበት። ስልኩን አንስቶ የመሥሪያ ቤታቸው አይ ቲ ከፍል ባለሙያ ጋ ደወለና የላፕቶፑን ህመም ዘረዘረለት። ባለሙያውም በጥሞና ካደመጠው በኋላ እርግጠኝነት በተሞላበት ድምፅ "ላፕቶፕህ በቫይረስ ተጠቅቷል" አለው። ሐጎስ ግራ ተጋብቶ ቫይረስ እንዴት እንዲህ ሊያደርግ እንደሚችል ጠየቀው። ባለሙያውም *"ኮምፒውተርህ የተሰራው እንዲያስብ ነው፤ በጣም ትልቅና ውስብስብ የሆኑ ነገሮችን በሰከንዶች ውስጥ አስቦ መልስ የመስጠት አቅም አለው። ቫይረስ ትንሽ ፋይል ነው፤ ነገር ግን ራሱን እያበዛና አላስፈላጊ ሥራ እየፈጠረ እንዲጨናነቅ ያደርገዋል። ያንተም ላፕቶፕ የገጠመው ችግር ይሄ ነው። መፍትሄውም ቫይረሱን አጥምዶ የሚይዝና የሚያጠፋ ፀረ-ቫይረስ መጫን ነው። ያንንም እኔ ፈጥኜ አመጣልሃለሁ"* አለውና ስልኩን ዘጉ። ሐጎስም መፍትሄ በማግኘቱ ተደስቶ ሥራውን ቀጠለ።

ኮምፒውተር በሰው አእምሮ ምሳሌ የተፈበረከ የሰው እጅ ሥራ ነው። አእምሮ ደግሞ ከማንኛውም ኮምፒውተር በላይ ረቂቅ የሆነና ትልቅ ከህሎት ያለው የእግዚአብሔር እጅ ሥራ ነው። አእምሮ ልክ እንደ ኮምፒውተር የተሠራው ለማሰብ እንጂ ለመጨነቅ አይደለም። በሰላሙ ጊዜ ብዙ ሃሳቦችን ያለ ችግር ማስተናገድና መፍታት የሚችለው አእምሯችን በቫይረስ ከተጠቃ ትንሹ ትልቅ፣ ሜዳው ዳገት ይሆንበታል።

ይህ የአእምሮ ቫይረስ ጭንቀት ነው። ጭንቀት አንድ እሳብ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ራሱን ያበዛና አእምሯችን በሙሉ ኃይሉ እንዳይሠራ፣ ነገሮችን በሥርዓት እንዳያለብና ሥራውን በፍጥነት እንዳያከናውን ይገታዋል። ጭንቀት ችግራችንን ያወሳሰበውና ያከብደዋል እንጂ ፈጽሞ ወደ መፍትሄ አያደርሰንም። ይልቅ መውጫውን እንዳናይ ሁሉን ያጨልምብናል።

በዘመናችን ይህ ቫይረስ በከፍተኛ ፍጥነት በአለም አቀፍ ደረጃ እየተሰራጨ ነው። ወጣቱ ይጨነቃል፣ አዋቂው ይጨነቃል፤ ድሃው ይጨነቃል፣ ሃብታሙ ይጨነቃል፣ የተማረው ይጨነቃል፣ መሃይሙ ይጨነቃል፣ ገጠሬው ይጨነቃል፣ ከተሜው ይጨነቃል። ታዲያ መፍትሄው ምንድነው? መፍትሄው እንደ ኮምፒውተሩ ፀረ-ጭንቀት ወይም ጭንቀት ማርከሻ መጫን ነው። "የእግዚአብሔር ሰላም" ፀረ-ጭንቀት ነው። ይህ ሰላም ዋጋው ውድ ቢሆንም ለሰው ሁሉ በነጻ ተሰጥቷል። ይህን ሰላም ለማግኘት የሚፈልግ ማንኛውም ሰው ማድረግ ያለበት አንድ ነገር ብቻ ነው በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን። ያኔ ሰላም ከነነፍሱ በውስጡ ይገባል። ይህም ሰላም ችግር እንዳይገጥመው፣ ፈተና እንዳይደርስበት፣ እንዳች እንዳይጎልበትና ጠላት እንዳይነሳበት የሚያደርግ ሰላም አይደለም። ነገር ግን በእነዚህ ሁሉ ውስጥ እንኳ የውስጥ እረፍትና እስተማማኝ ጸጥታ እንዲኖረው የሚያደርግ ሰማያዊ ሰላም ነው። ታዲያ ምን እንጠብቃለን? የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስን ስም እየጠራን ይህን የማይደፈርስ ሰላም በውስጣችን እናስገባ። ያኔ አዕምሮን ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችንንና እሳባችንን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል።

ተጨማሪ ንባባት፡- ማቴ. 6+25፤ ምሳሌ 16+3፤ መዝ. 55+22

ጸሎት

ጌታ ሆይ አንተ የሰላም አለቃ ነህ! ጭንቀት በሞላበት ዓለም ሰላምን ትሰጣለህ። አንተ የምትሰጠው ሰላም ዓለም እንደሚሰጠው አይደለም። ያንተ ሰላም በውጭ ሁኔታዬ ላይ ያልተመሠረተ፣ በልብ የሚፈልቅ፣ በኑሮዬ ሁሉ ውጤታማ የሚያደርገኝ ሰላም ነው። አባት ሆይ ተጨንቄ አንዳች እንደማላመጣ አውቃለሁ፤ ዛሬ ሰላምህን እሻለሁ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ሰላምህ በልቤ ይፍሰስ። አሜን።

20
እጃቢ ፖሊስ

"እንግዲህ መባህን በመሠዊያው ላይ ብታቀርብ፥ በዚያም ወንድምህ አንዳች በአንተ ላይ እንዳለው ብታስብ፥ በዚያ በመሠዊያው ፊት መባህን ትተህ ሂድ፥ አስቀድመህም ከወንድምህ ጋር ታረቅ፥ በኋላም መጥተህ መባህን አቅርብ። አብረኸው በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ ጋር ፈጥነህ ተስማማ፤ ባላጋራ ለዳኛ እንዳይሰጥህ ዳኛም ለሎሌው፥ ወደ ወህኒም ትጣላለህ፤ እውነት እልሃለሁ፥ የመጨረሻዋን ሳንቲም እስከትከፍል ድረስ ከቶ ከዚያ አትወጣም።" ማቴ. 5፡ 23-26

እቶ እብርሃም ላለፉት ሦስት ዓመታት እስር ላይ እንዳሉ የማያውቅ ጎረቤት የለም። የተያዙበት ሁኔታና የፍርዱ ሂደት ለሠፈርተኛው የቅርብ ጊዜ ትዝታ ነው። ዛሬ በባለቤታቸው ድንገተኛ ሞት የቀብር ሥነ-ሥርዓቱ ላይ ለመገኘት ከወህኒ ቤት ተፈቅዶላቸው በሕዝብ መሐል ተገኝተው ወዳጅ ዘመድ እያሰናበቱ ነው። የእሥር ጊዜያቸውን ጨርሰው የተፈቱ የመሰላቸው ሠፈርተኞች "እንኳን ለደጅ ሰላሙ አበቃዎ! እንኳን አሰፈታዎ!" እያሉ ሲጠመጠሙባቸው በለሆሳስ "ተፈትቼ አይደለም፤ ለቀብር ተፈቅዶልኝ ወጥቼ ነው። ሥነ-ሥርዓቱ ሲያልቅ ተመልሼ እሄዳለሁ" በማለት ያስረዳሉ።

"እሥር ቤት" በሕዝብ ዘንድ የተለመደ መጠሪያ ይሁን እንጂ ትክክለኛና ሕጋዊ ስሙ "ማረሚያ ቤት" ነው። ዜጎች በሰላም ለመኖር ተስማምተው ያወጡትን ሕግ የሚተላለፉ ሰዎች በማረሚያ ቤት ገብተው፣ ከነጻነታቸው ተገድበው ይማራሉ። ይህ መብት የሚሰጣቸው ዜጎች ብቻ ናቸው። አንድ አገር ማረሚያ ቤት የሚያስቀምጠው ዜጋውን ነው። ዜጋው ያልሆነውን ሰው እየቀለበ የማስተማር ግዴታ ስለሌለበት በ24 ሰዓት ከአገር ያባርረዋል። ዜጋውን ግን ወዴትም ማባረር ስለማይችል ከሕዝብ በሚሰበሰብ ቀረጥ በሚተዳደር ማረሚያ ቤት ያስገባዋል። በአለም ላይ ማረሚያ ቤት የሌለበት አገር የለም። የሰለጠኑና ሰላም የሰፈነባቸው እገሮች እንኳ ማረሚያ ቤቶች አሏቸው። የመንግሥት መዋቅር፣ የጸጥታ ኃይሎችና የሕግ የበላይነት የሌለባቸው ከተሞች በአፍታ ወደ ጨረባ ተዝካርነት እንደሚለወጡ ለማረጋገጥ ጥልቅ ምርምር አይጠይቅም።

ይህን ያህል የማረሚያ ቤትን በጎ ገጽታ ያነሳሁት በእግዚአብሔር መንግሥት ማረሚያ ቤት መኖሩን ስመናገር ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ቦታ ሳይሆን በቦታ ላይ የሚገለጥ የእግዚአብሔር አስተዳደር ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ዳግም በመወለድ ሰማያዊ ዜጋ የሆኑ ሰዎች በሕብረት የሚኖሩበት ሕይወት ነው። በዚህ ኑሮ ውስጥ የሚያጠፉና ሕግ የሚጥሱ ይኖራሉ። ስለዚህ እንዲህ አይነት ሰዎች የሚማሩበትና የሚታረሙበት ማረሚያ ቤት መኖሩ የግድ ነው። የመንግሥቱ ዜጎች ስለሆኑ ይታረማሉ እንጂ ወደ ውጭ አይጣሉም። ስለዚህ በእግዚአብሔር መንግሥት "እሥር ቤት" አለ ማለት ነው።

በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ የሚኖር ሰው ጥፋት ባጠፋ ቁጥር አይታሰርም። ጥፋቱ ምንም ይሁን ይቅርታ በመጠየቅ "ንስሐ በመግባት" ፈጣን መፍትሄ ያገኛል። ነገር ግን በእግዚአብሔር መንግሥት ይቅርታን የሚያስከለክልና የሚያሳስር አንድ ጥፋት አለ። ይህን ጥፋት ያጠፋ ሰው ጥፋቱን እስኪያስተካከል ድረስ በእስር ይቆያል እንጂ ፈጽሞ አይፈታም። ይህ የሚያሳስር ጥፋት ይቅርታ አለመጠየቅና ይቅርታ አለማድረግ ነው። ወደዚህ መንግሥት የገባነው፣ በመንግሥቱም ውስጥ የምንኖረው እግዚአብሔር ይቅር ስላለን ብቻ ነው። ስለዚህ ይቅርታ ሰማይና ምድርን ቀስቶ የያዘ የመንግሥቱ ምሰሶ ነው። ይህን ምሰሶ የሚያፈርስ ሰው ሁሉ ይናድበታል። ሌላው መተላለፍና በደል ሁሉ በንስሐ ከእግዚአብሔር ዘንድ ምህረትን ያገኛል፤ ይቅርታን አለመስጠትና አለመቀበል ግን ፈቅደን እስከንሰጥ ድረስ ወኅኒ እንጂ ምህረት የለውም። ምህረትን እየረገጡ ምህረት ማግኘት አይቻልማ! ይቅርታን እየነፈጉ ይቅርታን መሰመን አይሆንማ!

የበደሉንን ይቅር አላልንም ማለት፣ አስርናቸው ማለት ነው። ሌላውን ስናስር እኛም እንታሰራለን። በውጭ ስንታይ በነጻነት የምንኖር ስለምንመስል መታሰራችንን ሌሎች ላያስተውሉ ይችሉ ይሆናል። በገሀዱ አለም ነጻ ብንመስልም በመንፈሳዊው ዓለም የታሰርን ነን። ከእግዚአብሔር ይቅርታን ከማጣት በላይ ምን እስር አለ? ሌሎች የፈስገውን ያህል ቢበድሉን እኛ እግዚአብሔርን የበደልነውንና የምንበድለውን ያህል ሊበድሉን አይችሉም። እኛ ብንምር በሰው ምንዛሪ ስለሆነ ጥቂት ነው፤ እግዚአብሔር ሲምረን ግን በእግዚአብሔር ምንዛሪ

ስለሆነ ብዙ ነው። ከእግዚአብሔር ይቅርታን እንድናገኝ የግድ ይቅር ማለት አለብን። ይቅር ካላልን ይቅር አልተባልንም ማለት ነው። ይቅር ካልተባልን ደግሞ ዕዳ አለብን። ዕዳችንንም እስከንከፍል እስረኞች ነን።

ምናልባት አንድ ሰው "ከሌሎች ወገኖች ጋር የተጣሉ፣ ዕርቅ ያላደረጉ፣ ይቅርታ ያልጠየቁ የማውቃቸው ሰዎች አሉ፤ ነገር ግን በነፃነት ይኖራሉ፤ ያመልካሉም፤ እንዲያውም እንዳንዶቹ በኃይል ያገለግላሉ። ስለዚህ እንዴት እስረኞች ናቸው ትላለህ?" ሊል ይችላል። መልሱ ቀላል ነው። እነዚህ ሰዎች እንደ አቶ አብርሃም ለተወሰነ ጉዳይ በእጃቢ ፖሊስ ለጊዜው በቤተክርስቲያን ተገኙ እንጂ ተፈተው አይደለም። በአካል ባይታሰሩም ስላማቸውና በረከታቸው የታሰረ ነው። ስመፈታት መፍትሄው መፍታት ብቻ ነው።

ተጨማሪ ንባባት፡- ሉቃስ 12፥58፤ ምሳሌ 25፥8፤ ማር. 11፥25

ጸሎት

ጌታ ሆይ ቃልህ "የሚምሩ ብፁዓን ናቸው ይማራሉና" ይላል፤ ያንተን ምህረት በብርቱ ያስፈልገኛል፤ ስለዚህ በመንገዴ ሁሉ የሚበድሉኝን ሰዎች ይቅር እንድልና ምህረት እንድሰጥ እርዳኝ። ይቅርታ ባለማድረግ ምክንያት ሰላሜ፣ ደስታዬ፣ በረከቴ፣ ጤናዬ፣ አገልግሎቴ እንዳይታሰር ጠብቀኝ። አሜን።

21
የተቀቀለ ቀንድ

"የእስራኤል ጌታ አምላክ ይባረክ፣ ጎብኝቶ ለሕዝቡ ቤዛ አድርጓልና፤ ከጥንት ዘመን ጀምሮ በነበሩት በቅዱሳን ነቢያት አፍ እንደተናገረ፣ በብላቴናው በዳዊት ቤት የመዳን ቀንድን አስነስቶልናል፤ ማዳኑም ከሚጠሉንና ከወደረኞቻችን እጅ ነው።" ሉቃስ 1፥68-71

ይህን ወግ የሰማሁት በማላስታውሰው የጨቅላነት ዕድሜዬ ቢሆንም በትውስታዬ ይኖራል። በጥንት ዘመን የነበሩ ሰዎች አውሬ ሲያስቸግራቸውና ለመግደል መሣሪያ ሲያጡ የሚጠቀሙበት በቤት ውስጥ በቀላሉ የሚዘጋጅ መሣሪያ ነበራቸው። ቀንድ በውሃ ይቀቅሉና ሙክክ ብሎ እስኪበስል ይጠብቃሉ። ቀንድ ጠጣርና ደረቅ ነገር ነው፤ ሆኖም ለረዥም ሰዐት ሲቀቀል ይላላና እንደ ሥጋ ይሆናል። ይህን የለሰለሰና የላላ ሥጋ መሰል ነገር ለአውሬው ይሰጡታል። አውሬው ሥጋ ያገኘ ስለሚመስለው አኘኮና አላምጦ ይውጠዋል። ሆኖም በሰላም ወደ ሆዱ የገባው የበሰለ ቀንድ ጥቂት ቆይቶ ችግር መፍጠር ይጀምራል። ምክንያቱም ሲቀቀል የለሰለሰውና ሥጋ የመሰለው ቀንድ ቆይቶ ሲቀዘቅዝ ይጠነክራል፣ ተመልሶ ቀንድ ይሆናል። ያኔ የበላውን አውሬ ሆድ ይወጋል፣ ያሰጨንቃል በመጨረሻም ሆዱን ይቀድና ይገድለዋል።

ቀንድ በጥንቷ እስራኤል በርካታ ነገሮችን ይወክላል። በድል ቀን፣ በበዓል ቀን የሚነፋ መለከት ነው፣ መጠጫ ነው፣ የዘይት መያዣ ነው፣ የውጊያ መሣሪያ ነው፤ ከሁሉ በላይ የጥንካሬ፣ የኃይል፣ የክብር፣ የንግሥና፣ የገዢነት፣ የጽንዓት ተምሳሌት ነው። የመጥምቁ ዮሐንስ አባት ዘካርያስ መንፈስ ቅዱስ ሞልቶበት ትንቢት ሲናገር *"ከጥንት ዘመን ጀምሮ በነበሩት በቅዱሳን ነቢያት አፍ እንደተናገረ፣ በብላቴናው በዳዊት ቤት የመዳን ቀንድን አስነስቶልናል"* በማለት በወቅቱ ገና በድንግል ማርያም ማህፀን ውስጥ ያለውን ጌታ ኢየሱስን "እግዚአብሔር ያስነሳው የመዳን ቀንድ!" በማለት ይጠራዋል።

ዓለማት የተፈጠሩበት ኃያሉና ብርቱው ጌታ ሥጋ ለብሶ በመምጣት በድካምና በውሱንነት ተገለጠ። ከዚያም በዐመፀኞች እጅ ታልፎ ተሰጥቶ በመከራ እሳት ተቀቀለ፣ ዐቅም እንደሌለው ረዳት እንደሌለው ሰው በሚጠሉት እጅ ተሰቃየ፣ በመከራ ሰለለ፣ በድካም ተንገላታ፣ በቀራንዮ

መስቀል ላይ ሞተ። ሞቱን ሰምተው ሲኦልና ሞት በደስታ ፈነደቁ፤ በሞት ላይ ሥልጣን ያለው ዲያቢሎስም እልል አለ። ነገር ግን ሥጋ መስሏት የዋጠችው ሲኦል፣ ሥጋ መስሎት ያላመጠው ሞት በሦስተኛው ቀን ተጨነቁ፣ ተረበሹ፣ ታወኩ፤ ኢየሱስ ከሙታን ሲነሣ የሞትና የሲኦል ሆድ ተቀደደ። በመዳን ቀንድ መነሳት ሞት ራሱ ሞተ፣ ሲኦልም ተራቆተ። ሥጋ ብቻ መስሎትና ተታልሎ ያን የተቀቀለ ቀንድ የዋጠ አውሬ ሆዱ ተቀዶ እንደሞተ ሲኦልና ሞት ተመሳሳይ ዕጣ ገጠማቸው። የቀረው ግብዓተ-መሬታቸው ብቻ ነው፤ ያም የመዳን ቀንድ ዳግም ሲመጣ ይከናወናል። እስከዚያው በሰሙ ያመኑ ከሞትና ከሲኦል አምልጠው ሌሎችንም እያስመለጡ በድል ይኖራሉ። እውነትም የመዳን ቀንድ!

ተጨማሪ ንባባት፦ ሕዝ. 29፥21፤ መዝ. 132፥17፤ ሐዋ. 3፥21፤

ጸሎት

ጌታ ሆይ! ምን እልሃለሁ? ብርቱ ሳለህ ደካማ መስለህ ነገር ግን በዋጠኝ ሞት በሚባል አውሬ አፍ ገብተህ፣ ወደ ሲኦል ሆድ ወርደህ፣ በኃይል በመነሳት እኔንም ስላወጣኸኝ ማዳንህን የምገልጽበት ቃላት የለኝም። የመዳን ቀንድ ሆነህ ከሚጠሉኝና ከወደረኞቼ እጅ ስላዳንከኝ ለዘለዓለም ስምህ ይባረክ። አሜን።

22
ብቻውን አትላከው

"ብልና ዝገት በሚያጠፉት ሌቦችም ቆፍረው በሚሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብስቡ፤ ነገር ግን ብልም ዝገትም በማያጠፉት ሌቦችም ቆፍረው በማይሠርቁት ዘንድ ለእናንት በሰማይ መዝገብ ሰብስቡ፤ መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና።" ማቴ. 6፥19-21

ወዳጄ በሙያው ነጋዴ ነው፤ የተዋጣለት ነጋዴ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የግል አዳኙ አድርጎ ከተቀበለ አመታት ተቆጥረዋል። ወዳጄ ለጌታ ያለው ፍቅር ሁል ጊዜ ትኩስ ነው። የጸሎትና የጥሞና ጊዜውን በፍጹም አያስነካም። አንድ ቀን በጫወታችን መሐል እንዲህ ሲል ጠየቀኝ "ሁል ጊዜ ማለዳ ገና ዶሮ ሳይጮህ ከእንቅልፌ እነሳለሁ። ቤተሰቤን እንዳልረብሽ ወደ ሳሎን እሄድና ድምጼን ከፍ አድርጌ ወደ ጌታ እጮሃለሁ። 'ጌታ ሆይ የሕይወቴ ዋና ነገር ልቤ ነውና ልቤን እሰጥሃለሁ፤ ውሰደው፣ ግዛው፣ የእንተ አድርገው' እላለሁ። ነገር ግን ነግቶ ተጣጥቤና ቁርስ በልቼ ወደ ሥራ ስሄድ ልቤ ቀድሞ ገበያ ገብቶ ሲያተራምስ አገኘዋለሁ። ያ በማለዳ ወፍ ሳይንጫጫ ተነስቼ በጸሎት ወደ ሰማይ የላኩት ልቤ ከመቼው ወደ ምድር ተመልሶ እንደሚያተራምስ ሊገባኝ አልቻለም። ምክንያቱ ምን ይመስልሃል?" በማለት አፋጠጠብኝ።

የወዳጄን ጥያቄ እየሰማሁ ሳለሁ ወደ ውስጤ የመጣው የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ጌታ ደቀመዛሙርቱን በተራራ ላይ ሲያስተምር ስለ ገንዘብና ስለ ልብ ተዛምዶ የተናገረው ቃል ነው። የክፍሉ ሀሳብ ገንዘብ ስለመሰብሰብ ሲሆን ጌታ ትኩረት የሰጠው በሚሰበሰብበት ቦታ ላይ ነው። በትምህርቱ ሁለት መሰብሰቢያ ቦታዎችን ጠቅሷል። አንደኛው በምድር ሌላኛው በሰማይ። በምድር አትሰብስቡ፣ በሰማይ ሰብስቡ ካለበት ምክንያቶች አንዱ ገንዘባችን የሚሰበሰብበት ቦታ የልባችንን አድራሻ ከመወሰን አንጻር የሚጫወተው ሚና ከፍተኛ ስለሆነ ነው።

ልብ ባለቤቱ የፈለገበት ቦታ መሆን አይችልም። የሚሆንበት ቦታ አስቀድሞ ተወስኗል *"መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና።"* ተብሎ እንደ ተጻፈ ልብህ የሚከተለው ገንዘብህን ነው። ገንዘብህ የተሰበሰበውና የተከማቸው እዚሁ ምድር ላይ ብቻ ከሆነ ልብህን ምንም

ያህል በጸሎት ትጋት ወደ ሰማይ ብትልከው ተመልሶ መምጣቱ አይቀሬ ነው። መዝገብህ ባለበት እንዲሆን ታዟላ! መዝገብህ ያለው በሰማይ ከሆነ ደግሞ ልብህን ባትልከውም በሰማይ ይሆናል። ገንዘብህ ባለበት በዚያ እንዲሆን ታዟላ!

የዚህን ዓለም ገንዘብ ወደ ሰማይ የምልከው እንዴት ነው? ብለህ ከጠየቅህ መልሱ ቀላል ነው። አንተ ወደ ባንክ ሂሳብህ ገንዘብ ለማስገባት የግድ ሂሳብህ ወደሚገኝበት ቅርንጫፍ መሄድ እንደማትገደድ፤ ነገር ግን ባቅራቢያህ በሚገኝ ቅርንጫፍ በመሄድ ገንዘብህን ሂሳብህ ውስጥ ማስገባት እንደምትችል እንዲሁ ገንዘብህን በሰምህ ወደ ሰማይ ማስተላለፍ ከፈለግህ በአቅራቢያህ የሚገኝ የእግዚአብሔር መንግስት ቅርንጫፍ ፈልገህ ማስገባት ነው። ያኔ ገንዘብህ ምድርን አልፎ ወደ ሰማይ፣ ጊዜን አልፎ ወደ ዘላለም፣ ሰውን አልፎ ወደ እግዚአብሔር ይደርሳል። መለኮታዊ የገንዘብ ዝውውር ይሏል ይህ ነው!

ምናልባት የእግዚአብሔር መንግሥት ቅርንጫፍ ባቅራቢያዬ የት አገኛለሁ ያልክ እንደሆን የትኛውም የወንጌል እውነት የሚሰበክበት፣ ሰዎች ንስሐ እየገቡ ዳግም የሚወለዱበት፣ አጋንንት የሚወጡበት፣ በሽተኞች የሚፈወሱበት፣ ችግረኞች የሚረዱበት፣ ደቀ-መዛሙርት የሚፈሩበት፣ የነገ መሪዎች የሚሠሩበት ቦታ ካገኘህ ያ የመንግሥተ ሰማያት ቅርንጫፍ ነው፤ ፍጹም ሳትጠራጠር ገንዘብህን አስቀምጥ፤ በሰምህ ወደ ሰማይ ይሄዳል።

ተጨማሪ ንባባት፦ ሉቃስ 12፥33፣ 1ጢ.ሞ.6፥19፣ ዕብ. 13፥5

ጸሎት

ጌታ ሆይ! ገንዘቤን በምድር ከምሬ፣ በጓዳዬ ቀብሬ፣ በየባንኩ አስሬ ልቤን እንካ ብልህ፣ ልቤ በምድር ታስሯልና ወደ አንተ ሊደርስ አይችልም። ይልቅ ለማያልፈውና ለዘለዓለም ጸንቶ ለሚኖረው ለሰማያዊው መንግሥት ሥራ በማዋል፣ የሚበሉትና የሚጠጡት ለሌላቸው በማካፈል፣ በጤናና በዕድሜ ምክንያት ወይም ደጋፊዎቻቸውን በማጣት ምክንያት ለሚቸገሩ በማካፈል ልቤን፣ ሃሳቤን፣ ስሜቴንና ፈቃዴን በሰማይ እንዳኖር እባክህ እርዳኝ። አሜን።

23
ምርጥ ድህነት

"በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፣ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና።"
ማቴ. 5፥3

የከተማችን ባለ አምስት ኮከብ ቅንጡ ሆቴል ወትሮም በሰው የተጨናነቀ ቢሆንም የዛሬው ጥቂት ለየት ያለ ይመስላል። በዋናው አዳራሽ ውስጥ አንድ የእንግሊዝ ኩባንያ ጨረታ ያወዳድራል። የከተማው አንኳር ቱጃሮች በአዳራሹ ተሰብሰበው የተሰጣቸውን ቁጥር እያነሱ የገንዘብ መጠን ይጠራሉ። የሚጠሩት ቁጥር የዋዛ አይደለም። አንዱ ከአንድ ጥግ 'አሥር ሚሊዮን' ሲል ሌላው ከአንድ ወገን 'አሥራ ሦስት ሚሊዮን' ይላል። መጀመሪያ ላይ የቁጥሩ ንረት እስፈሪ ነበር፤ የኋላ ኋላ ግን የጠሪዎቹን ዐቅም እየፈተነና እያዘገመ መጣ። ጠሪዎቹ ተዳከመው ከሚሊዮን ወደ መቶ ሺዎች፣ ከመቶ ሺዎች ወደ አሥር ሺዎች ገቡ።

በአዳራሹ ውጥረት ነግሦ አየር እንኳ መንቀሳቀስ ያቆመ በሚመስልበት ሁኔታ፣ መሪው ጨረታውን ለመዝጋት "አንድ . . . ሁለት . . ." በማለት እየቆጠረ ሳለ ከበስተኋላ አንድ ድምጽ ጸጥታውን ሰበረው። የተጠራው የገንዘብ መጠን ከፍተኛና ማንም የማይደፍረው ስለነበር የሁሉን ቀልብ ገዛ። ተሳታፊው የተናጋሪውን ማንነት ለመለየት ድምጹ በመጣበት አቅጣጫ ይመለከት ጀመር። የሆቴሉ ባለቤት የታዋቂው ቱጃር ድምጽ ነበር። የጨረታው መሪ የጠሪውን ማንነት ለመለየት ፊቱ ላይ የሚበራበትን መብራት በእጁ ጋርዶ አሾለቀ። ቁጥሩን ሲመለከት እላመነታም 'አንድ . . . ሁለት . . . ሦስት' ብሎ ጨረታውን ዘጋው። ረዥም ጸጥታ በሹክሹክታና በጉምጉምታ ተተካ። የጉምጉምታው መንስኤ የአሁኑ ክስተት ብቻ እንዳልሆነ በቀደሙት ሁለት ተመሳሳይ ጨረታዎች የተሳተፉ የከተማው ባለሃብቶች ጠንቅቀው ያውቃሉ። እኚህ ቱጃር ተሳታፊዎቹ የአቅማቸውን ጠርተው እስኪጨርሱ ይጠብቁና አንድ የማይደፈር ትልቅ ቁጥር ጠርተው ይዘጉታል።

የጨረታው ኮሚቴ ሊቀመንበር ተሳታፊዎቹን ለማመስገን ሲነሱ ፊት ከተቀመጡት አገር በቀል ባለ ሀብቶች አንዱ እጃቸውን አነሱና "ጥያቄ አለኝ" በማለት ድምጻቸውን ከፍ አደረጉ። ግለሰቡ የተለያዩ ምርቶችን

ለገበያ በሚያቀርቡ ፋብሪካዎቻቸው ይታወቃሉ። የጉባኤው መሪ እንዲናገሩ በእጃቸው ሲያመለክቷቸው ከመቀመጫቸው ተነሱ። አግራቸው እንደ መንቀጥቀጥ እየዳዳው፣ ፊታቸው በላብ እየወዛ "እኔ የምለው ድሃ በዚህ አገር ላይ ሠርቶ መኖር አይችልም ማለት ነው?" በማለት ጠየቁ። አንዳንዶች ሳቃቸውን ማፈን አልቻሱም፤ አንዳንዶች ጥያቄው ስላልገባቸው የሚያስረዳቸው ፍለጋ ይዋትታሉ። ከንፈራቸውን በመምጠጥ ያገዟቸውም አልጠፉም። መቼም ሃብታቸውን የሚያውቅ በልቡ "ድንቄም ድሃ!" ሳይል የሚቀር አይመስለኝም። ምክንያቱም ሰውየው ከአብዛኛው የአገሩ ሰው እንጻር ሲታዩ የናጠጡ ሀብታም ናቸው። ነገር ግን ሀብታቸው ከእሳቸው ጋር በፍጹም ሊለካካ የማይችል መጠነ ሠፊ ሀብታም መጡና ድንገት የድህነት ሰሜት ፈጠሩባቸው።

ለእድገትና ወደ ፊት ለመዘርጋት በር ይከፍታልና ይህ ሰሜት ከፋ አይመስለኝም። ችግሩ ራሳችንን ከበታቾቻችን ጋር ብቻ አወዳድረን ከእኔ በላይ ማንም የለም ሰንል ነው። ያኔ "ትልቅ እንቁራሪት ትንሽ ኩሬ ይወዳል" እንዲሉ አገር ይጠበናል። አንዳንዴ ትንሽ ቃሉ ስለ በራልን፣ ጥቂት ራዕይ ስለ ታየን፣ ሰዎች በእጃችን ስለ ተፈወሱ፣ የተናገርነው ትንቢት ስለ ተፈፀመ፣ አጋንንት ስለ ጮኹልን፣ ረዥምም ሰዐት ስለ ጸለይን ወይም ሰብከታችን በሰዎች ስለ ተደነቀ መንፈሳዊ ባለጠጎች እንደ ሆንን ይሰማናል። ነገር ግን የልብ ዐይናችን ተከፍቶ የእግዚአብሔርን ባለጠግነት ሰናይ፣ በክርሰቶስ ውስጥ የተሰወረውን የጥበብና የዕውቀት መዝገብ ሰንመለከት የድህነት ሰሜት ይፈጠርብናል። ያኔ በመንፈሰ ድሆች እንሆናለን። ያ ደግሞ እርሱን ወደ መምሠል እንድናድግ፣ ወደ ሙላቱ ልክ ለመድረሰ እንድንተጋ ያግዘናል። ሆኖም እሱ የማይደረስበት ባለጠጋ ነውና መቼም ቢሆን የመንፈሰ ድህነቱ አይለቀንም። ሰለዚህ ዘወትር በመንፈሰ ድህነት ውሰጥ እንኖራለን። በዚህ የመንፈሰ ድህነት ሰሜት ተሞልተን ወደ ፊት ሰንገሠግሥና ዕለት ተለት ከባለጠግነቱ ሰንካፈል ጌታ በሚመጣበት ቀን "መንግሰተ ሰማያት የእነርሱ ናት" የምንባል፣ ለዘለዓለም የማንሻር የመንግሥቱ ባለጠጎች እንሆናለን። ምርጥ ድህነት ይኋል ይህ ነው።

ተጨማሪ ንባባት፦ ሉቃስ 6፥20-21፤ ኢሳ. 66፥2፤ ያዕ. 2፥5

ጸሎት

ጌታ ሆይ! ፍላጋ የሌለውን ባለጠግነትህን ግለጥልኝና ድህነቴን አስታውቀኝ። በጥቂት ሰኬት ከመመካትና ራሴን ከሌሎች ጋር እያወዳደርኩ በከንቱ ከመጽናናት አድነኝ። በመጣችው፣ ገናም በምትመጣው መንግሥትህ ውስጥ በጽድቅህ ባለጠጋ እንድሆን እርዳኝ። አሜን

24
ጸጸት

«ነገር ግን ለእርሱ ስለ ሆኑት ይልቁንም ስለ ቤተ ሰዎቹ የማያስብ ማንም ቢሆን፥ ሃይማኖትን የካደ ከማያምንም ሰው ይልቅ የሚከፋ ነው» 1ጢሞ. 5፥8

በአሜሪካ ሚሺጋን ግዛት፣ ዴትሮይት ከተማ ውስጥ በምትገኝ የጎሰቋሎች መንደር ያደግሁ ጥቁር አሜሪካዊ ነኝ። እናቴ ያሳደገችኝ ያለ አባት ነው፤ ሌሎች እኩዮቼ ከአባታቸው ጋር ሲጫወቱ፣ ሲገቡና ሲወጡ እኔ ያላባት ማደጌ ይሁን ወይም ሌላ ምክንያት አላውቅም ብቻ በውስጤ መራርነት ነበር። እናቴ አንድ ዓይናማ ነበረች፤ የማያየው አይኗ አብጥ ብሎ ያስፈራል። ስለዚህ እጠላት ነበር። ሥራዋ እኔ በምማርበት ትምህርት ቤት ውስጥ ለተማሪዎችና ለመምህራን ምግብ ማብሰል ነው። ስለዚህ ሁል ጊዜ ላገኛት አገደድ ነበር። ዓይኗ ስለሚያስፈራ እፍርባት ነበር።

የአንደኛ ደረጃ ተማሪ ሳለሁ አንድ ቀን ልታየኝ ወደ ክፍላችን መጣች፤ እጅግ በጣም አፈርኩ፣ በተማሪው ሁሉ ፊት የተዋረድኩ መሰለኝ። «እንዴት እንዲህ ታደርገኛለች? በማለት ተቆጣሁ፤ ዘጋኋት፣ ፊት ነሳኋት፣ በጥላቻ አይን አይቻት ሮጬ ከክፍል ወጣሁ። በነጋታው አብሮኝ የሚማር የክፍሌ ልጅ «አንተ እናትህ እንዴት ያስፈራሉ አንድ ዓይን ብቻ ነው ያላቸው?» ሲል አላገጠብኝ። በዙሪያ የነበሩት ተማሪዎች ሁሉ ሳቁ፤ ተናደድኩ፤ የተናደድኩት ግን በልጁ ሳይሆን በእናቴ ነበር። በልቤ «መሳቂያ ልታደርገኝ ነው የመጣችው!» አልኩ። ይህ ደግሞ ጥላቻዬን አባባሰው። ምሬቴ፤ እኔ ብሞትና ብቀበር ወይም እሷ ብን ብላ ብትጠፋ አሰመኘኝ። እናም ያን ቀን በተመረረ ስሜት «እኔን የጓደኞቼ መሳቂያና መሳለቂያ ከምታደርጊኝ ብትሞቺ ይሻለኝ ነበር» በማለት ፊት ለፊት ተናገርኋት። ያልኩትን ነገር ለአፍታ ደግሜ እንኳን አላሰብኩትም፤ ውስጤ በቁጣ ተሞልቶ ስለ ነበር ስሜቷ መጎዳቱ ደንታ አልሰጠኝም። እናቴ ግን አንዳች እልመለሰችልኝም።

ከዚያ ቤት ለመውጣትና እሷን ወደ ማላይበት ርቄ ለመኖር ያገኘሁት ብቸኛ ማምለጫ የከፍተኛ ትምህርት ዕድል ስለነበር በአልህ ትምህርቴን በትጋት እከታተል ጀመር። እንደተመኘሁት አሥራ ሁለተኛ ክፍል ሳጠናቅቅ የትምህርት ዕድል እገኘሁና ርቄ ሄድሁ። በከፍተኛ ማዕረግ

ተመርቄ ዳጎስ ያለ ጥቅም የማገኝበት ሥራ ተቀጠርሁ። ቤት ገዛሁ፣ ብዙም ሳይቆይ ሚስት አገባሁና በተከታታይ ዓመታት ወንድና ሴት ልጆች ወለድሁ። በሥራዬ፣ በቤቴ፣ በሚስቴና በልጆቼ ደስተኛ ኑሮ ነበረኝ። በዚህ ሁሉ ግን ከእናቴ ጋር ምንም አይነት ግንኙነት ኖሮኝ አያውቅም። ለዓመታት አይታኝ አታውቅም፤ ሚስቴንና የልጅ ልጆቿንማ ፈጽሞ አታውቃቸውም።

አንድ ቀን እናቴ የምኖርበትን አፈላልጋ ልትጠይቀኝ መጣች። በሩን ስታንኳኳ የከፈተላት ወንዱ ልጄ ነበር፤ ተደስታ ልትስመው ስትጠጋ ስለማያውቃትና አንድ ዐይኗ ስለሚያስፈራ ልጄ እሪ ብሎ ጮኸ፤ እኔና ባለቤቴ ሮጠን ስንወጣ እናቴ በር ላይ ቆማለች። «ሳትጋበዝ ወይም ቀጠሮ ሳትይዢ ለምን መጣሽ?! ተናግረሽ ብትመጪ ኖሮ ልጄን እንዲህ ባላስደነገጥሽው ነበር» ብዬ ጮኹባት። በዚህ ሁሉ ግን በእናቴ ፊት ላይ ፈጽሞ ቁጣ አይነበብም፤ በለሰለሰ ድምጽ «እስቀድሜ ሳላሳውቅ በመምጣቴ እጥፍቻለሁ፤ ይቅርታ ይደረግልኝ» ብላ አያየናት ፊቷን እዙራ እብስ እለች።

ይህ ከሆነ ከወራት በኋላ ከልጅነት ትምህርት ቤቴ የቀድሞ ተማሪዎች ኅብረት የግብዣ ወረቀት ደረሰኝ። ይህ ጉዞ ወዳደኩበት ሥፍራ መልሶ ስለሚወስደኝ መጀመሪያ ላይ ላለመሄድ አመንትቼ ነበር በኋላ ግን የልጅነት ጓደኞቼን ሳስብ ለመሄድ ወሰንኩ ሆኖም እናቴ ወዳለችበት እንደምሄድ ለባለቤቴ ልነግራት እልፈለኩም። «ለሥራ ጉዳይ አንድ ቦታ ደርሼ እመጣለሁ» ብዬ ዋሸኋት።

ለረዥም እመታት ከተለየኋቸው እሁን በተለያየ ኃላፊነት ላይ ከሚገኙ የልጅነት ጓደኞቼና እስተማሪዎቼ ጋር መልካም ጊዜ እሳለፍኩ። እናቴ ከቀድሞ የትምህርት ቤቱ ሠራተኞች እንዷ ስለነበረች በበዓሉ ላይ አንደምትገኝ ገምቼ ነበር፤ ነገር ግን እልነበረችም። በዓሉ ሲጠናቀቅ ያደኩበትን ያን ደሳሳ ቤት ጉዱን ለማየት ወደ እናቴ ቤት አቅጣጫ እቀናሁ። ስደርስ የቤቱ በር ተገዘግቷል፤ እካባቢው ጭር ብሏል። ባንኳኳም የሚመልስ ድምጽ አልነበረም። ባትኖር ነው በሚል ተመልሼ ለመሄድ ሳመነታ ከጎረቤት እንዲት ሴት ወጥታ ሰላምታ ከሰጠችኝ በኋላ አናቴ ከቅርብ ጊዜ በፊት እንደሞተች አረዳችኝ። ስለ እናቴ ይሄ ነው የሚባል ጥሩ ትዝታ ስላልነበረኝ ከዓይኔ ዕንባ እልፈለቀም፣ ወዮ እናቴ

ብዮም እልጮኸኩም፤ ለጥቂት ደቂቃዎች በቆምኩበት ሳስብ ከቆየሁ በኋላ ለመሄድ ርምጃ ስጀምር የእናቴን መሞት የነገረችኝ ሴት ለእኔ ይደርሰኝ ዘንድ አናቴ ከመሞቷ በፊት የጻፈችውን ደብዳቤ እቀበለችኝ።

ደብዳቤው እንዲህ ይል ነበር፡-

«ውድ ልጄ፡- ስላንተ ሳላሰብ የዋልኩበት ቀን ትዝ አይለኝም፤ ሳላሳውቅህ ወደ ቤትህ መጥቼ ልጆችህን ስላስደነገጥኩ ይቅርታ አድርግልኝ። ወደ ቀድሞ ትምህርት ቤትህ በዓል እንደምትመጣ ሰምቼ ደስ ብሎኝ ነበር፤ ሆኖም ከህመሜ የተነሳ ከአልጋ ወርጄ መራመድ ስለማልችል በዓሉ ላይ ተገኝቼ የማይህ አይመስለኝም። ከልጅነትህ አንስቶ የዕፍረትህ ምክንያት እንደሆንሁ አውቃለሁ፤ በዚህም በጣም አዝናለሁ። ለእፍረትህ ዋና ምክንያት ስለሆነው አንድ ዓይኔ ጉዳይ ከዚህ ቀደም ነግሬህ የማላውቀውን ታሪክ ላጫውትህ፤ ትንሽ ልጅ እያለህ አደጋ ደረሰብህና አንድ ዓይንህ ጠፋ፣ ዓይንህን ለማትረፍ የሌላ ሰው ብሌን ያስፈልግህ ነበር፤ ሆኖም በጊዜው ሊገኝ አልቻለም። ልጄ አንድ ዓይና ሆነህ ዘመንህን ሁሉ ስትቸገርና ስትሳቀቅ ማየት ስላልፈለግሁ የአንድ ዓይኔን ብሌን ልሰጥህ እንደምፈልግ ለሐኪሞቹ ነገርኩና ቀዶ ሕክምናው ተካሄደ። ዓይንህ ሙሉ ጤና መሆኑና ብርሃንህ መመለሱን ስሰማ አጅግ ተደሰትኩ፤ በእኔ ፈንታ ልጄ አዲስ ዓለም ስላየልኝ ትልቅ ኩራት ተሰማኝ። ዛሬ አለምን የምታይበት ዓይንህ ዓይኔ ነው። በዚህም አጅግ ደስ ይለኛል።

የዘወትር አፍቃሪ እናትህ

ይህንን ታሪክ ያነበብን ሁሉ ስሜታችን መነካቱ፣ ዓይናችን እንባ ማቅረሩ የማይቀር ነው፤ ከዚያም እልፈን ልጁን ሳንፈርድበትና በልባችን ሳንረግመው የምንቀር አይመስለኝም። ሆኖም ትልቁ ቁም ነገር እኛስ ወላጆቻችንን እንዴት እያየናቸው ይሆን? የሚለው ነው። በልጅነታችን ያሳለፍናቸው መጥፎ ገጠመኞቻችን ዛሬ ላይ በውስጣችን ምን እየፈጠሩ ይሆን? እኛ አድገን ተምረንና ሥራ ይዘን ብዙ ሃብት እፍርተን ሊሆን ይችላል፤ በግልባጩ ትናንት ብርቱ ሠራተኞች የነበሩት ወላጆቻችን በዕድሜ ገፍተው፣ እርጅና ተጭኗቸው፣ ጤና እጥተው፣ አጃቸው እጥቶ

ነጥቶ ይሆን? ታዲያ በስሜትም፣ በቃልም፣ በገንዘብም ምን ያህል ፍቅራችንን እየገለጽንላቸው ይሆን? ምናልባት ነገ እስከ ወዲያኛው እናገኛቸው ይሆናል። ስለዚህ ፍቅርን ለመግለጽ ቀኑ ዛሬ ነው።

ተጨማሪ ንባባት፦ ምሳሌ 20፥20, ዘጸ. 20፥12, ማር. 7፥8-13

ጸሎት

ጌታ ሆይ ቃልህ አባትና እናታችንን እንድናከብር ያዘናል፤ ወላጅን ማክበር ልጆች ሳለን በመታዘዝ ብቻ የሚያበቃ አይደለም፤ አድገን ራሳችንን ከቻልን በኋላም በመርዳትና በመንከባከብ የሚገለጥ ነው። በእነርሱ በኩል ወደዚህ ዓለም እንድመጣ ወላጆቼን የመረጥክልኝ አንተ ነህ። ምርጫህ ለኔ ቢመስለኝም ባይመስለኝም ትክክል ነው። በእርግጥ ወላጆቼ ፍጹም ስላይደሉ በአስተዳደጌ ላይ የተፈጠሩ፣ በልጅነት ልቦናዬ የተተከሉ ነገሮች ይኖራሉ፤ እባክህን እሁኑኑ ፈውሰኝ። የቱንም ያህል የተሳካልኝ ሰው ብሆን የወላጆቼን ነፍስ ሳላሳርፍ እውነተኛ ስኬት አይኖረኝምና ነገ ሳላጣቸው ዛሬ እነርሱን ደስ በማሰኘት አንተን እንዳከብር እርዳኝ። አሜን።

25
መገለጥ ወይስ መገልበጥ?

"ከእርሱም ይልቅ እጅግ የጸና የትንቢት ቃል አለን፤ ምድርም እስኪጠባ ድረስ፣ የንጋትም ኮከብ በልባችሁ እስኪወጣ ድረስ፣ ሰው በጨለማ ስፍራ የሚበራን መብራት እንደሚጠነቀቅ ይህን ቃል እየጠነቀቃችሁ መልካም ታደርጋላችሁ።" 2 ጴጥ. 1፥19

ቤት ስገባ *"ሲመጣ በዚህ ቁጥር ይደውልልኝ!"* የሚል ጥብቅ መልዕክት ጠበቀኝ። የደዋይዋን ስም የማውቀው በሩቅ ነው፣ ብዙ ስለማንቀራረብ መደወሏ ጥያቄም መደነቅም በውስጤ ፈጥሯል። ደዋይዋ ትልቅ ድርጅት ውስጥ የምትሠራ፣ ደህና ኑሮ ያላት፣ ዕድሜዋ በሰላሳዎቹ መጨረሻ የሚገመት የአማኝ ቤተሰብ ልጅ ናት። በመደወያው ውስጥ ጣቶቼን እየሸነቆርኩ ቁጥሮቹን አዞርኩና በዚያ ወገን ምላሽ መጠባበቅ ጀመርኩ። ስልኩ ተነሳ፤ ማንነቴን ገለፅኩ። ወዲያው *"ስለ ደወልክ በጣም አመሰግናለሁ፤ የፈለግሁህ በሕይወቴ አንድ ወሳኝ ጉዳይ ላይ እርምጃ ልወስድ አስቤያለሁ ነገር ግን አንድ የእግዚአብሔር ሰው ሳላማክር መወሰን አልፈለኩም፤ ሰው ሳስብ ደግሞ የመጣህልኝ አንተ ነህ፤ ስለዚህ ስልክህን አፈላልጌ ደወልኩ"* አለችና የእኔን ምላሽ በመጠባበቅ ጸጥ አለች። ጥቂት ካወጣሁና ካወረድሁ በኋላ ጥሪዋን ተቀብዬ በቀጠሯችን ሰዓት ወደ ቤቷ አቀናሁ።

ተገናኝተን ሰላምታ ከተለዋወጥን በኋላ ብዙም ጊዜ ሳልወስድ *"እሺ እርምጃ ልትወስጂበት ያሰብሽው ጉዳይ ምንድነው?"* አልኩ። እርግጠኝነት በሚነበብበት ገጽታ *"አይ ጸልዩና ጌታ ይንገርህ አንጂ እኔ አልነግርህም"* አለችኝ። *"እግዚአብሔር የሚናገረው የተሰወረን ምሥጢር ለመግለጥ ነው እንጂ ሰውን ለማስደነቅ አይደለም፤ ስለዚህ አንቺ ልትነግሪኝ የምትችይውን ከሰማይ መስማት አይኖርብኝምና አንቺው ብትነግሪኝ ይሻላል"* አልኳት። ጸልዬ *'የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይልሻል!'* ባለማለቴ አያዘነች *"ቢቃ ላገባ ነው"* አለችኝ። *"ታዲያ ምንድነው ችግሩ? ማግባት መልካም ነገር ነው"* አልኩ። ወዲያው በማከታተል *"ግን አማኝ አይደለም፣ ደግሞ ያጨሳል፣ ይጠጣል፣ ከሌላ ሴት ጋር ሰለ ነበረ ቀማሽኝ ብላ መቆሚያ መቀመጫ አያሳጣችኝ ነው"* በማለት ያልጠበቅሁትን የመረጃ ዶፍ ታወርድብኝ ጀመር።

በማስከተል "ማዘጋጃ ቤት ለመፈራረም ለፈታችን ቅዳሜ ቀጠሮ ይዘናል" ብላኝ አረፈችው። የምትሄድበት መንገድ ትክክል አለመሆኑንና ወደ ፊት ትልቅ ችግር በሕይወቷ እንደሚያመጣ ገባኝ። ሆኖም ይህንን በቀጥታ ብነግራት እንደማትቀበለኝ አሰብኩ። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ፈቃድ ፍንትው ብሎ ከተገለጠበት ከመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ይልቅ ትንቢት ከፉኛ እንደምትወድ ስለ ተረዳሁ ነው። ስለዚህ ዐይን ዐይኗን እያየሁ "አንቺ ሴት የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይልሻል! የሚያምን ከማያምን ጋር ምንም ሕብረት የለውምና ይህን ሰው አታግቢው" እልኳት። "ግን እኮ ጥሩ ሰው ነው፤ እኔም ወድጄዋለሁ" አለችኝ ሃዘን በተቀላቀለበት ስሜት። ብታገባው ሊገጥሟት የሚችሉትን አደጋዎች ከእግዚአብሔር ቃል እንድ ባንድ እየዘረዘርኩ ካሳየኋት በኋላ ጸልዬላት ወጣሁ። እሷም የምትፈልገውን መገለጥ ስላላገኘች እያዘነች ተሰናበተችኝ።

ከአንድ ዓመት በኋላ ድንገት መንገድ ላይ ተገናኝተን ስለ ኑሮዋ ስጠይቃት "አገባሁት እኮ" አለችኝ። "እንዴት?" በማለት ጠየቅሁ። "አንተ ጸልየህ ጌታ የሚልህን ንገረኝ ብልህ እምቢ አልከ። ከአንተ በኋላ የጸለየችልኝ ሴት በትንቢት 'በአንቺ አማካይነት ወደ መንግሥቴ አመጣዋለሁ ይልሻል' አለችኝ፤ ተጋባን ይኸው ጥሩ ኑሮ እየኖርን ነው" አለችኝ ውስጧም ውጪዋም እየፈነደቀ። እኔም "አሁን አንዴ ተጋብታችኋልና ትልቁ ቁምነገር በፍቅርና በመከባበር መኖር ነው። እግዚአብሔር ትዳራችሁን ይባርከ" አልኩና ተለያየን።

ከጥቂት ዓመታት በኋላ ይህችው ሴት ፊቷ ጠቅሮ ሁለንተናዋ ውድቅ ብሎ ወደ ቢሮዬ ስትገባ በመስኮት ተመለከትሁና ፈጥና እንድታስገባት ለጸሐፊዬ የውስጥ ምልክት ሰጠሁ። ገብታ ሰላምታ ከተለዋወጥን በኋላ ዕንባ በተቀላቀለበት ድምፅ "ዛሬ አንተ ጋ የመጣሁት እውነተኛ የእግዚአብሔር ሰው ስለሆንክ ነው። ያኔ ያማከርኳቸው ሁሉ አይዞሽ ግቢበት ብለው ገፋፉኝ። አንተ ግን የሚደርስብኝን ሁሉ አንደ ባንድ ነገርከኝ። በጊዜው አልሰማሁም፤ አሁን ግን የነገርከኝ ሁሉ ተራ በተራ ደረሰብኝ። አሁን ከአቅሜ በላይ ስለሆነ ልፈታው ወሰኛለሁ። የመጣሁትም እንድትጸልይልኝ ነው" በማለት መልሴን በጉጉት ትጠብቅ ጀመር።

ዛሬም እንደ እምናው ዐይን ዐይኗን እያየሁ "አንቺ ሴት የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር መፋታትን እጠላለሁና ይህን ሰው አትፍቺው ይልሻል" አልኳት። የማውቀውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል በዚህ መንገድ የነገርኳት ቢቸግረኝ እንጂ ዘወትር የምናገርበት መንገድ ስለሆነ አይደለም። ነገር ግን በጥቁርና ነጭ ግልጥ ሆኖ ከተቀመጠው የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ይልቅ በሰዎች በኩል "እግዚአብሔር እንዲህ ይላል" ተብሎ የሚነገረውን ቃል ከፉኛ እንደምትወድና እንደምታምን ስለተገነዘብኩ ምናልባት እውነቱን ተቀብላ ትተርፍ እንደው በሚል ነው። የሚያሳዝነው እሁንም ከተወሰነ ጊዜ በኋላ እንድ ሥፍራ አግኝቻት እንደ ፈታችው ነገረችኝ።

ትንቢትና የተለያዩ ጸጋ ሥጦታዎች ዛሬም በቤተክርቲያን አገልግሎት ላይ ይውላሉ። ጌታም በዚህ መንገድ ሰዎችን ይናገራል፣ ይመክራል፣ ያንጻል፣ ያጽናናል። ሆኖም በየትኛውም ሥጦታ አማካይነት፣ በማንኛውም ሰው በኩል ቢነገር የእግዚአብሔር ፈቃድ የተገለጠበትን የእግዚአብሔርን ቃል ሊተካከልም ሆነ ሊተካ አይችልም። ዛሬስ እኛ ምን ያህል በእግዚአብሔር ቃል ለተገለጠው እውነት የሚገባውን አክብሮት እንሰጣለን? የእግዚአብሔር ቃል የመለኮት ድምጽ፣ የመገለጦች ሁሉ መገለጥ፣ የሁሉ ዳኛ እና የመጨረሻ ባለ ሥልጣን መሆኑን ምን ያህል እናስተውላለን? ትንቢትን አለመናቃችን እንደ ተጠበቀ ሆኖ በሰዎች የሚመጡትን መልዕክቶችና የመልዕክተኞቹን ማንነት ምን ያህል በሰከነ ልብ በቃሉ እንመረምራለን? መገለጥ የሚያስፈልገው ለተሰወረ ነገር እንጂ ለተገለጠው አይደለም። ለተገለጠው የሚያስፈልገው መታዘዝ ብቻ ነው። በእግዚአብሔር ቃል ለተገለጠ ነገር መገለጥ መፈለግ መገልበጥን ያስከትላልና እንጠንቀቅ!

ተጨማሪ ንባባት፡- መዝ. 119፥105, መ. እያሱ 1፥8-9, መዝ. 1፥1-6

ጸሎት

ጌታ ሆይ፦ ትዕዛዝህ፣ ፍርድህ፣ ምሥክርህ፣ ሕግህ፣ ሥርዓትህ የሆነውን ቅዱስ ቃልህን ከየትኛውም መገለጥ በላይ እንዳከብር፣ በአግባቡ እንድንተረጉመውና በትጋት እንድፈጽመው ጸጋህን አብዛልኝ። ቃልህ ተቃልሎ የሰዎች ቃል በከበረበት፣ በእሳት የተፈተነው ቃል ተንቆ፣ ገና መመርመር ያለበት ትንቢትና መገለጥ በነገሠበት ዘመን መንፈስና ሕይወት ከሆነው ቃልህ ጋር እንድጣበቅ እርዳኝ። አሜን።